

Giới thiệu Hợp Đồng Mang Thai (Update)

Hợp Đồng Mang Thai (Update) là truyện teen tưởng chừng như một giấc mơ cổ tích nhưng nó lại mang quá nhiều đau thương và nước mắt. Trong đó có hạnh phúc vĩnh hằng.

Một cô bé được sinh ra và lớn lên trong một gia đình khá giả có bốn chị em gái. Cô là con gái thứ ba trong gia đình. Nhưng người cha lại quan tâm nhiều đến cô nhiều hơn. Cho cô tình yêu thương mà vốn phải chia đều cho bốn chị em. Hai chị em út còn quá nhỏ để hiểu được tình yêu thương là gì...

Nhưng người chị gái đầu thì hiểu được nó giá trị như thế nào. Từ đó cô cảm thấy ganh tỵ với em gái mình. Sự thù hận đã vào tâm trí người chị gái. Cô cảm thấy rất ghét người cha của mình. Riêng người em gái thì vẫn hồn nhiên và hạnh phúc bên người cha ấy. Cuộc sống ấm áp và hạnh phúc của bé gái thứ ba trong gia đình ấy tưởng chừng là mãi mãi đến khi cô 21 tuổi.

Mời bạn đọc cùng theo dõi tiếp tựa truyện online để hiểu hơn về cô con gái thứ ba và cuộc sống mai sau.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Mở Đầu Câu Chuyện

Chương 1: Mở đầu câu chuyện

Câu chuyện tưởng chừng như một giấc mơ cổ tích nhưng nó lại mang quá nhiều đau thương và nước mắt. Trong đó có hạnh phúc vĩnh hằng.

Một cô bé được sinh ra và lớn lên trong một gia đình khá giả có bốn chị em gái. Cô là con gái thứ ba trong gia đình. Nhưng người cha lại quan tâm nhiều đến cô nhiều hơn. Cho cô tình yêu thương mà vốn phải chia đều cho bốn chị em. Hai chị em út còn quá nhỏ để hiểu được tình yêu thương là gì.... Nhưng người chị gái đầu thì hiểu được nó giá trị như thế nào. Từ đó cô cảm thấy ganh tỵ với em gái mình. Sự thù hận đã vào tâm trí người chị gái. Cô cảm thấy rất ghét người cha của mình. Riêng người em gái thì vẫn hồn nhiên và hạnh phúc bên người cha ấy. Cuộc sống ấm áp và hạnh phúc của bé gái thứ ba trong gia đình ấy tưởng chừng là mãi mãi đến khi cô 21 tuổi.

Ngọc Hân chính là người con gái thứ 3 trong gia đình đó. Cô đã lớn lên và trở thành một người phụ nữ xinh đẹp. Một thân hình nhỏ nhắn nhưng lại có chiều cao hoàn mỹ. Nước da trắng hồng lại tô phơn cho khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn. Luôn được sự khen ngợi của mọi người với thành tích học tập đáng nể. Cô được mời học tiếp tại đại học harvard của hoa kỳ.

Người cha rất tự hào về cô và ông nói với cô rằng:

_ Cha sẽ trả chi phí để con tiếp tục học.

_ Con cũng có để dành một ít tiền nè.

_ Cái con bé này, để đó mà tiêu cho nó thoải mái.

Hai cha con vừa nói vừa cười trong niềm hạnh phúc tự hào. Còn người chị gái trong câu chuyện này thì sao nhỉ!... Đó chính là Gia Ngân. Cuộc sống đối với cô bây giờ quá tẻ nhạt và tầm thường. Cô thích ăn diện và đi chơi những trận bar thâu đêm. Cô thường uống rượu rất say để đàn ông thích làm gì thì làm. Có lúc cô đã khóc rất nhiều, để quên đi cái thứ tình cảm đáng nguyền rủa ấy. Cô thầm nghĩ không cần cái thứ tình cảm đó, cô vẫn sống, vẫn khỏe mạnh và xinh đẹp. Nhưng có một điều cô không thể dối mình, một phần nào đó trong trái tim cô vẫn còn ấp ủ và khao khát tình yêu thương của người cha mà cô mong đợi.

Cô muốn được cha quan tâm mình. Một lời hỏi han, chia sẻ hay động viên gì cũng được. Nhưng thật sự lại không có gì cả. Tất cả chỉ là do cô tưởng tượng. Cô nhết môi cười và tiếp tục cuộc chơi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Bi Kịch

Tại bệnh viện đa khoa.....

_Bác sĩ chồng tôi có sao không bác sĩ,bác sĩ ba con có sao không bác.Nhưng câu hỏi mang đầy nỗi lo lắng trong suốt quá trình chờ đợi.

_Trời ơi chồng tôi mà có mệnh hệ gì thì tôi làm sao sống nổi đây,bà lấy tay ôm đầu mình và khóc.

_Không sao mọi việc đã ổn rồi,nhưng có điều cần phải phẫu thuật gấp trong hai tuần nữa.Mời gia đình đi theo tôi.

_Mọi người theo ông bác sĩ vào phòng làm việc,ai cũng buồn,ai cũng lo lắng tình trạng sức khỏe ba mình.Riêng ngọc hân lại tỉnh bơ như không có chuyện gì.Không hiểu vì sao lại như vậy?.Tình cảm của cha cô và cô rất gắn bó và mật thiết với nhau sao.....

Ông bác sĩ chỉ vào tấm film-Ông ấy bị viêm gan ở đây và bắt đầu loét sang nữa còn lại.Nếu không phẫu thuật sớm thì có lẽ gan sẽ không cứu được nữa.Nếu tìm được ghép gan thì ông ấy sẽ mau chóng hết bệnh.Có điều gan có phù hợp hay không thôi.Gia đình nên xét nghiệm để có thể còn một tia hy vọng.Còn không phải tốn rất nhiều chi phí để tìm gan phù hợp.Tổng cộng tất cả chi phí là 250 triệu..Nói xong ông bước ra khỏi căn phòng.

Lời nói đem lại sự hụt hẫng cho gia đình

Gia ngân bước từ phòng xét nghiệm ra và lắc đầu,người con gái thứ hai là Ngọc thư cũng vậy....Toàn bộ mọi người xét nghiệm không cùng nhóm máu với người cha của mình..Nhưng Ngọc Hân khi đi ra với không mặt trắng bệch và xanh xao...Sự thất vọng tràn trề của những thành viên trong gia đình,đã làm không khí trở nên ngột ngạt.

Ngày hôm sau!

_Ôi cái đầu của tôi sao đau quá vậy nè.Người mẹ bước ra khỏi phòng than thở.

_Ủa cái mùi gì vậy ta?-Bà cảm thấy có mùi thơm thịt nướng từ trong bếp.

_Ôi thịt nướng.Mẹ hãy mẹ vào ăn đi..Thì ra là ngọc hân, cô vừa nói vừa cười..

_Trời ơi từ hôm qua đến giờ mẹ chưa ăn cái gì...Bà nhìn con gái vừa cười vừa xoa bụng

_Con biết mẹ đói nên con nướng thịt nè-Cô cuộn cho mẹ mình một cuộn lá cải với thịt nướng cho mẹ mình.

_Ôi ngon quá ah!Bà la lên sung sướng.Đúng là con gái ngoan của mẹ.

_Các người nghĩ sao trong khi ba bệnh ,các người lại ngồi đây ăn thịt nướng vui sướng thế này hả.....Ngọc thư quát thật to với vẻ mặt bực tức.

_Ôi cái con bé này,chứ bây giờ chẳng lẽ để chết đói ah.Phải ăn mới tỉnh tiếp được chứ. Vừa nói xong thì Ngọc hân cũng đưa nốt miếng thịt nướng cho mẹ mình.

_Đúng lúc đó Gia Ngân về.Người chị gái lột xác một cách hoàn hảo.Cô không ăn diện,không son phấn,không uốn tóc,cô để tóc thẳng dài rất tự nhiên và ăn mặc rất bình dị trong gia đình. Trong gia đình không ai còn nhận ra chị gái mình nữa.

_Ôi trời..trời ơi...Bà mẹ mở to mắt nhìn đứa con gái đầu lòng rồi nhìn qua ngọc hân,như không thể tin vào mắt mình được.

Còn Ngọc hân và ngọc thư thì tròn mắt nhìn chị gái

_Mẹ nghĩ sao vậy? Mẹ còn lương tâm không?Cô hét to và chỉ tay vào ngọc hân.-Còn mày,ba yêu thương mày thế tại sao mày lại dửng dưng không có chuyện gì,ngồi đây ăn sung sướng,còn cười đùa nữa chứ.

_Mấy người có phải con người không.....Cô hét như muốn được thỏa con bực tức của lòng mình.

Đến lúc người em gái út đi học về.Đó là bảo ngọc.Cô đang học lớp 9 tại trường master .Nhìn gia đình mình mà cô muốn vỡ òa tại nơi đây.Hôm nay cô đi học mà không tài nào tập trung được.Suy nghĩ về gia đình về cha,và chi phí ca phẫu thuật.Để làm sao để có thể kiếm ra tiền.Đã có người từng đưa cho bảo ngọc một cái cark vicid.Đó là nhà thiết kế thời trang tạo mẫu,chuyên đào tạo người mẫu.Nếu như theo người với vóc dáng cô thì có thể kiếm nhanh ra tiền.Nhưng cô biết đây là việc làm gì.Cô ngại ngừng cắt vào cặp,thì bây giờ lại chứng kiến cảnh này.Nó lại càng thôi thúc cô kiếm được tiền nhiều hơn

_Con muốn nói chuyện với mẹ.Gia ngân nói.Cả gia đình đều ra phòng khách đông đủ

Đây là tiền của con.Cô đưa cái thẻ atm lên trên bàn.Đây là tiền con dành một ít để đi chơi và là tiền hàng tháng ba gửi.Tổng cộng là 120 triệu.

Ôi trời có 120 triệu thì sao đủ đây,bà nhăn nhó khó chịu.Mẹ còn bao nhiêu.Gia ngân đưa mắt nhìn mẹ.

Ôi cái con bé này.Mẹ làm gì có tiền.Gia ngân ngạc nhiên,vậy ba đưa hàng tháng đâu.có phải ba đưa ít đâu.

Ôi trời bây giờ con muốn nói mẹ tiêu xài hết ah.Mẹ cũng chỉ vì cái gia đình này thôi.Bà nhìn ngang nhìn dọc như không có chuyện gì.

_Vậy ba tính phải làm sao đây.

Gia Ngân ôm mặt và đi vào phòng.

Mẹ thôi đi,mẹ làm khó chị nữa,như vậy là quá đủ rồi...Hôm nay tụi nó bị làm sao ấy nhỉ,bà nhìn ngọc hân và nói.

Bảo ngọc thương chị hai rất nhiều,hiều được nỗi khổ của chị mình.Từ nhỏ Bảo ngọc sống cũng giống chị hai không được ba quan tâm nhiều,thiếu tình cảm người cha,còn nhìn thấy chị ba được ba chăm sóc chu đáo,uất ức lắm.Nhưng lúc đó cũng may có chị hai bên cạnh,lúc nào buồn là chị hai ôm vào lòng.

_Em đừng có khóc.Hãy nhìn chị nè,chị có khóc đâu..Rồi ôm vào lòng mình.Lúc đó bảo ngọc cũng nhận ra được chị hai cũng đang khóc...Càng lớn lên càng hiểu được chị hai chừng nào...Cho dù chị có thay đổi như một chu kì không bất định.Thì bảo ngọc vẫn tin rằng chị hai là người tốt.

_Bảo ngọc bước nhanh vào phòng chị-Em sẽ kiếm tiền-Bảo ngọc đứng trước bàn gia ngân nói.

_Cô ngẩn mặt lên thấy em gái út mình thì trong lòng càng xót xa hơn.Cô cố nén nước mắt vào trong dòng chảy người mình.Chứ nhất định không để em nó thấy.

_Nghe chị nè,em hãy lo học,học thật giỏi biết chưa,Để chị kiếm tiền lo cho ba được rồi.Cô vuốt tóc em gái mình mà rung rung nước mắt.

_Không.Bảo ngọc đẩy tay chị ra.Chị làm gì có tiền nhiều như vậy,em sẽ nghỉ học,không học gì hết.Bảo ngọc khóc hét lên và đi ra khỏi phòng.

_Bây giờ gia ngân mới thật sự khóc.Cô khóc cho em gái mình,còn nhỏ mà tổn thương rất nhiều,khóc cho mẹ và em gái mình vô tâm,khóc vì hận người cha của mình.Khóc vì những mặc cảm mà cô thường phải gánh.Cô đã thề là hận ba mình suốt đời vậy mà cô vẫn thương ông ấy.Cô nguyện rửa thứ tình cảm đáng ghê tởm ấy thì giờ đây khi ba cô gần xa cách giữa sự sống và cái chết.Cô mới biết nó thiêng liêng như thế nào...Cô khóc nghẹn ngào cho những thứ xui xẻo qua đi và ngày mai lại đến.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Bi Kịch Tiếp Nối Bi Kịch

Chương 3: Bi kịch tiếp nối bi kịch

Con mưa miêng mang bên những hàng cây xanh ngắt, đùa giỡn nhịp nhàng cùng với những cơn gió bay bay.Mưa gọi lại cho ta những kỉ niệm buồn,nhưng nó cũng cho ta những cảm xúc thật với chính mình.

Mưa đã kéo dài âm ỉ trong suốt một tuần qua,nó giống như là một dư âm với những chuỗi sự kiện mà gia đình cô đang phải gánh chịu .Nhìn ra cửa sổ bệnh viện,Gia Ngân chỉ thấy lòng mình hoang mang như bước đi vô định.Cô không biết cô sẽ đi về đâu nữa!...Quay đầu lại nhìn cha, thì cô lại càng cảm giác đau xót hơn...Cô đã ở bệnh viện một tuần nay để được ở bên cạnh và gần cha hơn.Cô ước ao được như thế này lâu lắm rồi...Được nắm tay cha,kể cho cha nghe những câu chuyện mà cô nghĩ rằng, bằng ý chí và nghị lực cô đã thay đổi.....Cô tự cười cùng với những giọt nước mắt lăn dài.....

Cô bây giờ rất sợ về cái mà được gọi là nhà..Nó cô đơn,chóng chãi và sự vô tâm của những thành viên trong gia đình.Có lúc cô nghĩ rằng họ không còn trái tim nữa!!!!Chỉ còn lại duy nhất bé út vẫn hay chạy tới để thăm cha mà thôi!!!!!!

Bíp...Bíp....Bíp bíp.....

Cô hoảng sợ khi nhìn thấy nhịp tim của ba mình đang giảm xuống một cách nhanh chóng.....Bác sĩ.Bác sĩ ơi....Ba con bị làm sao thế này....Cô vừa khóc vừa chạy ra hành lan....

Con đứng ngoài này để các bác sĩ làm việc,cha con sẽ qua khỏi thôi-Người y tá nhẹ nhàng khuyên nhủ.....Cô hoảng sợ và khóc nghẹn khi thấy cha mình sắp rời bỏ nơi đây.....

Nhịp tim 60....tiêm mũi kích hoạt thần kinh..Điện áp 100-Người bác sĩ hô lớn và dùng máy điện hô hấp đẩy mạnh vào ngực một cách nhanh chóng..

Nhịp tim 40...tiêm thêm mũi kích thích hệ hô hấp..Điện áp 200-Không được rồi bác sĩ ơi nhịp tim xuống quá nhanh-người y tá vội vàng nói.

Nhịp tim 5...Điện áp 300-Lẹ đi...Người bác sĩ mồ hôi nhễ nhãi trên trán,nhưng vẫn đang cố gắng để cứu sống ông ấy...Trong khi Gia ngân vừa khóc vừa cầu trời đất cho cha cô được sống lại.

Nhịp tim đã lên lại rồi.....Ông ấy bắt đầu ho ra máu....Tiêm cho ông ấy thuốc an thần..Nói xong người bác sĩ bỏ ra ngoài.

Cha con đã sống lại phải không bác sĩ-Khi thấy căn phòng mở cửa cô vội vàng chạy tới.

Cha con đã sống lại.Nhưng có điều bác phải nói với con rằng ,ông ấy đã bắt đầu có hiện tượng thổ huyết,nếu không phẫu thuật sớm,Thì cha con sẽ không qua khỏi tuần này đâu.Ông vừa nói vừa lấy tay quệt mồ hôi trên trán của mình..

Cô quỳ xuống cầu xin,bác sĩ hãy cứu cha con,con sẽ kiếm tiền để có thể trả nợ.Cô vừa quỳ vừa khóc..Người bác sĩ cảm thấy xót thương cho người con gái có tấm lòng hiếu thảo như thế này..Ông cảm thấy buồn bã và chán nản rồi vội vàng bỏ đi....

Chỉ một mình cô ở lại nơi đây.Cô khóc nức nở trong vô vọng cùng những giọt nước mắt lăn dài trên người con gái mạnh mẽ ấy.....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Người Đàn Ông Xuất Hiện

Chương 4:Người đàn ông xuất hiện

Gia Ngân buồn bã,bước đi.Khuôn mặt đã trở nên xanh xao rất nhiều vì mất ngủ.....Bất chợt cô gặp người y tá ấy...Người đã xét nghiệm máu cho cô.

Chị y tá ơi...Có cách nào tìm gan nhanh chóng cho ba em không chị..Em cầu xin chị..em sẽ kiếm tiền để nộp cho ca phẫu thuật...

Cô y tá ấy cảm thấy ngạc nhiên-Ừa chị nhớ là trong gia đình em có một người phù hợp gan với ba em mà....Cái cô gái tên gì hân ấy....Tại sao lại còn tìm gan nữa...

Gia Ngân nghe xong mà tay chân muốn rụng rời.....Cô không ngờ nó cùng gan với ba....Tại vì sao vậy?...Tại sao nó lại nói dối....Ba đối xử nó còn hơn tất cả những người thân trong gia đình.....Cô như muốn hét lên hai tiếng vì sao.....

Trong đêm tối ấy có một người con gái đang đợi mưa,để chạy trong đêm tối.Cô chạy không ngừng nghỉ.Mưa không thể ngăn cản được nỗi đau mà cô đang chịu đựng.....Mây có phải là con người không..Cô vừa chạy vừa gào thét.....

Cô chạy quá nhanh cùng với những dòng cảm xúc của mình nên không để ý tới có một chiếc xe đang lao về mình.

Kết.....kết.....

Cô không sao chứ cô gái...Người tài xế chạy tới ân cần hỏi.....Cô xua tay tôi không sao....Và đứng dậy định chạy tiếp,nhưng cô chạy quá sức nên không thể đi tiếp được nữa...Cô buồn bã và khóc thét lên.....Những hình ảnh ấy đều được người đàn ông trung niên trong xe cảm nhận được...Bởi chính người con gái mạnh mẽ ấy....

Người cô đã ướt sũng và đang ngồi bệt trước chiếc xe sang trọng.....Nhưng cô vẫn cố đứng lên nhưng vô vọng....Cô mất sức nhiều quá và ngất lịm đi...

Đưa cô ấy lên xe đi....Chở cô ấy đến bệnh viện.....Ông ta nói với người tài xế.

Ngồi trong xe ông cứ nhìn khuôn mặt cô...Sự bi thương hiện lên trên khuôn mặt ấy....Nhìn ở cô mà ông thấy cô cũng có một phần nào đó rất giống mình..Ông đã từng mạnh mẽ để quên đi người yêu mình đi theo một người đàn ông khác....Sự hụt hẫng khi mất đi người mình yêu...Nhưng giờ đây đã khác...Thời thế đã thay đổi.Ông đã trở thành một doanh nhân giàu có nhất....Thì lại chính là lúc người anh yêu quay trở lại tìm anh.....Ông nhét môi cười,vì đàn bà trên đời này chỉ cần tiền mà thôi..Nhưng ông vẫn còn yêu người con gái ấy....Ông phải làm sao đây!!.....Những dòng suy nghĩ vụt tắt khi chiếc xe dừng lại trước cổng bệnh viện...

Gia Ngân mở mắt ra thì thấy mình đã nằm trong bệnh viện.Cô nhìn đồng hồ thì đã thấy 9h sáng..Đầu cô vẫn còn đau khi dầm mưa ....Cô không thể nhớ ai đã cứu mình...Để nói một lời cảm ơn.....

Cô vội vàng về nhà thì thấy ngọc hân và mẹ đang nói chuyện vui vẻ..

Mẹ thấy con mặt đỏ ửng không??Cô quay một vòng cho mẹ mình xem.....Đẹp lắm con ơi...Mẹ cô khen túm túm cả mắt.

Cô hét lên...Ngọc hân mày cùng gan với ba tại sao lại nói dối..Bây giờ phải với tao tới bệnh viện lẹ lên....Không,ngọc hân hét lên...Mẹ ơi cứu con...

Cô ngạc nhiên nhìn mẹ mình.....Mẹ cũng biết nó phù hợp gan với ba sao..??.Cô không thể tin được...cô lắc đầu.

Tất cả tại ba mày....Gia đình đang yên ắng giờ ra nông nổi này.....Là tại ba mày...Bà khóc thét lên.

Mẹ ơi,đó là chồng mẹ mà tại sao mẹ nói như vậy được hả mẹ....Mẹ muốn ba chết mẹ mới vui lòng đúng không,cô khóc vội vàng nắm tay ngọc hân kéo đi.

Không,em sợ lắm,em không đi đâu.Lúc này ngọc hân mới vỡ òa khóc.....Tao xin mày hãy cứu ba đi theo tao....Ngọc hân ngồi bệt xuống đất khóc.- Không con sợ lắm mẹ ơi...Cả ba người đều khóc.....Căn nhà trở nên bi thảm hơn bao giờ hết....Nhưng nỗi đau thì chỉ có Gia Ngân mới cảm nhận được.

Cô tự hứa với mình rằng từ nay cô sẽ không cần gia đình này nữa.....Cô bỏ đi và lang thang trên những con phố,tìm một nơi nào có thể giúp cô thoát khỏi con ác mộng này.....

Cô vào một quán bar quen thuộc của mình.....Cô muốn uống cho nó say,để không bao giờ có thể nhớ đến những người ghé thăm trong cái gia đình ấy...Nhưng cô không biết rằng có một người đàn ông đang dõi mắt nhìn mình....Ông ta bắt ngờ nhận ra cô là cô gái hôm qua.....

Ông cũng không hiểu tại sao lại muốn đến đây để uống rượu nữa,ở nhà ông cũng không thiếu một loại rượu nào....Ông muốn tìm lại cái không khí thời xưa,khi mà ông còn trai trẻ,không có cơ hội để vào những nơi này,vì hồi trước gia đình ông rất nghèo....Ông đang suy nghĩ thì có tên đàn ông tới treo gẹo cô gái ấy.....Hắn ta bắt đầu sờ soạt từ trên xuống dưới...Vậy mà cô ta cũng để cho hắn sờ không một chút phản ứng...Ông ta cảm thấy buồn cười,thì ra cô ta cũng chỉ là một cô gái hư hỏng mà thôi.

Bất ngờ cô quay lại tát hắn ta một cái.Ông ta hơi sững,những cũng cảm thấy rất vui.

Ah con này láo mày dám tát tao ah.....Ông ta định tát cho cô một bạt tai thì người đàn ông đó đã tới can thiệp.....Cút đi..Người đàn ông lạnh lùng quát.....Mọi người đều quay mặt nhìn lại chuyện gì đã xảy ra.....Họ nhìn thấy ông ta với khuôn mặt rất quen....Đúng rồi,là ông vĩnh trung..Hắn ta cảm thấy sợ hãi và vội vàng rút lui.....Có một người đàn ông cũng ngạc nhiên không kém,là quản gia của ông vĩnh trung..Ông chủ có bao giờ can thiệp chuyện này đâu nhỉ,ông ta thầm nghĩ....

Cô say quá không tự chủ được mình nữa,để mặc cho ông ta kéo cô lên xe và đi đâu cô cũng không biết.....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Ánh Sáng Sau Màn Mưa

Chương 5:Ánh sáng sau màn mưa

Chiếc xe đậu trên một cái đồi cao....Nơi có thể nghe những con sóng đang vỗ về lòng đất mẹ.....

Trong cơn mê ngủ,cô không ngừng gào thét tên ba mình.Ba ơi,đừng bỏ rơi con mà ba ơi.....Ba chưa cho con được cái tình yêu thương mà vốn con phải có..Con ghét ba,con hận ba lắm...Bác sĩ ơi hãy cứu ba con,cứu ba con đi bác sĩ..Con sẽ kiếm tiền để trả mà...Chỉ cần ba con được sống,con sẽ làm bất cứ điều gì.....Bất cứ điều...gì.....Cô nói xong lại ngủ tiếp....Ngay khi cô ngủ nhưng cô vẫn đang khóc,những giọt nước mắt ướt nhòe cả lông mi.....Người đàn ông dường nào đã hiểu ra con người cô.Ông vội vàng lắc đầu,bề ngoài thì mạnh mẽ,nhưng bên trong thì lại yếu đuối.....Ông bước ra khỏi xe,rút điều thuốc ra hút.

Gió biển thì cứ thổi còn sóng thì vẫn cứ vỗ.Nó đưa ông lại hồi tưởng của 10 năm về trước.

Anh và cô đã từng hẹn ước nơi đây....

Anh ơi ví dụ em là một đám mây thì anh sẽ là gì.....Anh cười to khoái chí,nếu em là mây thì anh sẽ là bầu trời..Em sẽ không bao giờ thoát khỏi tay anh...Thiệt không..Cô nhìn anh hồn nhiên.....Cô bỏ chạy....Em dám giỡn mặt với anh ah.

Ah anh sắp bắt được em rồi...Không dễ đâu cô chanh chua cái lại.....Đám lý với anh ah...Anh bắt được em rồi nè..Không thả em ra.....cô cố gắng dằn giữa....Chừ khi em nói là em yêu anh!

Không!Cô chu môi cãi lại,trong rất đáng yêu....Vậy thì anh sẽ nhận nước em....Oa thả em ra,nói đi không anh thả em xuống thật nè....anh đếm nha một,hai...Em nói,em nói mà.... em yêu anh...Anh cười tình quái...Cô không hiểu tại sao anh lại cười kiểu đó....Àm

A'...Anh thả em xuống thật hã...Anh đứng đó,em sẽ cho anh biết tay,tình yêu đẹp của hai người được chứng kiến bởi nơi đây...

Vậy mà.....Ngày anh tốt nghiệp đại học,cô lại nói chia tay...

Em xin lỗi,nhưng chúng ta phải chia tay anh ah.....Em biết em có lỗi với anh nhiều lắm...Tình yêu của anh sẽ là kỉ niệm mà suốt cuộc đời em sẽ không bao giờ quên.

Anh không hiểu,tại sao em lại nói chia tay,em phải cho anh lời giải thích.....Ba mẹ em đã kiếm cho em một người bạn trai môn đăng hộ đối....Em xin lỗi..

Em còn yêu anh không,câu hỏi bất ngờ của anh làm cô không biết trả lời thế nào....Nếu em còn yêu anh,thì chúng ta sẽ cùng nhau sống, một cuộc sống hạnh phúc em nhé.....Cô lắc đầu..

Anh không hiểu vì anh nghĩ rằng cô còn yêu anh.....

Em trả lại anh thứ này....Là chiếc nhẫn mà anh để dành những đồng tiền ít ỏi để có thể mua tặng cô...Cô quay lưng đi cùng thằng đàn ông khác giàu có hơn.

Từ đó nghe nói cô đã qua mỹ,và làm đám cưới bên đó luôn.Tưởng chừng như cô sẽ không quay trở lại ,thì bây giờ cuộc hôn nhân của cô đổ vỡ,cô lại quay về núm kéo tôi...Cô thật là *****.Nhưng anh biết rằng,chính anh đã 40 tuổi nhưng vẫn chưa có vợ.Bởi vì anh vẫn hi vọng cô quay trở lại.Nhưng giờ đây,cô quay lại rồi thì anh lại cảm thấy tình yêu đó không còn trọn vẹn nữa...

Oa cửa xe bật mở....Ông ngược lại nhìn Gia Ngân...Tôi đang ở đâu thế này.....

Cô nhìn ông...Ông là ai,đừng nói ông làm gì tôi rồi nha....Cô vội vàng sờ toàn thân...Ông nhìn cô mà buồn cười.....Tôi là người giúp cô bảo vệ thân thể của cô đây...Ông vừa nói lại vừa cảm thấy buồn cười..Vậy tôi phải cảm ơn ông rồi...Ông thích ở nơi như thế này ah...Tôi cũng rất thích ở đây-Gia ngân nói..Từ nhỏ tôi cũng muốn được ngắm biển đêm lắm nhưng chưa có cơ hội....Có điều gió biển thổi mạnh nhỉ...Ông lại cười,nhưng nụ cười của ông mang một niềm vui thích,không giả tạo hay ngụy trang..Mà đơn giản nụ cười đó thật đẹp..Ông cởi áo vest ra và khoác lên vai cô....

Cô nhìn ông như một người từ trên trời rơi xuống vậy..Điều đó lại càng làm ông thấy buồn cười...Từ trước giờ chưa có ai đối tốt với cô ah...Câu nói đó như đụng chạm vào Gia Ngân..Cô không trả lời mà lại nhìn ra biển xa xăm..Ánh mắt đượm buồn...

Chợt cô lên tiếng...Tôi phải tới bệnh viện gấp....Để thăm cho ba cô ah.Ông ta nói.Cô ngạc nhiên,sao ông lại biết.Thì nãy cô nói hết rồi đó thôi...Ông lại nhìn lên trời mà nói...

Hình như cô đang rất cần tiền thì phải,ông nhìn cô mà nói,tôi có thể giúp được cô đây...Cô bất ngờ vì đang rất cần tiền.....Ông cho tôi tiền thật ah....Đúng..

Nhưng với một điều kiện..Cô phải làm vợ tôi trong vòng 1 năm rưỡi...Chỉ theo hợp đồng thôi.Không phải vợ chồng chính thức.Và phải đẻ cho tôi một đứa con...Ông mỉm cười,vừa nói....Tôi biết điều đó hơi khó chấp nhận đối với một cô gái.Nhưng cô yên tâm tôi sẽ không để cô thiệt thòi...Mẹ tôi cũng già rồi mà tôi lại chưa có vợ con...Vì vậy tôi giúp cô và cô giúp tôi...Đơn giản là huê....Cô ngạc nhiên tròn xoe mắt..Nhưng phải làm sao đây..Đây là cơ hội để có tiền giúp ba chữa bệnh mà số tiền lại rất cao.Tôi đồng ý nhưng tôi cần số tiền đó gấp ngay bây giờ.Cô cần bao nhiêu?

300 triệu.Cô nói dứt khoát..

Chuyện nhỏ....Nhưng phải kí hợp đồng trước đã....Ông rất là khôn khéo,vì ông là một nhà kinh doanh tài ba mà....

Tôi tên là Trần Vĩnh Trung.Rất vui được gặp cô

Ông biết cô sẽ kí hợp đồng vì ba mình,để trả thù cái tình yêu mà ông đã từng gắn bó..Ông nhếch môi cười.Cuộc chơi bây giờ mới bắt đầu.Kỹ nguyên mới được mở ra cho cuộc đời Gia Ngân.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Bản Hợp Đồng Được Kí Kết

Chương 6: Bản hợp đồng được kí kết

Ánh hào quang luôn tỏa sáng khi con người biết yêu thương lẫn nhau.Còn những người sống vì mình,ích kỷ và nhỏ nhen sẽ chẳng bao giờ thấy được cái ánh sáng huyền diệu ấy.Họ sẽ mất đi tất cả vì những thứ mà không đáng thuộc về mình.Ông trời như muốn đặt ra cái thử thách lòng người.Để có thể biết được trong sự đau khổ tột cùng của nước mắt thì đau đó phía trước lại là một niềm hạnh phúc vô bờ. Đây chính là sau cơn mưa trời lại sáng mà người ta

vẫn thường hay nhắc đến.

Gia Ngân chạy đến bệnh viện để thăm cha mình, thì được tin chi phí đã được hoàn thành. Cô mừng rỡ trong niềm hạnh phúc tột cùng. Nhưng đau đó lại một nỗi lo phía trước. Cô biết mình sẽ chuẩn bị lấy chồng.

_ Con gái cưng của mẹ.. Bà chạy đến ôm chầm lấy cô vui sướng. Con giỏi quá ah, mẹ tự hào về con. Mẹ biết con sẽ làm được mà- Bà cười vui sướng reo lên.

_ Tránh xa tôi ra.. Ánh mắt của cô nhìn về người mẹ một cách khinh thường.

_ Từ nay đừng bao giờ gọi tôi là con gái của bà nữa, người mẹ ấy đã chết rồi. Bà hiểu không- Cô quát to.

_ Ôi cái con bé này. Dù sao tao cũng là người đẻ ra mày đấy. Ba mày mà tỉnh dậy thì tao sẽ nói ông cho mày một trận bây giờ.

_ Cô cười nhết môi, tôi sẽ không còn là thành viên trong gia đình này nữa. Mãi mãi. Rồi cô vội vàng đi vào thăm cha mình. Cô biết đây là lần cuối cô gặp ông. Dù từ nhỏ cho đến lớn, cô chưa bao giờ có được tình cảm của ông. Nhưng bây giờ ông đã sống lại đối với cô tình cảm ấy không còn quý giá nữa..... Cô nhận thức ra rằng, dù người cha có yêu mình hay là không, nhưng chỉ cần người con yêu cha thôi, như thế cũng đủ rồi..... Cô lặng lẽ nhìn cha mình và bước đi.

_ Khoan đã chị hai- Một giọng nói vang lên. Thì ra là Bảo ngọc... Cô ôm em vào lòng.

_ Chị hai từ nay chị hai sẽ không sống chung với gia đình mình nữa sao? Cô bất ngờ với câu hỏi của em gái mình. Cô vuốt mái tóc em gái và nói.

-Chị hai chuẩn bị đi lấy chồng rồi. Sau này em phải tự chăm sóc mình nghe chưa. Ai ăn hiếp em nói với chị, chị xử lý ngay.... Hai chị em vừa nói vừa cười... Bảo ngọc cảm thấy hạnh phúc khi chị gái mình sắp đi lấy chồng. Nhưng không biết người chồng của chị ấy như thế nào... Chị hai ah sau này chị nhớ giữ gìn sức khỏe của mình nha, em yêu chị và sẽ mãi như vậy.....

_ Bảo ngọc nói mà cô như muốn vỡ òa..... Điện thoại cô vang lên. Là số điện thoại của vĩnh trung.

_ Alo, tôi nghe đây. Ra cổng bệnh viện đi tôi sẽ tới đón cô.

Cô đi ra cổng bệnh viện thì đã thấy ông đứng chờ cô sẵn rồi..... Cô lên xe đi. Ông mở cửa cho cô vào rồi phóng xe đi. Bây giờ cô mới để ý chiếc xe này. Đó chính là chiếc rolls-royce mà chỉ dành cho những người giàu có mới mua nổi nó.

_ Cô ăn tối chưa, ông vội vàng lên tiếng hỏi.

_ Chưa, nhưng tôi không đói. Chúng ta sẽ tới nhà hàng ăn. Rồi kí kết hợp đồng luôn- Ông nói.

_ Từ nay cô đổi cách xưng hô đi là vừa. Tôi không thích người ta gọi mình là ông. Cô im lặng không trả lời.... Cô nhìn ra những con đường, nó thay đổi nhanh chóng đến chóng mặt, mới đây thôi mà cô đã không còn nhận ra những con đường này nữa rồi. Nhìn sao mà thấy nó giống cuộc đời của cô quá... Cô đang suy nghĩ thì chiếc xe dừng lại tại một nhà hàng sang trọng, lịch lãm. Nơi đỗ xe cũng toàn là xe hơi đắt tiền.

_ Cô đứng đó nhìn gì nữa, mau vào trong thôi- Ông ta hối thúc.

_ Đúng là xa xỉ, nhà hàng mà như cái cung điện- Cô thầm nghĩ.

_ Sau bữa ăn, ông ta lôi ra hợp đồng, cái mà sẽ chôn chân cô 1 năm rưỡi..

_ Cô đọc kỹ đi rồi ký vào.... Có một cái thuận lợi cho cô trong hợp đồng này, là cô có quyền đưa ra những điều kiện mà mình thích. Ông ta nhết môi cười nói.

1. Khi gặp gia đình hai bên, phải có nhưng cử chỉ thân mật.
2. Không ngủ chung giường, khi đôi bên không cho phép, và chỉ ngủ chung khi muốn có con.
3. Không được xen vào đời tư của đôi bên.
4. Khi đôi bên gặp khó khăn thì có quyền lên tiếng xin sự giúp đỡ.
5. Phải đẻ con trong vòng 4 tháng nữa.
6. Tôn trọng gia đình hai bên.
7. Đi không được quá 10h khuya.
8. Phải xưng hô là anh với em kể từ khi bắt đầu kí hợp đồng.
9. Chăm sóc mẹ của chồng một cách chu đáo

10.Sau khi hết hạn hợp đồng,cô sẽ nhận một căn biệt thự và tiền gửi hàng tháng vào ngân hàng.

11.Con được để ra được quyền chăm nuôi bên nhà chồng.

v.v....

Cô đọc xong mà choáng váng.....Nhưng biết làm sao giờ.Cô không có sự lựa chọn.Cô bắt buộc phải ký vào bản hợp đồng này.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Bí Mật Được Tiết Lộ.

Chương 7: Bí mật được tiết lộ.

1 tuần sau.....

Sau khi phẫu thuật,người cha trong câu truyện này đã dần dần bình phục sức khỏe,có điều ông nằm nhiều trên giường bệnh,nên các tứ tri ở chân ông chưa hoạt động lại được....

Ông đang suy nghĩ gì vậy-Người vợ cắt ngang dòng suy nghĩ của ông.

_Sao một tuần nay không thấy Gia Ngân đến thăm tôi?-Khuôn mặt ông buồn nhìn vợ mình.

_Ôi trời ơi-Bà nói và nhìn chồng như không thể tin được...Tự nhiên hôm nay ông lại đi nghĩ về con bé ấy.Hồi xưa đến giờ,có khi nào ông nhắc đến nó đâu,nó đi khuya về sáng,ông cũng không quan tâm mà.Bà nói tiếp.

_Con bé Gia Ngân bây giờ hỗn láo lắm,không coi ai ra gì nữa.Bữa trước nó đến thăm ông,mà nhìn tôi giống kẻ thù của nó vậy..Bà nói một loạt như để thỏa được lòng mình.

_Bây giờ tôi sẽ khác với nó...Ông nhìn bà nói một cách nghiêm túc...Tôi biết tôi đã không làm tròn trách nhiệm của một người cha....Tôi đã sai rồi,sai thật rồi.....

_Ôi trời,lần này bà tròn mắt nhìn quanh lên trời,giống như ông ấy đang ở trên trời rớt xuống vậy....Bà lấy tay vỗ vào đùi ông và cười-Cái ông này,hôm nay nói toàn gì không,nó đâu phải con gái ruột của mình đâu....Bà vừa cười,vừa nói....

_Ngay lúc ấy,Bảo Ngọc và Ngọc Hân đang định bước vào phòng.....Thật không thể tin được-Bảo ngọc thì bùm môi như muốn sắp khóc..Còn ngọc Hân thì tròn xoe mắt.

_Ông tức giận bà im cho tôi-Tôi cảm bà được nhắc lại chuyện này đấy...Ông tức đến nổi,mà ho liên tục.-Bà sáng hôm liền vội lấy nước cho ông uống....-Tôi xin lỗi,tôi hứa với anh chị ấy là sẽ không tiết lộ khi nào mà họ về nhận nuôi con bé...Nhưng mà ông ah,bà nhìn ông mà nói-Họ có quay trở lại đâu,vượt biên xong chắc quên luôn con bé rồi..Bà nhìn lên trần nhà cười khoái chí..

_Bà....Bà đi ra ngoài đi....Ông nhìn bà tức giận nói..

_Quái lạ nhì,sao hôm nay ông ấy quan tâm đến con bé vậy,còn tức giận vì cái chuyện này nữa,hay ông ấy đã nghe được điều gì...hay là ông ấy biết tất cả mọi chuyện từ khi ông ấy nhập viện.....Nếu như vậy thì ai nói cho ông biết nhì?-Bà trầm nghĩ..

_Ông nhìn ra cửa sổ,khuôn mặt ông trở nên buồn thảm,ông đã từng hứa với bạn mình lúc ẵm nó lần đầu trên tay...sẽ yêu nó như con ruột của mình...Vậy mà thời gian và từ khi các con ông lần lượt ra đời,đã làm ông quên đi lời hứa ấy...Còn làm tổn thương đến nó rất nhiều....Ông càng nghĩ ,càng buồn nhưng lại buồn hơn nữa là chính nó đã cứu mình....

Trong khi đó,Bảo ngọc cố sức chạy ra khỏi bệnh viện mà không để nước mắt chảy ngoài,cô khóc cho chị gái mình,tại sao ông trời luôn bắt công với chị ấy,chị ấy có làm điều gì sai đâu-Cô trầm nghĩ.....Chị hai ơi.....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Hai Thằng Nhóc!!

Chương 8: Hai thằng nhóc!!!

Đã khuya rồi, Bảo ngọc chưa về, cô đi lang thang trên khắp các nẻo đường, nhìn hoang cảnh vắng vẻ của thành phố về đêm lại làm cô nhớ đến những lúc ấm áp bên chị mình..... Cô ước gì cho thời gian quay trở lại, để có thể được gần bên chị, ôm chị vào lòng mà hít ướn.... Nhưng có lẽ sẽ không còn được như vậy nữa... Cô không thể ích kỷ mà nghĩ cho riêng mình, phải để cho chị có một mái ấm hạnh phúc... Điều đó lại làm cho bảo ngọc cô đơn hơn bao giờ hết.. Đôi chân cô đã tê vì mệt.....

Cô ngồi nghỉ tại cái ghế đá của công viên..... Nước mắt cứ lăn dài làm ướt xòe đôi lông mi bé nhỏ, cô khóc nghẹn khi nghĩ đến những lời mẹ mình nói.. Chị hai không phải chị ruột mình..... Cô cứ lắc đầu như muốn nói rằng đây chỉ là con ác mộng thôi.....

_Chị ơi sao chị lại khóc..... Một em bé mặt mũi tèm nhem, có ánh mắt trong sáng nhìn cô..

_Cô ngẩng mặt lên, thấy nó liến lau khô mắt...-Chị đâu có khóc đâu? Nhìn chị nè..Hihi-Em bé nhìn chị cười một cách sáng khoái..Làm cho cô nhẹ bót đi những suy nghĩ buồn phiền..

_Chị ơi, đừng khóc nhé...Chị là một người phụ nữ xinh đẹp và hiền hậu nhất mà em từng thấy...Cô mỉm cười với những câu nói ngây thơ của nó.....Nhưng cô sực nhớ ra..

_Ba mẹ em đâu, khuya lắm rồi sao chưa về nhà, còn mặt mày tèm nhem như thế này nữa chứ.....Ánh mắt đôn hậu của cô nhìn nó, như chứa một tình yêu thương cao cả....

_Bỗng một giọng nói vang lên-Ba mẹ nó chết rồi.

Cô quay mặt lại nhìn, thì thấy một bé trai 9 tuổi, nhưng nhìn lại có vẻ biết đời..Thằng bé thấy anh trai mình thì reo lên.

_Anh.....Sao anh mua bánh mỳ lâu quá vậy..Nó nhong nhèo bên anh trai nó...

_Nó nhìn xuống thằng em, rồi lấy hai tay lau khô vết bẩn-Anh phải xin họ lắm mới được ổ bánh mỳ này.....-Anh xin lỗi, nó ôm em nó vào lòng mà khóc.....

Trời ơi, cô nhìn mà muốn khóc theo....Hai đứa nhỏ tí thế này, mà tình thương của chúng thì lại làm người khác khâm phục.....Cô chạy tới bên hai đứa.

_Nghe chị nè, chị dẫn hai em đi ăn hủ tiếu nha được không...Cô nhìn hai đứa và hỏi.....

_Không, tránh xa em tôi ra-Thằng anh trai dỏng dạt nói...Cô tính bắt cóc hai em tôi ah..Thằng anh nhỏ tuổi, mà cái mặt lém lỉnh nói to....Làm cô phì cười.....

_Chị ấy là người tốt anh ah..Nãy em thấy chị ấy khóc rất nhiều, nên em tới an ủi chị ấy.....Thằng em lém lỉnh không kém.....Nhỏ tuổi thế này, mà đã đi ra đời rồi nhìn tụi nó mà cô không cảm lòng được.....Chị còn ít tiền nè....Cô rút ra tờ 20 ngàn cuối cùng đưa cho tụi nó...

_Thằng anh bây giờ mới gỡ bỏ màn bảo vệ ra.....Tụi em không lấy đâu?Chị giữ lại mà dùng.....Rồi định dắt tay em nó về.

Bảo ngọc nghiêm mặt, như muốn hù dọa nó....Nếu mà không lấy thì chị bắt cóc hai đứa thật đó....Hai đứa nhìn cô, rồi chạy tới nhận...Em cảm ơn chị, chị thật là tốt.Cả ba người, nhìn nhau rồi cười...

Thằng anh trai lấy ổ bánh mỳ ra, bẻ làm 3 khúc...rồi đưa cho bảo ngọc một phần.....Chị ăn đi cho vui...Nó nhìn chị rồi đưa bánh mỳ.

Cô cười mỉm-Chị cảm ơn em nhưng chị ăn rồi. Thật ra cả ngày nay, cô chưa ăn gì, nhưng cái sự thật đau lòng ấy làm cô không muốn ăn dù là một chút..

Tụi em đi đây....Hai đứa nhìn chị rồi từ biệt.

Cô reo lên, nè hai đứa nhà ở đâu vậy.....Tụi nó giơ tay chào tạm biệt, rồi cũng reo lên.

_Nhà tụi em làm gì có, tụi em hay ngủ ở dưới chân cầu ấy.....Nó reo lên xong thì cũng đi xa dần rồi mất hút...

_Chỉ còn một mình cô ngồi đây, cô nhìn tụi nó mà bất ngờ, mặc dù không có ba mẹ, không có nhà cửa nhưng vẫn yêu thương và đùm bọc lẫn nhau.....Nhìn lại cô phải học tụi nó, dù chị hai có phải chị ruột hay không thì cô vẫn yêu thương chị hai mình...Cô phấn chấn bước về.

Dù cuộc sống có khắc nghiệt, hay như thế nào đi chăng nữa, thì hãy luôn nhìn về phía trước, đối mặt với chính nó, Và chúng ta sẽ chiến thắng..

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Bảo Ngọc Gặp Nguy Hiểm...

Chương 9: Bảo Ngọc gặp nguy hiểm...

Bảo ngọc nhớ lại hai đứa trẻ ấy mà không cảm được lòng mình. Trên đời này còn nhiều cảnh đời bất hạnh hơn cả sự bất hạnh của gia đình cô rất nhiều....Nếu mà cô có thật nhiều tiền, cô sẽ nhận những đứa trẻ bị ba mẹ bỏ rơi về nuôi. Nhưng thực tế, đó chỉ là điều ước nhỏ nhoi của cô mà thôi...Cô sức nhớ chưa hồi tên hai đứa nhỏ, thì liền quay lại đi về dưới chân cầu.....

Bỗng cô nghe hai tiếng nhỏ thất thanh.....

_Các anh ơi, chúng em ngày mai sẽ rời khỏi nơi đây mà, các anh tha cho tụi em đi.... Cô nhớ ra hình như là giọng thằng em thì phải.....

Nhìn qua đám cỏ cô mới thấy, thì ra là bọn côn đồ... Chúng lớn hơn cô 1 hay 2 tuổi gì đó..... Cô tức giận- Lại muốn ăn hiếp con nít đây mà.

_Thả em tao ra! Không tao sẽ giết tụi mày. Buồn cổ áo em tao ra... Thằng anh hô lớn nhưng cũng đang gào khóc.....

_Bây giờ tụi mày có bao nhiêu tiền, đem hết ra đây, thì tụi tao tha cho..... Bữa trước dám đánh em tao để tranh địa bàn ah... Hả thật nhóc. Vừa dứt lời thì hấn tán thật mạnh vào thằng anh trai một cái .....

_Các anh có dừng lại hay không... Cô lớn tiếng quát..... Tụi nó quay mặt nhìn lại, thì thấy một cô gái, liền vuốt xoa, huyết sáo liền hồi.....

_Các anh lớn tuổi thế này mà đi ăn hiếp hai đứa nhóc mấy tuổi, các anh có biết nhục là gì không- Cô tỏ ra rất tức giận....

_Một thằng có胆 đi lí la lí lác đi tới chỗ cô- Ái chà, cô bé nhìn tức giận trong dễ thương phết... Mấy thằng đàn em nghe xong liền cười ngặt nghẽo.. Cô tát cho nó một cái thật mạnh, rồi trừng mắt nhìn nó.....

_A'.....à..... Con này nó dám tát đại ka kìa tụi bây..... Đại ka gặp sư tử hà đông rồi... Nói xong tụi nó ủa nhau cười.....

_Tụi mày im đi không - Thằng đại ka quát...

_Mẹ kiếp- nó xô tục ra, mày dám tát tao ah. Hôm nay tao sẽ không làm nhục mày, tao làm con chó..... Ok. Nó bỏ hai tay vào túi, trừng mắt nhìn cô.....

_Nó làm cô sợ, cô định bỏ chạy thì hai đứa nhóc kia phải làm thế nào, cô trầm nghĩ.....

_Thằng đại ka quát đầu ra hiệu cho bọn đàn em... Mấy thằng hiểu ý, thả hai anh em xuống đi tới chỗ bảo ngọc.....

_Bảo ngọc hoảng sợ hô lớn- Các em chạy nhanh đi..... Rồi cô vội vàng bỏ chạy. Tụi nó thấy cô bỏ chạy thì liền đuổi theo.... Cô chạy nhanh lên thẳng chân cầu.....

_Đại ka con nhỏ này nó chạy nhanh thế- Thằng đàn em lên tiếng.. Nó cú lên đầu thằng đàn em- Mày có nhanh lên không.

_Cô chạy lên tới chân cầu, thì mệt sức vì cả ngày chưa có gì bỏ bụng..... Một thằng đàn em lao tới chụp thuốc mê.... Bảo ngọc giãy giụa rồi mê man không biết gì nữa....

Trong khi đó thì Gia Ngân đang cùng Vĩnh Trung về Biệt thự của mẹ.....

_Tội sợ, lỡ bác phát hiện thì phải làm thế nào- Cô vội vàng lên tiếng.

_Không sao đâu, cứ như đóng kịch là được rồi anh liếc mắt nhìn

cô, thì thấy cô đã quay mặt về phía gương... Ông ta trầm nghĩ, cô ta nhìn cái quái gì thế nhỉ?....

_Đứng trước ngôi nhà sừng sững, thì cô hiểu được anh ta giàu như thế nào rồi... Hèn gì anh ta đưa cô tiền mà kêu là chuyện nhỏ.... Đối với cô số tiền đó quá lớn, còn đối với ông ta tiền đó như để mua bánh mà ăn thôi, cô nhếch môi cười rồi đi vào.....

_ Mẹ ơi, con về rồi nè. Ông ta hô lớn mừng rồi..... Cô nhìn anh mà tròn xoe con mắt... Hón hờ thế nhỉ..

_ Một người đẩy xe lăn cho bà mẹ đi ra, mái tóc được cuốn lên, những lớp da đã bắt đầu nhăn. Nhìn tầm cỡ già rồi. Còn khuôn mặt lại hiện lên sự buồn rầu.....

Ông quản gia nói. Bà chờ ông chủ về lâu lắm rồi đấy...

Ông quỳ xuống ôm mẹ vào lòng. Hôm nay con có nhiều công việc, giờ mới tới thăm mẹ được. Ông xoa đầu vào lòng mẹ như muốn sùng nịnh... Làm cô phì cười ra tiếng- Lớn đầu gần trung niên rồi mà còn nịnh bợ mẹ mình- Cô vừa nghĩ vừa cười.....

Tất cả im lặng.....

Nhìn cô bằng con mắt khác thường..... Ông quản gia nhìn cô, bà mẹ anh ấy nhìn cô, còn ông ta cũng nhìn cô. Họ nhìn gì cô vậy nhỉ- Cô thầm nghĩ mà muốn đỏ mặt. Hay là mình cười quá lộ rồi. Cô nháy mắt liên hồi, vì sự vụng về vô duyên của mình.

_ Nè cô gái kia, cô cười cái quái gì vậy? - Bà lên tiếng hỏi.

_ Cô không biết trả lời như thế nào nữa- Liếc mắt nhìn anh ta như muốn cầu cứu.....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh..

Chương 10: Cuộc gặp gỡ định mệnh..

Bà nhìn cô từ trên xuống dưới rồi nghiêm mặt nói.

_ Cô tới đây.

Cô hoảng sợ cứ nhìn anh liên tục. Vậy mà anh chỉ mỉm cười rồi nghiêng đầu. Làm cô tức lắm...

_ Dạ con chào bác ạ- Cô cũng nghiêng mặt cười giống con trai bà để nịnh.

_ Cô là người hầu mới ah..... Hả cô hô thăm trong bụng.. Dạ không... không phải đâu bác ơi.. Cô chưa kịp nói hết thì..... Ông quản gia đem cô ấy vào phòng chờ tôi, tôi cũng đang cần cô xoa bóp cho mình- Bà ngắt lời cô..... Cô lại nhìn anh cầu cứu, lần này anh lại làm ngơ như không biết, không nghe gì....

Cô đi vào phòng của bà chờ mà tức giận anh quá... cô đã hết chỗ này đến chỗ kia..... Đá thế nào không biết đá ngay vào cái giường. Cô ôm chân mình mà tức giận...

_ Tại sao mẹ lại làm vậy, con nhớ là con nói hôm nay con đem vợ sắp cưới về mà..... Anh nhìn bà hỏi...

_ Mẹ biết, để mẹ xem con bé là người như thế nào. Thấy nó cũng xinh đẹp và biết vâng lời đó. Bà xoa đầu ông như hồi khi còn nhỏ vậy, bà nói tiếp.

_ Vĩnh trung ah, ba con chết sớm, mình con vất vả mới vọt được lên cơ nghiệp này. Nếu con cưới vợ, thì nên chu toàn cho hạnh phúc trước cái đã. Người ta nói hậu phương mà vững chắc thì đi liền với sự nghiệp vững trãi... Bà nói và nhìn vào mắt con trai mình âu yếm.

Đôi mắt ông xa xăm, không muốn nhìn vào ánh mắt mẹ mình, ông đang suy nghĩ về cuộc hôn nhân này, và cái tình yêu mà ông chờ đợi. Ông không biết mình có đi quá xa không nữa.

Bà đi vào phòng mình, thì ra bà không bị gì cả mà chỉ giả đồ đi xe lăn mà thôi. Bà rón rén mở cửa xem cô đang định làm gì, thì thấy cô ôm cái chân vút ve nó.... Bà mỉm cười khi thấy nó hồn nhiên như vậy. Bà chạy tới ngồi lại vào xe lăn và tự mình đẩy đi.....

_ Cô đang làm gì đó- Giọng nói của bà làm cô giật mình.

_ Dạ con,... con buồn quá nên ngồi đây chơi vu vơ đấy mà..... Tôi mệt, cô hãy xoa bóp chân cho tôi.... Cô vâng lời- Dạ một tiếng cho bà vui lòng...

_ Sao còn đứng đó, bụng tôi lên- Bà quát..

_ Trời ơi mặt thế này sao mà bung,cô kêu khổ..Anh ta nhìn thấy cô qua khe cửa như vậy,rồi nhếch môi cười..Đúng là mẹ mình lại bày trò nữa-Anh thầm nghĩ..

Cô bung bà lên giường.....Thì bà quát-Thả nhẹ thôi đó....Bà vòng tay qua cổ cô,rồi đánh mắt cười với con trai mình.....Ông lắc đầu bỏ đi.....

Cô bóp chân một hồi lâu mà không thấy bà kêu dừng lại.....Nhưng cô vẫn kiên trì,cô định nói cô không phải người hầu,nhưng mà lại thôi.Như vậy dễ đánh mất đi ấn tượng đầu tiên lắm....Cô cúi gằm mặt xuống mà kêu khổ...

_ Cô năm nay mấy tuổi-Bà hỏi bây giờ nhẹ nhàng lại..

_ Dạ con,25 bác ạ...Cô e dè trả lời...

_ Tại sao cô quen biết con trai tôi.Câu hỏi của bà làm cô cứng cổ họng không biết trả lời như thế nào nữa.Tại sao bà lại biết nhi...

.

_ Dạ anh ấy tốt bụng ,đẹp trai còn hào phóng ....Cô nhìn lên trần nhà rồi nói một lèo.....Bà nhìn cô mỉm cười.....

_ Cô có thích nó không....Cô lại nhìn lên trần nhà-Dạ thích,anh ấy đã cứu sống tính mạng ba con mà...Nói tới lúc ấy ánh mắt cô đượm buồn khi nhớ về lại gia đình mình.Bây giờ cô đã không còn gia đình nữa rồi....Ánh mắt cô trực rưng rưng như muốn rơi nước mắt ra ngoài....Bà nhìn ánh mắt Gia Ngân như đã hiểu được một phần nào con người của con bé rồi..

_ Con lại đây-Bà bảo cô âu yếm....Thực ra bác chỉ muốn thử lòng con thôi,chứ bác không bị sao hết.Chân bác vẫn bình thường..Trước khi tới đây, nó đã nói là đem con tới đây rồi..Bà ôm cô vào lòng mà nói....Bác lại sợ nó lại tổn thương tình cảm nữa thì mệt.

_ Hà .....Anh ấy từng có người yêu,cô giật mình bật dậy khỏi vòng tay của bà,mà không khỏi ngạc nhiên..Đúng vậy,ánh mắt bà nhìn ra phía cửa sổ.....Nó đã từng yêu,và rất yêu người con gái đó....Nhưng người con gái đó không thủy chung,nghe lời ba mẹ mà theo người đàn ông khác.....Mà con biết không lúc đó nó chưa có công danh sự nghiệp gì cả....Bác cứ tưởng thằng bé không bao giờ vụt dạy được...Tưởng nó bê tha rệu rã,thế mà nhờ bác quản gia là một người anh kết nghĩa của nó....Đánh nó một phát...

_ Không anh thả tôi ra,tôi muốn uống nữa,trả lại đây.....

_ Mày có đáng mặt nam nhi không hả Trung.Nếu là nam nhi thì hãy tỉnh lại đi..Mày còn bao nhiêu là cái trước mắt chưa lo...Mày muốn ***** chết mà không có tiền mua đất chôn hả..Vừa nói xong,anh ta cho nó một cái thật mạnh vào mặt.

Thế đấy,từ đó nó chui đầu vào công việc.Giờ đây công danh rực rỡ.Nghĩ lại thấy nó ăn đấm mà hay...Bà cười khoái chí.....

Cô không thể tin được,con mình ăn đấm mà bà kêu hay.Nhưng nghĩ lại cũng hay thiệt..Cô lắc đầu vì nhưng suy nghĩ vu vơ của mình.....

Trong khi đó.....

_ Ủa đại ka nhìn về phía trước kìa-Thằng đàn em chỉ tay.....

_ Hai thằng nhóc tính làm gì vậy ta?.Chắc định tự tử đó đại ka...Vừa nói xong bị thằng đại ka cú vào đầu cái nữa..Mày ngu ra chặn nó lại ngay,nó định kêu cứu đó.....

_ Đúng lúc đó chiếc xe hiệu Audi chạy tới, thấy hai đứa bé nhỏ tuổi chắn đường thì dừng xe lại.....Anh ra khỏi xe với một phong thái uy nghiêm và lãnh đạm..

_ Chú í-thằng anh định reo lên....Thì bị hai thằng đàn em chạy tới bịt miệng hai đứa lại.....Dạ em chào anh đẹp trai,tụi nhóc này định ăn quýt không trả tiền ấy mà....Thằng đại ca tới cú thêm một cái vào đầu nó nữa-Ngu,ai biểu mày nói.....

_ Anh đi giùm cho,đây là việc riêng của gia đình tôi-Hắn nói mà cái dáng đi,với cái đầu vẫn lí la lí lắt....

_ Anh nhìn hắn mà cười.....Nhóc con miệng mày còn hơi sữa mà dám mở miệng ra nói chuyện với tao ah.....

Thật sự thì tụi nó cũng chỉ có 17 tuổi mà thôi..

_ Hắn ra hiệu kêu tụi đàn em,thả con bé xuống.Tới đây giải quyết thằng đàn bà này.....Nó quát tay,...Nó nói vừa dứt câu xong là ăn một cú đập thẳng vào bụng.....Nằm la liệt tại chỗ.....

_ Khôn hồn thì biến hết....Một thằng đàn em thấy thế thì liền định chạy đi kêu thêm người....

Hai thằng nhóc trong đầu lóe sáng....Cười cười với nhau rồi hành động....

Thằng anh cầm cái bao,thằng em cầm cục gạch.....Thằng đàn em định chạy thì đã bị tóm gọn...Và ăn một cái cạch vào đầu.....Hai đứa giơ tay ra với nhau-Yeeeeeeeeeeeeeeee

Tụi nó đành bỏ cô gái ở lại mà tẩu thoát.....

_Anh đẹp trai oi ,cứu chị gái ấy giùm tụi em với,vì cứu tụi em mà bị ăn thuốc mê rồi.Thằng em khóc mà cứ giật giật cái quần của anh....

Anh tới nhìn thấy cô,một cô gái rất bình gi,không son phấn,nhưng thân hình lại nhỏ nhắn dễ nhìn.Thì ra là một cô bé-Anh mỉm cười rồi đưa cô lên xe.

Quay mặt lại thì thấy hai đứa nhỏ khoác tay nhau đi được một đoạn rồi....

_Nè hai nhóc,Anh hô to.....Theo anh về chữa trị cho cô ấy chứ.....

_Hả.....Tụi nó cũng reo to...Anh nhận nuôi chúng em ah.....

_Anh cười.....Nhà anh nhỏ lắm chỉ nuôi một đứa thôi .....Hai đứa nhìn nhau buồn,rồi quay mặt đi tiếp.Nè..... anh lại kêu hai đứa lần nữa.Thằng anh quay lại hô vang lớn.

_Chúng em là anh em,Sẽ không bao giờ rời xa nhau đâu.....Cảm ơn anh.....

Anh cười trong bụng...Đúng là hiếm khi gặp hai đứa nhóc nào mà có những phẩm chất tốt đẹp như thế này....Xã hội bây giờ,con nít tinh ranh lắm.Không ăn cắp thì ăn trộm...Vậy mà hai đứa nhóc bụi đời này nhỏ tuổi vậy mà đã bắt đầu lam lũ rồi.....

Anh lái xe một đoạn tới chỗ hai thằng nhóc đang đi.....

Lên xe đi hai nhóc con,anh nhận hai đứa là em nuôi.Ok được chứ.Anh mỉm cười nhìn hai nó....

_Hai đứa nhìn nhau rồi thét lên um sùm....

Trước khi lên xe,tụi nó đã kịp đưa hai cái tay kết hợp với nhau...Như chứng minh được tình yêu thương và sự lém lỉnh của tụi nó.....yeeeeeeeee

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Tiếng Cười

Chương 11: Tiếng cười

_Tôi đang ở đâu thế này-Đầu cô vẫn còn đau nhức vì cái thuốc mê quái quỷ ấy.

Bảo Ngọc nhìn quanh căn phòng thì thấy toàn màu trắng,cô sáng hờn sức nhớ ra chuyện hôm qua.Cô tròn mắt như muốn đóng băng vậy.Vội vàng nhìn mình từ trên xuống dưới,rồi mở cái chăn dưới thân mình....Cô nhẹ nhõm khi biết mình vẫn còn nguyên vẹn.

_Sao mình lại nằm ở đây,chẳng lẽ có người cứu mình-Cô đang suy nghĩ thì một giọng nói bé nhỏ vang lên.

_A chị đã tỉnh dậy rồi-Cô nhìn nó,thì ra là thằng em hôm qua.....Mà sao nó sáng sủa,và bảnh bao thế nhỉ-Cô trầm nghĩ.

_Này sao chị lại ở đây,ở đây là nơi nào-Cô vút tóc hỏi nó.

_Ở đây là nhà anh Tuấn Anh-Nó cười cười nhìn cô.

_Tuấn Anh nào?-Cô bất ngờ nhìn nó.

_Là một người rất đẹp trai,đã cứu chị em mình đó.

Cô như không thể tin được,người nào lại tốt bụng vậy nhỉ,đem cô và thằng bé về đây.

_Mà anh em đâu?-Cô lại nhìn nó hỏi.

_Đang ở dưới nhà ăn sáng cùng với anh Tuấn Anh ấy,anh ấy nói chị tỉnh lại thì xuống dưới ăn sáng luôn-Nó tỉnh bơ trả lời như không có chuyện gì.

Cô vội vàng thu xếp chăn gối, rồi đi theo nó. Điều làm cô bất ngờ hơn là cái bậc thang, nó dài quá. Chắc cũng tầm 5 tầng, người này chắc không phải tầm thường- Cô thầm nghĩ. Đi xuống lâu thì cô cứ nhìn quanh, tất cả nơi đây, được trang trí theo phong cách châu Âu. Nếu muốn cô trả lời thì phải dùng từ hoa mỹ là quá tuyệt vời.

_ Em với anh lúc mới vào còn choáng váng hướng chỉ là chị, tụi em nhảy lên vì vui sướng- Nó trả lời lém lỉnh phải làm cô phì cười.

_ A chị xuống rồi ah. Thằng anh reo lên vì vui sướng, rồi chạy tới. Cô nhìn nó mỉm cười rồi ôm nó vào lòng.

Đúng lúc đó, ánh mắt của anh và cô gặp nhau. Trời cô lại càng không thể tin được trên đời này lại có người đẹp trai giống như anh, đẹp một cách hoàn mỹ. Mặt bộ đồ vest sang trọng, thân hình thì quá chuẩn, còn khuôn mặt thì da ngăm ngăm, mái tóc vuốt ngang qua..

_ Anh đẹp quá cô như muốn thốt lên còn người thì cứng đờ ra.

_ Đây chị, chị ơi.... Nó xoa cái tay lên khuôn mặt chị và cười khoái chí.

_ Đây rồi ah, vào cùng ăn sáng luôn đi- Anh nhìn cô nói rồi ăn tiếp.

Cô ngồi vào bàn ăn mà người cứ đờ đẫn ra.... Hai thằng nhóc thì bụm môi cười không thành tiếng.

_ Anh nhìn cô rồi hỏi- Cô cũng là dân bụi đời ah, nếu không có nhà cửa gì, thì cô có thể ở lại đây trong coi hai thằng nhóc này giúp tôi.... Từ nay, tụi nó sẽ là em nuôi của tôi.

.

Cô nghe xong mà muốn sặc cơm ra ngoài, anh ta làm cô bay lơ lửng lên trời, rồi lại đá cô xuống đất như vậy đấy.. Nghĩ lại hôm qua, cô chưa có về nhà, không biết có sao không nữa.

_ Cô tức giận quát- Tôi có nhà cửa đàng hoàng, sao anh xúc phạm tôi thế.

_ Thế ah, vậy mà tôi cứ tưởng. Con gái đi ra đường vào lúc 2 giờ sáng thì....

_ Thì sao, cô ngắt lời là con gái hư hỏng chứ gì. Bây giờ cô nhìn cái bản mặt anh mà thấy ghét cay đắng.. Đẹp trai đâu không thấy, mà nói chuyện không có một chút lịch sự căn bản chút nào..

_ Tôi ở đó lúc 2 giờ cũng chỉ vì... vì..

_ Vì chị ấy bị thất tình đấy... Thằng bé chen ngang nói tiếp.. Em thấy chị ấy ngồi khóc ở công viên đó.

Cô trừng mắt nhìn nó vì cái tội nhiều chuyện. Nó nhìn cô với ánh mắt tinh nghịch như không nhìn thấy gì, làm cô bực mà cũng muốn cười.

Bây giờ hai đứa giới thiệu tên của mình được rồi đó- Cô cũng lém lỉnh nó không kém, liền chuyển qua chủ đề khác.

_ Anh cũng nhìn tụi nó- Giấu tên cũng kỹ đó.

_ Thằng anh ra hiệu cho thằng em, rồi hai đứa tự nhiên đứng trên ghế.

_ Tụi em xin tự giới thiệu. Em là Tuấn là anh nó. Đến lượt thằng em- Em là Huy là em trai. Em 9 tuổi, còn em 8 tuổi. Hai đứa lần lượt thay phiên nhau nói. Sau đó cùng hô đồng thanh.

_ Tụi em có biệt danh là "Siêu quậy phá xóm".

_ Hả - anh và cô bỗng ngạc nhiên hô lên cười lớn. Tiếng cười rộn vang cả phòng ăn, rồi lan các phòng khác. Những người giúp việc thì không khỏi ngạc nhiên về câu chuyện kì bí mà họ đang cười là gì.

Cứ thế tiếng cười cứ vang và vang mãi cho đến tận chân trời.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Bí Mật Của Ngọc Hân Và Tội Ác Của Người Cha.

(Phần 1).

Chương 12: Bí mật của ngọc hân và tội ác của người cha.(phần 1).

Bà nhớ lại chuyện hôm qua, bị chồng cho một vố chỉ vì cái con gia ngân đáng ghét.

_Mà ông làm như ông hiền lành lắm không bằng..

_Ôi trời ơi, nghĩ lại mà tức nha-Bà lấy tay vuốt ngực mình, nếu mà thích chơi hã, mình sẽ nói cho cả dòng họ của ông biết luôn.Để xem ai xấu mặt.

_Tôi cảm bà được nói cho ai biết đấy, bà mà nói tôi sẽ hận bà suốt cuộc đời-Ngọc hân nhìn mẹ như muốn nuốt chừng

Bà cũng sợ nó, vì đã nhận tiền của nó rồi.Đối với bà, tiền bạc quan trọng hơn tất cả.Nếu được đánh đổi tiền bạc, danh vọng với các con gái của mình.Bà sẽ chọn cái thứ nhất.

Ngọc Hân buồn bã bước vào phòng Bảo Ngọc, cô biết hôm qua đến giờ nó vẫn chưa về.

_Chắc nó bị shock nặng lắm, chị hai là thần tượng của nó mà-Cô trầm nghĩ.

_Cô nhếch môi cười khẩy -Nhưng cuối cùng cũng chỉ là người dung mà thôi.Cô chỉ tay và nói vào bức ảnh của 4 chị em.

Bất ngờ cô phát hiện ra cái thùng rác bên cạnh bàn.....Hình như đó là cái card vicid thì phải-Cô trầm nghĩ nhưng lại ngạc nhiên-Vì nó bị xé nát thành từng mảnh.

Cô vội vàng lấy từng mảnh ra ghép lại.....

_Cô bất ngờ, nếu không nhầm thì ông này là ông trùm của showbiz Việt hiện nay mà.Chuyên đào tạo người mẫu, chỉ là cánh tay trái mà thôi.Còn đứng sau lưng xê, và sản xuất chương trình thì mới là chính.....Sao nó lại có cái này nhi-Ngọc hân vô cùng ngạc nhiên về em gái mình.

Cô nắm nó trên tay, ánh mắt sắc bén nhìn về phía trước.-Cô nhếch môi cười. Từ nay nó sẽ nuôi sống mình, từ nay mình sẽ không cần tiền của hắn ta nữa.....

Cô bóp chặt nó trên tay, và bước ra khỏi phòng.....

_Ôi trời ơi, con bảo ngọc hôm qua đến giờ chưa về, sao tôi khổ thế này-Bà cuối người xuống đất đập tay liên hồi.

_Làm như là khổ lắm không bằng-Ngọc Thư lên tiếng nói.

_Ôi cái con bé này, giờ mày muốn sao, có về phòng mình không, tao tán cái dép bây giờ..-Bà một tay chỉ, một tay cầm dép nhìn nó.

_Cô thối cho cái tóc mái mình lên rồi nói-Sợ quá đi mất, rồi cô chán nản bỏ về phòng.

_Mày...mày...

Bà kêu không thành tiếng, tức quá mà..

_Quá rồi, bây giờ không ai thèm coi mình ra gì hết-Bà vừa nghĩ, vừa nhìn lên trời, còn tay thì vuốt ngực mình.

Bảo ngọc về nhà thì thấy mẹ cứ nhìn nhìn lên trần nhà.

_Con chào mẹ.....

_Hôm qua mày đi đâu về, mày đứng lại đó cho tao.

Bà chạy nhanh tới chụp tóc Bảo Ngọc giật xuống đất, nhìn vào hoang cảnh này, thì người ta cứ tưởng là đánh ghen, chứ không phải là mẹ con gì..

_Mẹ làm cái gì vậy mẹ.....Á.....Đau con quá mẹ ơi..

Bà đánh bảo ngọc, như để thỏa con giận trong lòng, vì bao nhiêu nỗi ức chế dồn nén trong bà.

_Mày mới học lớp 10, mà đã đi theo trai nè. Giống con chị mày đi làm "*****" rồi..Bà vừa nói, vừa lấy tay kéo tóc cô mạnh hơn.

_Mẹ dừng lại đi-Bảo thư thấy em mình như thế, vội vàng lên tiếng.

_Tao làm gì kệ tao, liên qua gì đến mày....Bà mặc nhiên những câu nói của Ngọc thư, mà cứ đánh bảo ngọc tiếp.

_Bà tin tôi điện cảnh sát không....Bạo hành gia đình mất bao nhiêu năm tù.Tôi cho bà suy nghĩ kỹ đó....Ngọc Thư vừa nói vừa cầm điện thoại ra trước mặt bà để hù dọa..

_Ôi trời ơi,con cái bây giờ còn hù dọa mẹ mình nữa kìa...Bà chu choa khóc thét lên,cùng tiếng khóc với Bảo Ngọc..

Bảo Ngọc tức quá chạy nhanh ra khỏi nhà,cô cứ chạy ,cứ khóc cho đến khi đến nhà anh ấy lúc nào không hay.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Bí Mật Của Ngọc Hân Và Tội Ác Của Người Cha. (Phần Cuối).

Chương 13: Bí mật của ngọc hân và tội ác của người cha.(phần cuối).

Ngọc hân nhìn xa xăm,nơi kí ức bỗng chợt ủa về ,nơi kí ức mà tưởng chừng như cô đã quên .Nhưng không,sự thật nó vẫn còn đó,nỗi ám ảnh triền miên.Một sự thật phũ phàng,chính nó đã cướp đi trái tim cô,một cô gái ngoan hiền và học giỏi.

....Thời gian đó đang êm đềm , hạnh phúc...Vậy mà...

_Con gái ơi,con có thể ra đây gặp ba một chút được không-Giọng ông nói nhè nhè rất khó nghe.

_Ba ơi,ba đang ở đâu vậy,ba có nghe con nói không.....Alo.....alo-Ngọc hân hoảng hốt khi thấy người cha yêu quý của mình lần đầu say rượu đến như vậy.

Ông là người yêu thương cô nhất, cho cô một tình thương vô bờ.Từ nhỏ khi bị mẹ đánh đòn,ba liền can thiệp giải nguy.Khi bị bạn bè ăn hiếp vì ganh tỵ,ba liền an ủi vỗ về.Mặc dù công việc có nặng nhọc đến đâu,ông cũng luôn quan tâm và chia sẻ cùng cô.Đối với cô,ông còn là một thần tượng trong trái tim mình.

_Ba đang ở công viên gần nhà mình....Ba buồn lắm con gái ơi.- Tiếng nói hỏn hển của ông làm cắt ngang dòng suy nghĩ ấy..

_Ba đợi con chút con tới liền.....

Cô chạy thật nhanh ra công viên,chỉ mặc một bộ đồ ngủ phong phanh,nhưng cô không biết rằng chính nó sẽ làm cô ám ảnh đến bây giờ...

Con đường vắng vẻ,và khuya lắm rồi...Vậy mà từ xa....

_Cô nhìn thấy ông bị thảm,mà cô ứa nước mắt.Quần áo thì bê bết rượu,cà vạt thì bị sệt qua một bên.Mái tóc thì bù xù, ánh mắt thì lim dim cùng với khuôn mặt đỏ bết...Ông ấy uống rất nhiều-Cô thầm nghĩ..

_Ba ơi,tại sao giờ lại ngồi đây,mà không về nhà.Còn uống rượu nhiều như thế này nữa-Cô nói với ông mà con mắt đỏ hoe...Nước mắt cứ thế tuông ra.....

Ông nhìn thấy cô khóc,mà cứ cười cợt làm cô không hiểu một chút gì.....

_Ba mất việc làm rồi-Ông ré to giữa con phố,mà lập lại không biết bao nhiêu lần,rồi ông lại cầm chai rượu lên uống tiếp.....

_Cô cứ khóc mà không làm được gì.....Nhìn ba mà cô thương ba nhiều quá.....-Ba ơi! con phải làm gì để giúp ba đây.....

Ông ôm cô vào lòng mình,một hồi lâu.....Ông cảm nhận được mùi thơm phụ nữ trên người cô.....Lúc này ông đã dần thấm rượu rồi...Ông cứ tưởng mình đang còn ở quán bar.....Ông bắt đầu hít mùi thơm trên tóc ngọc hân,tay bắt đầu sờ xoạt xuống dưới.....

_Ba....ba...oi...Ba định làm gì con vậy,thả con ra đi ba-Cô khóc nghẹn vì ba mình.

_Anh sẽ trả em nhiều tiền là được chứ gì.....Ngoan nào.....-Ông đê cô xuống.....

_Không,ông say rồi thả tôi ra...Cô càng chống cự,thì ông lại làm mạnh liệt hơn.

Cứ thế 1 lần rồi lại hai mới thỏa được cơn buồn ngủ của mình.... Ông nằm dài trên ghế đá ,ngủ mà không biết trời đất gì nữa.....

_ Còn cô thì hoảng sợ,đau nhức.....Cô chạy thật nhanh để thoát khỏi nơi ghê tởm này,cô khóc nghẹn lên từng nấc,nước mắt thì cứ liên tục lăn trên khuôn mặt nhỏ nhắn của mình.Cô khóc vì người làm nhục mình,lại là người cha mà mình yêu quý.....Phải làm sao đây,cô đã mất đi cái thứ quý giá nhất của con gái.....

Nhưng một sự thật khác mà sau này cô mới biết,là mẹ cô đã đi theo cô vào giờ đó,bà nghĩ cô hẹn bạn trai ra hú hí,để bắt quả tang đánh cho cô một trận.Nhưng không ngờ bà lại chứng kiến cảnh bất hạnh này.....Bà khóc nhưng cũng sợ,sợ nếu biết được ông ấy sẽ đuổi mình ra khỏi nhà...Lúc đó giữa cái tôi và con gái bà không biết làm thế nào cho ổn thỏa.....

Bà chạy theo Ngọc hân về nhà,đồng thời nhanh trí lấy thuốc tránh thai.

_ Mở cửa ra Ngọc Hân,gọng nói bà ôn nhu khác những ngày bình thường...

Chỉ nghe tiếng khóc,và những thứ ngổn ngang đang được đập xuống đất.Những thứ đó,là chính ba cô đã mua mua cho cô.

_ Mở cửa ra nào con gái,mẹ biết hết rồi,mẹ đã thấy.Nhưng ông ấy đang say,chắc không biết gì đâu,chỉ cần con nghe lời mẹ,mở cửa ra uống thuốc ngay lập tức.Đừng để cho sau này hối hận không kịp.

_ Cô không ngờ,mẹ cô biết được chuyện đó.Liên mở cửa và ôm chầm lấy bà mà khóc cho thỏa nỗi đau đang tê buốt trong lòng mình..

Cô uống thuốc,nên không có chuyện gì.Có điều,người mẹ ấy không tốt như cô tưởng,Chính bà đã lấy đi số tiền mà cô dành giùm được....

Bà ta chỉ ham tiền mà thôi.

Bây giờ,cô đang cười,cười trong nỗi đau của thân thể....Thời gian qua đi cô cứ tưởng sẽ quên được...Nhưng không, nó vẫn tồn tại và vĩnh viễn trong tâm trí Ngọc Hân..

_ Sao ông ta không chết đi nhi-Mẹ kiếp,ánh mắt cô căm thù đến thấu lạnh....

_ Gia Ngân,mày chỉ là người dung, mày không biết sao,cứu hấn để làm được gì.Một tên không coi mày ra gì....Thế mà lại cứu...

Cô lắc đầu,đứng là số trời.Người ác không bao giờ chết sớm được...

_ Nhưng không sao,từ nay cô đã tìm được con đường cô đi rồi...

Cô bật cười lớn.....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Tuổi Thơ Của Tuấn Anh.

Chương 14: Tuổi thơ của Tuấn Anh.

Anh chuẩn bị đi làm thì thấy Bảo Ngọc đang khóc và chạy về phía nhà mình.Anh không khỏi ngạc nhiên khi thấy cô như vậy.Đầu tóc thì bù xù,giống như bị ai đánh vậy.

_ Cô ấy bị làm sao vậy nhi-Anh thăm nghĩ.Không phải là cô ta về nhà rồi sao.

Anh quay xe lại về hướng nhà mình.

_ Này, Bảo ngọc cô không phải về nhà rồi ah,hay cũng bị ba mẹ bỏ rơi rồi-Anh cười đắc ý.

Cô không hiểu tại sao mình chạy về nơi này nữa.

_ Ủ ờ đó,tôi bị gia đình bỏ rơi đấy.Anh thấy tôi bị như vậy chắc vui lắm chứ gì.

Anh nhìn cô mà tự nhiên cảm thấy trong lòng chua xót, đối với anh, cô chỉ là một cô bé học sinh trong mắt anh mà thôi, nhưng từ này giờ cô ra khỏi nhà. Anh không tài nào mà không nhớ đến hình ảnh cô.

_Tại sao vậy nhỉ!- Anh không tài nào hiểu được.

_Cô tới đây làm gì, đừng nói với tôi là cô tới đây để thăm hai thằng nhóc nha- Anh lại giờ trò trêu chọc.

_Tôi đến đây vì.... Vì...

_Vì nhớ tôi chứ gì- Anh ngắt lời.

Cô bực tức nhưng không làm gì được, đành quay mặt đi tiếp. Cô không biết mình nên đi về đâu nữa, có lẽ cô sẽ đi tìm chị hai mình.

_Này.... Chưa nói hết mà, cô đi đâu vậy.- Anh nhìn về phía cô nói. Cô ta không quay lại, thôi kệ dù sao mình cũng phải đi làm.

Anh lên xe định đi, thì lòng lại không yên. Lỡ gặp cái bọn côn đồ bữa trước, thì phải tính làm sao. Chưa nói con gái đi một thân một mình nữa. Anh quay xe lại, tìm cô mà không thấy. Anh hoảng hốt tìm khắp nơi, thì thấy cô đang đi chậm rãi ở phía trước. Ánh mắt thì cứ buồn buồn, cúi gầm mặt xuống mà đi. Anh mở cửa xe vội vàng đi về phía cô.

_Cô đi theo tôi- Anh nói xong liền kéo tay cô.

_Thả tôi ra, anh làm tôi đau quá.

Anh kéo cô lên xe, rồi lái xe đi.

_Anh đưa tôi đi đâu vậy- Cô nhìn anh hỏi.

Anh không nói gì, cũng không nhìn lại cô. Cô nghĩ cũng tốt, dù sao thì bây giờ đi đâu cũng được. Miễn là không về nhà.

Đi được một quãng đường dài, thì nhìn từ trong gương ra, cô thấy những cánh đồng bát ngát xanh mướt, đang trải dài như vô tận vậy. Nhìn nó dập dũ theo làn gió mà giống như những con sóng đang nô đùa trên đại dương.

Anh dừng xe tại một nghĩa trang, anh không hiểu vì sao anh lại chở cô đến đây. Có lẽ vì đồng cảnh ngộ chăng.

_Nơi này là nơi nào- Cô lên tiếng hỏi.

_Là nơi chôn cất ba mẹ tôi- Anh nhìn ra xa những ngôi mộ nơi mà ánh mắt cứ dõi theo nó, như mang theo một nỗi buồn cô đơn thâm kín. Gần anh mới đây thôi, mà cô càng quý mến anh hơn.

Anh dắt cô tới ngôi mộ ba mẹ mình..... Nơi gần một bãi cỏ rất đẹp.

_Ba mẹ đã chết vì tôi đấy.... Anh nói với cô rồi phủi bụi sạch sẽ cho ngôi mộ.

_Anh đứng lên nhìn ngôi mộ ba mẹ ... Rồi anh kể lại cái chết của ba mẹ mình.

Ông nội tôi phản đối cuộc hôn nhân này, ông cho rằng nó không môn đăng hộ đối. Ông sẽ tìm người con gái thích hợp với ba tôi. Nhưng ba tôi không chịu, dắt mẹ tôi về nơi nông thôn để sống những tháng ngày hạnh phúc. Tôi được ra đời và lớn lên tại nơi này.

Trời anh từng sống ở đây ư, hèn gì da ngăm ngăm, đáng lẽ mấy người công tử bột, thì da mặt trắng như da em bé. Cô trầm nghĩ.

Nhưng những tháng ngày hạnh phúc ấy không được bao lâu. Khi tôi 10 tuổi, ông nội tôi phát hiện ra ba mẹ tôi sống tại nơi này. Còn biết tôi đã ra đời. Ông tìm cách phá hoại cuộc sống của họ, để họ quay về tìm ông mà xin tha thứ. Nhưng họ lại không làm vậy. Họ dắt tôi bỏ chốn vào chính cái ngày đen tối đấy. Chính cái ngày ấy cướp đi ba mẹ của tôi.

Anh rung rung nước mắt trong những lời kể của mình.

_Anh Tuấn Anh, cô nắm tay anh, để cho anh có thêm sức mạnh.

Người theo dõi ba mẹ tôi đã báo cho ông nội tôi biết. Ông đã huy động người đuổi bắt họ. Không ngờ chiếc xe tải định mệnh cũng không tha mạng cho họ.

_Phải làm sao đây anh, họ gần đuổi bắt kịp chúng ta rồi, không sao qua hết con đường này là sẽ tới nhà bạn anh. Anh quay đầu lại nhìn mấy người kia.

Anh..... Người mẹ hét lên, Quay đầu lại thì ánh đèn ô tô đã chiếu sát vào người..

Rầm.... Rầm.....

Trước khi chết bà ấy ôm tôi cứng ngắt vào người..... Cũng may người bạn thân của ông đã đem kịp tôi về nuôi... Mối thù ấy, tôi đem theo trong người

suốt bao nhiêu năm qua..Tôi vào làm với một công ty cạnh tranh với ông ta.

Anh nói xong mà bàn tay siết chặt tay cô.Làm cô bật lên thành tiếng.

_Đau quá,anh vội vàng nắm tay cô lên xoa bóp.

_Tôi xin lỗi-Anh nhìn vào tay cô rồi thối thối....

Họ đỏ mặt nhìn nhau.....Thời gian cứ như ngừng lại giữa khoảng khắc ấy..1 giây,2 giây...Họ cứ nhìn nhau vậy đến khi cô bỗng lên tiếng

_Đúng rồi,chúng ta phải trang trí lại ngôi mộ của ba mẹ anh chứ..

Cô chạy ra nơi bãi cỏ-Này cô đi đâu thế,cô không trả lời rồi chạy đi tìm những bông hoa đẹp nhất,để tặng cho ba mẹ anh.Anh cũng chạy theo cô.Khung cảnh lãng mạn ấy bây giờ chỉ có cô với anh.

_Anh thấy bông hoa này thế nào,cô nhìn anh hỏi.

_Cùng đẹp đấy,vậy lấy luôn đi.Anh nhìn cô âu yếm

Mới đó thôi mà cô đã hái được một đống bông hoa đủ màu...Nó giống như những bông hoa ngũ sắc và truyền thuyết của loài hoa đó.Truyền thuyết về một tình yêu đẹp và bất tử.

Sau khi trang trí xong ngôi mộ,thì anh và cô dắt tay nhau vào trong xe.Bỗng điện thoại anh reo lên.

_Alo tôi nghe đây ngài chủ tịch..Dạ hôm nay tôi có việc bận nên không thể đến công ty được..Dạ tôi có nghe qua rồi,chiều nay tôi sẽ đến dự..Chắc chắn rồi.

Cô nghe mà chả hiểu cái gì.....Liên nhìn lại lần cuối quang cảnh nơi này...Nó thật đẹp và yên bình.

_Chiều nay cô đi theo tôi dự tiệc nhé-Anh nhìn cô hỏi.

_Her dù sao tôi cũng đang rảnh mà.....mà tiệc gì vậy?

_Tiệc cưới của ngài chủ tịch.....Bây giờ ông ấy mới cưới vợ.

_Anh làm chức vụ gì trong công ty vậy.

_Nhân viên quèn-Anh nhìn cô trả lời gọn quết.

Làm cô cười cười tinh nghịch, lúc sau cô im bất rồi khuôn mặt cũng cô đỏ dần lên.Anh từ từ tiến sát về phía cô.

_Nè anh định làm gì vậy, tôi không giận đâu nha.Bảo ngọc bịt môi,mắt thì nhắm cứng ngắt.

Vừa nói dứt lời,thì anh hôn cô.....Tim cô đập liên hồi,không biết thế nào để chống đỡ.Anh dứt bờ môi của mình ra khỏi cô...

_Đó như là một lời cảm ơn,vì cô đã làm cho ba mẹ tôi vui-Tuấn Anh cười khoái chí.Còn Bảo Ngọc thì kêu khổ vì mất đi nụ hôn đầu đời.....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Đám Cưới Không Cầu Kì.

Chương 15: Đám cưới không cầu kì.

Sự kết hợp ăn ý giữa cô và mẹ chồng,đã được vĩnh trung chứng kiến tất cả.

Gia Ngân không những là một cô gái mạnh mẽ không đầu, mà cô ta còn là một người rất thông minh nữa-Anh trầm nghĩ.

Hôn lễ đã được định sẵn tại nhà hàng Queen and Kind.Có điều hôn lễ được tiến hành quá nhanh,nó không rình rang cũng không sang trọng.Chẳng khác

gì là một buổi giao lưu,hộp mặt .Chỉ toàn những khách quý thân thuộc và bạn thân thiết của anh mà thôi.

_ Cô không muốn mời gia đình và bạn bè mình tới ah-Anh nhìn cô lên tiếng hỏi.

Ngồi trong xe mà cô lúc nào cũng nhìn ra phía bên kia gương,khuôn mặt lúc nào cũng cảm thấy buồn ,làm ông chán nản.

_ Tôi nói rồi,từ bây giờ tôi không còn gia đình nữa.Anh thích làm gì thì làm.

Cô nói nhưng không hề quay mặt lại nhìn anh.Cô đang suy nghĩ về Bảo Ngọc,không biết nó giờ này sao rồi.Đã lâu rồi cô chưa gặp lại nó.Không biết gia đình đó,có quan tâm đến nó, khi cô đi không nữa. Hay là lại bỏ bê,sợ nó làm đường lạc bước giống cô hồi trước thì khổ cho nó.

_ Cô cũng đừng buồn làm gì,mặc dù đám cưới đó không được sang trọng,nhưng tôi đã hứa là sau này hết hợp đồng cô sẽ không thiệt thòi mà.Anh lại liếc mắt nhìn cô.

_ Cô nhếch môi cười,nhìn về phía anh-Tôi biết,nó chỉ là cái hợp đồng thôi.

_ Đến nơi thử đồ cưới rồi,cô bước xuống xe đi-Anh lên tiếng.

Cô bước vào nơi thử đồ cưới,nhìn những chiếc áo cưới lộng lẫy mà cô cảm thấy bị mê hoặc.

_ Đẹp quá, cô thốt lên,như muốn mặc hết lần lượt từng cái một.Anh mỉm cười nhìn cô.

_ Dạ mời chị đi lối này,một nhân viên ân cần chào hỏi.

Khi cô bước vào trong thay đồ,thì vình trung cũng vào thử đồ cùng một lúc.

Họ trang điểm và uốn tóc cho cô,nhìn vào tấm gương mà cô không thể nhận ra mình là ai nữa.Đến nỗi những người nhân viên thốt lên.

_ Ôi chị đẹp quá,chị là khách hàng đẹp nhất mà em từng trang điểm đó.Uớc gì em cũng được như chị-Cô ta lấy hai tay vuốt ve mặt mình,rồi bắt đầu mộng mơ..

_ Đây là chiếc áo cưới,do chính tay giám đốc chúng tôi thiết kế riêng biệt dành cho chị đấy.Cô mỉm cười lấy nó ra.

Nó đẹp quá sức tưởng tượng của cô,những hạt kim cương được đính lên,toát lên một vẻ đẹp sang trọng,kiêu sa quý phái..Cô mặc nó vào người một cách ăn khớp,cô lắc mình quay vòng bên gương.Đúng lúc đó anh cũng thay đồ xong.Anh đứng nhìn cô một cách chết lặng.

_ Cô ấy đẹp quá phải không,tôi thiết kế dựa trên thân thể của cô ấy đấy,thì ra là người giám đốc.Một người bạn quen thuộc của anh.

Đúng lúc đó,cô quay lại nhìn anh..Anh mặc đồ vest quá đẹp,bây giờ cô mới nhìn kĩ khuôn mặt và dáng người anh.Khuôn mặt vuông,mái tóc xoắn ngược lên.Rất ra dáng một ông chủ.Dáng người không mập cũng không gầy,mặc đồ vest sang trọng toát lên được phong độ của anh..Trẻ hơn với cái độ tuổi 40 của anh rất nhiều...

Anh mỉm cười nhìn Gia Ngân,làm cô trở nên bối rối hơn bao giờ hết.

_ Cô mặc bộ đồ cưới rất đẹp-Anh nhìn cô nói.

_ Anh cũng vậy....Cô nói rồi nhìn quanh,như không muốn để anh thấy khuôn mặt đang nóng dần lên của mình.

Cô đói bụng chưa-Chúng ta đi ăn trưa nha.....Chiều nay hôn lễ bắt đầu rồi,tiếp khách hơi mệt ,chắc khó ăn uống được gì lắm.Rồi ông ghé qua nhà hàng sang trọng ấy.Nhà hàng mà lần trước cô từng tới đây ăn với anh.

_ Sao lại tới đây nữa,anh chỉ thích mình nhà hàng này thôi ah-Cô lên tiếng hỏi.

_ Anh bật cười to,rồi nhìn phía cô.

Lần đầu tiên cô thấy anh cười như vậy,lộ ra hàm răng trắng đều-Cô trầm nghĩ.

_ Lần trước đi ăn với tôi,cô lo đề ý đi đâu không.Cô không thấy người ta gọi tôi là gì ah.

_ Đừng nói với tôi là nhà hàng sang trọng này của anh nha.

_ Chứ còn gì nữa-Anh nhìn cô mỉm cười.

_ Anh làm việc chính tại đây ah?-Không tôi mở nó ra để phục vụ nhu cầu và để tiếp khách thôi.

_ Vậy anh làm nghề gì chính.Tôi làm về lĩnh vực kinh doanh bất động sản và chứng khoán.

Một tay anh vịn vô tường,còn ánh mắt thì nhìn về cô trả lời vô số câu hỏi cô đặt ra.

_Anh làm chức gì,mà giàu đến nỗi mở được cái nhà hàng to đùng thế này vậy...Cô ngạc nhiên không thể tin nổi,là anh giàu quá mức tưởng tượng của mình.

_Anh rút ra một tờ danh thiếp của mình đưa cho cô,Cô nhìn nó trên tay mà giật mình.

Trần Vĩnh Trung.Chủ tịch hội đồng quản trị tập đoàn bất động sản JTJ...

Tập đoàn này cô đã từng xem trên báo đài rồi...Quy mô nó bây giờ đang lan rộng ra tới châu phi nữa..

_Xem đã chưa,gì vào ăn được rồi chứ gì-Anh mở cửa đợi cô từ lúc nào mà cô không hay biết.

Cô bây giờ mới để ý..

Dạ chào ông chủ,nhân viên nào thấy ông cũng đều cúi người chào như vậy.

_Tại sao ông không tổ chức đám cưới ở đây....Cô lên tiếng hỏi.

_Cái gì ra cái đó đằng hoàng-Anh nghiêm mặt nói.

Ăn uống xong cô được đưa vào phòng nghỉ,để chuẩn bị cho hôn lễ của mình.

5h chiều.....

Các quang khách đều đã tới đông đủ,riêng chỉ có Tuấn Anh là chưa tới.

_Này hai thằng nhóc kia thay đồ lệ lên.....Tuấn Anh liên tục nhìn đồng hồ mình thúc dục.

_Để tôi làm đẹp cho hai ông tướng này đã-Bảo ngọc lên tiếng.Cô đang vuốt keo lên tóc hai thằng bé.

_Được rồi,chúng ta đi thôi...Cô lên tiếng nói với anh.

_Trời ơi,sao cái tóc dựng đứng thế kia.....Thì thế mới hợp thời trang-Cô nhìn anh cười.

Chết rồi tự nhiên bảo ngọc bắt dẫn theo hai thằng quậy này theo.Nó làm xấu mặt mình mất thôi,anh cười khò.

Vừa dừng chân tới nhà hàng.

Oh đẹp quá chị ơi,tụi nó reo lên....Lần đầu tiên tụi nó được vào nhà hàng nào đẹp như thế này.Có vòi phun nước ở ngoài nữa chứ.....

Hai tụi nó nhảy như hai con khỉ đột gặp phải chuối...Anh lại lắc đầu cười khò..Nhìn họ,mỗi người dắt một thằng vào..Tất cả quang khách dường như nín lặng,tưởng họ là một gia đình.

Tổng giám đốc,có vợ con trai riêng rồi ah.Giờ em mới biết đó,anh ta vỗ vai anh cười.Làm cho Bảo ngọc đỏ mặt.

_Trời ơi,thì ra anh ta là tổng giám đốc,vậy mà dám nói với mình là nhân viên quèn nữa chứ.Đúng là lỗ bịch mà.Cô nhìn anh tức giận.Anh cũng nhìn lại cô khiêu khích.Không ai nhường ai.

_Cậu tới rồi đó ah...-Dạ chào chủ tịch,anh đưa hai tay bắt tay với ông.Oh đây là ai,ông nhìn anh hỏi.

_Dạ bạn gái của em...Oh thì ra là vậy,ông chưa nhìn hết,còn hai thằng nhóc đang nhìn ông, như muốn ông hỏi đến mình.

_Hả còn hai cu cậu này nữa-Hai thằng lúc này mới thỏa mãn,nhe răng ra cười cười với ông.

_Dạ là em họ của con,anh gái đầu...Trời ơi,đám cưới của chủ tịch mà mình đem đồng người thế này,gióng như đem theo cả gia đình tới đây để ăn vậy.

_Anh xin lỗi,anh vào trước nha...Dạ dạ...Lần này anh lại cười khò nữa.

Cô không ngờ là ngài chủ tịch lại phong độ và trẻ trước tuổi như vậy....Nhìn mặt không già mà cũng không trẻ...Nói chung là một khuôn mặt đẹp...Chắc hỏi trẻ ông ta đẹp trai lắm

_Này.....Còn không vào ,suy nghĩ vu vơ vớ vẩn gì thế...

_Anh...Anh...Cô tức giận tới dậm chân anh một cái...

_Anh đau quá nhưng phải mỉm cười nhìn cô....Đồng khách, không cô chết dưới tay tôi,anh nhìn cô với vẻ mặt đầy yêu thương,cô cũng không kém,nhìn anh với vẻ mặt đầy âu yếm.

_Mời cô dâu và chú rể bước vào làm lễ.....Giọng nói của người

ì cha xứ hô to.

Tiếng nhạc được ngân lên.....Cô dâu chú rể xuất hiện đang nắm tay nhau bước vào làm lễ với chúa, trước sự chứng kiến của những quang khách quý và bạn thân thuộc của vĩnh trung.

Cô nhìn cô dâu mà định thốt lên-Là chị....Chị hai...Cô mừng cho chị,vì cưới được người chồng đẹp trai lại giàu có.Nhưng khuôn mặt của chị sao không có gì là vui nhỉ...Cô nhìn chị mà buồn lây..

Chú rể và cô dâu có mặt trước bàn thờ Chúa, nghe cha xứ đọc hôn phối.

_Này vĩnh trung,con có đồng ý tuyên thệ trước chúa rằng là sẽ yêu thương Gia Ngân suốt đời,dù ốm đau hay bệnh tật,con vẫn sẽ mãi bên Gia Ngân không.

_Con đồng ý.

_Này Gia Ngân,con có đồng ý tuyên thệ trước chúa rằng là sẽ yêu thương Vĩnh trung suốt đời,dù ốm đau hay bệnh tật,con vẫn sẽ mãi bên Vĩnh Trung không.

_Con đồng ý.

_Hai con có thể trao nhẫn cưới,và từ nay chính thức là vợ chồng.Trong không khí trang nghiêm ấy,thì bảo ngọc đang khóc mừng vì chị mình.Mẹ của vĩnh trung cũng không cầm được nước mắt.

Vĩnh Trung nhìn Gia Ngân rồi đưa tay cho nhau trao nhẫn..

_Những tiếng vỗ tay chúc mừng đôi uyên ương xứng đôi này....Bỗng có tiếng nói phá vỡ bầu không khí ấy...

_Hôn nhau đi,hôn nhau đi.....Nhìn ra thì thấy hai thằng nhóc nhỏ tuổi,đang reo hò....Làm những người khách cũng ùa theo.

_Hôn đi..Hôn đi.....Cô và anh không biết làm thế nào..Thì anh nhìn Gia Ngân,rồi ôm sát cổ của cô cho cô một nụ hôn đầu đời....

Gia Ngân như muốn bất động tại khoảnh khắc này....Nó thiêng liêng và ám áp đối với cô hơn bao giờ hết.Đôi môi anh ngọt lịm,mùi hương đàn ông trên mái tóc anh,hình như cô biết,đã yêu anh mất rồi.

Còn tuần anh thì ôm mặt,chấp tay lạy hai ông tướng của mình.

Những quang khách bắt đầu nhập tiệc,Bảo ngọc cứ mong cho chị nhìn thấy cô,để có thể được nói chuyện với chị.

_Chị hai.....Bảo ngọc reo lên..Gia Ngân nhìn thấy bảo ngọc mà cứ tưởng mình hoa mắt....Liền chạy tới ôm nhau..

_Sao em lại ở đây...Mấy bữa nay chị cũng đang lo lắng về em nè.Chị chỉ tay lên trán cô,cười nói vui về trở lại.

_Chị đừng lo cho em,em bỏ đi khỏi nhà cũng lâu rồi...Cô nói với chị gái,nhưng vẫn mỉm cười,sợ chị mất vui.

_Tại sao vậy,cô nhăn mặt,họ làm khó em ah...

_Ừm,em không muốn nhắc lại chuyện này,sau này có dịp em kể.....Trông chị hôm nay sinh đẹp quá...Cô chỉ vào bộ váy cưới.

_Em đừng đánh trống lảng nữa, trả lời chị đi hiện giờ em đang ở đâu.

_Em ở cùng với anh Tuấn Anh..Người đang đứng cùng với chồng chị đấy.Gia Ngân quay mặt nhìn về phía họ.

_Anh ấy giúp em nhiều lắm..anh ấy là một người tốt..

_Em cũng biết chọn người đẹp trai đấy-Cô chọt tay vào hong bảo ngọc cười nói vui về.....

Nhưng không biết Vĩnh Trung đang nhìn cô.Lần đầu tiên ông thấy Gia Ngân vui vẻ như vậy.Nụ cười cô trong sáng biết bao,hồn nhiên và trong sáng là thế.

Vậy mà anh không biết có sai lầm chọn cô vào cuộc chơi này không nữa,nhìn cô chịu tổn thương nhiều như vậy,bây giờ mới được thấy cô cười..Lòng ông đầy trắc ẩn như muốn tự trách mình.....

Chương 16: Tuần Trăng Mật Âm Áp.

Chương 16: Tuần trăng mật âm áp.

Chiều hôm đó, Gia Ngân và Vĩnh Trung đi thẳng tới sân bay để đến Nha Trang, hưởng tuần trăng mật của mình.

_Anh ấy uống nhiều thế mà sao không thấy có vấn đề gì nhỉ-Cô thầm nghĩ.

_Đang suy nghĩ vẫn vơ gì vậy nữa, đến resort rồi thì tách làm hai phòng, cô thích làm gì cũng được, tôi cũng vậy.. Chúng ta không ai xen vào của ai hết .Lúc đầu tôi định không tính đến chuyện này, vì công việc ở công ty cũng rất bận rộn, nhưng mẹ tôi yêu cầu đành chấp nhận vậy.

Anh nói mà không suy nghĩ đến tâm trạng của Gia Ngân, điều đó làm cô buồn lắm. Một người phụ nữ nào mà không muốn đi hưởng tuần trăng mật, nhất là hôn nhân đầu tiên của cuộc đời mình. Nhưng cô khuyên nhủ mình rằng.

Nó chỉ là hợp đồng mà thôi, cuộc hôn nhân này sẽ có lúc tan vỡ.

_Cũng may là có Tuấn Anh ở công ty- Vĩnh Trung nói tiếp.

_Anh ta là con người như thế nào.

Vĩnh Trung ngạc nhiên khi thấy Gia Ngân hỏi như vậy..

_Sao thấy anh ta đẹp trai hơn tôi chứ gì, anh ta vừa đẹp trai, giàu có và địa vị cũng ngang tôi, lại trẻ tuổi nữa-Anh cười nhếch môi.

_Tùy anh thích nói gì thì nói, nhưng anh chưa trả lời câu hỏi của tôi-Gia Ngân nói tiếp.

_Tuấn Anh hiện đang là TGD trong công ty của tôi, làm việc năng động, nhiệt tình và hiệu quả cao. Không lãng nhãng, sống điềm đạm. Nhân viên của tôi lúc nào cũng xếp hàng dài chào đón nó, mỗi khi nó đi làm-Anh nói một tràng dài, để xem sắc mặt của cô.

_Bảo ngọc là em gái của tôi, nó đang sống nhờ tại nhà của anh ấy. Cô nghe anh nói mà lòng yên tâm rồi....

_Oh thì ra cô bé ấy, mà gia đình của cô có vẻ phức tạp nhỉ. Anh nói

_Anh quan tâm làm gì, anh nên nhớ chúng ta chỉ là.....

_Thôi được rồi, tôi hiểu rồi...-Anh cắt ngang, gơ hai tay xin can.

Anh không muốn người ta biết, thì lộ chuyện mất.

Họ nói chuyện mà không để ý tới mọi thứ xung quanh. Đây chính là chuyến bay giành cho các cặp vợ chồng mới cưới. Đến khu nghỉ dưỡng ở Nha Trang, nơi được gọi là thiên đường tình yêu.

_Cô và anh xếp hàng nhìn họ mà gượng đỏ cả mặt. Tất cả họ đều đang hôn nhau trong khi đang xếp hàng. Chỉ có cô và anh là vợ chồng duy nhất không làm chuyện đó.

_Trời ơi, họ đang làm cái quái gì thế-Cô định thốt lên.

_Đây có phải là Hawaii của Mỹ đâu mà làm mấy cái chuyện đó-Anh thầm nghĩ.

Hai người đang suy nghĩ thì có một cặp vợ chồng trẻ nhìn họ lên tiếng.

_Trời sao hai người lạc hậu quá vậy, vợ chồng phải hôn nhau chứ, nhìn chúng tôi nè....

Rồi họ lại tiếp tục hôn nhau

_Đó anh chị thấy không-Người vợ lên tiếng. Em tên là Lan. Còn em tên là Dũng.

Rất vui được làm quen với anh chị, hai vợ chồng đưa tay lên bắt tay, rồi họ lại bắt đầu hôn nhau tiếp trong khi chờ đợi. Vĩnh Trung và Gia Ngân nhìn nhau rồi lại nhìn họ một cách chán nản, nhưng một phần nào đó trong trái tim, cũng được muốn giống cặp vợ chồng son này.

_Chào ông bà Vĩnh Trung,quý hóa quá..Mời ông bà đi theo chúng tôi..

Mọi người nhìn anh,mới để ý kỹ anh là ai.Còn cặp vợ chồng trẻ ấy ,vẫn hồn nhiên đang hôn nhau mà không biết gì.

_Rất vui được thấy ông đem vợ đi chuyến bay tình yêu này..Ông giờ một ngón tay,cười đắc ý.Nó thú vị lắm đấy.

Chuyến bay đi từ Tp.hcm đến Nha Trang mất chưa quá 45p.

Trước khi xuống máy bay,Vĩnh Trung nói với Gia Ngân rằng

_Cô nhớ nhé,sau khi về resort thì đường ai đi đường nấy,được chứ.

_Được rồi,anh cũng vậy..Không được xen vào chuyện của tôi đấy..Anh nhìn cô nói mà trong rất đáng yêu,rồi anh cũng mỉm cười một cách vui vẻ.

Một chiếc xe Limo đi tới trước mặt hai người..

_Dạ mời ông bà chủ lên xe.Tên tài xế ân cần chào hỏi.

Anh ta có bao nhiêu nhân viên nhi.Đi đâu cũng thấy gọi anh là ông chủ hết-Cô ngồi suy nghĩ.

_Thưa ông chủ,tất cả các phòng đã kín hết rồi.Chỉ còn một phòng tân hôn,tụi em để lại cho ông thôi.

_Tại sao vậy,tôi nhớ là nói 2 phòng mà.Các người bây giờ không coi tôi ra cái gì nữa hết phải không.Anh tức giận nói.

_Dạ...không...không phải.Anh lái xe vừa lái xe vừa nói..Tại vì..vì.....chú Minh nói lại với tụi em là chỉ để lại một phòng tân hôn thôi...

_Thôi được rồi, anh tập trung lái xe đi.Chắc chắn mẹ mình can thiệp để ý rồi,ông thầm nghĩ.

Chiếc xe đậu trước một khu resort 5 sao.,cô bước ra khỏi xe mà trầm trồ khen ngợi...Lần đầu cô được vào nơi đẹp đến thế này..Ở ngoài này mà cô vẫn nghe được tiếng sóng đang đập dừ, giống như nó đang cất tiếng hát giữa lòng đại dương vậy.

_Bây giờ chỉ có một phòng thôi,nên chúng ta đành phải ngủ chung vậy.

_Không,anh ra ngoài ghế ngủ.Tôi ngủ ở đây.Cô nhanh nhẩu cãi lại.

_Anh cười với cô rồi ghé sát mặt vào cô.Tôi không thích,thích thì cô ra đó mà ngủ..

_Được thôi, để rồi anh xem-Cô cười cười rồi tính toán trong đầu mình.

Căn phòng cô có thể nhìn ra được bãi biển...Cô mừng rỡ vội vàng chạy thẳng ra ngoài..Suýt chút nữa là ré thét lên vì sung sướng.Cô đi dọc theo bờ biển,chân cứ đá vào nước tung tóe cả lên.Nhưng cô không biết rằng,Vĩnh trung đang hướng mắt nhìn theo cô.Cô mặc một chiếc váy màu tím,làm cô lung linh huyền ảo giữa bờ biển thơ mộng này.

Anh nhìn theo cô ,mà bước theo lúc nào không hay.

_Sao anh lại tới đây,cô ngạc nhiên khi thấy anh ở trước mặt mình.

Lúc đó vĩnh trung mới sực tỉnh..

_Ah...không,tôi cũng muốn đi dạo trên biển..Nếu được thì tôi với cô đi chung với nhau cũng được.Anh ngại ngần nói lắp.

Cô với anh đi với nhau được một đoạn đường dài rồi,mà chả có ai mở miệng nói câu gì.Bỗng có tiếng nói của cặp vợ chồng trẻ vang lên.

_A....anh chị đi ngắm bờ biển đêm hã-Dũng và Lan đồng thanh hỏi.

_Uh cô và anh cũng đồng thanh trả lời.Rồi liếc mắt nhìn nhau.

_Vào vào nhập hội chung với tụi em cho vui-Dũng lên tiếng nói rồi

kéo tay Vĩnh Trung theo,còn Lan thì kéo tay Gia Ngân.Dũng và Lan không biết rằng Vĩnh Trung là ông chủ ở nơi đây,và là ai nữa.Họ cứ vô tư,kéo tay anh và cô nhập hội.

_Bây giờ lượt như thế này nhé.Chúng ta sẽ tạo thành một con rắn xếp đuôi nhau.Người chủ rắn sẽ hát một bài và múa.Các đuôi rắn phải múa theo như thế,rồi lần lượt thay phiên nhau cho đến khi chủ rắn về lại vị trí của mình.Dừng hô to giữa vòng tròn của những người tham gia.

Vĩnh trung và Gia Ngân định đánh bài chuẩn nhưng bị Lan giám sát kỹ,nên không thể bỏ đi được.

_Chủ rắn đầu tiên là chị Gia Ngân...Anh muốn cười bò,nhưng phải cắn răng.Để xem cô múa như thế nào.

_Người tiếp theo là anh Vĩnh Trung...Lần này là đến lượt cô cười,cô mỉm cười đầy khiêu khích.Sau đó là tôi và lan.v.v....-Dừng nói tiếp.

Gia Ngân then đỏ mặt,nhưng múa hát đối với cô cũng bình thường thôi,để xem chút nữa anh hát như thế nào,cô cười cười nhìn anh khiêu khích.

Nếu ngày mai,là một ngày vui,thì hãy vui lên nào...Gia Ngân làm chủ một đoàn đuôi dài,vừa hát vừa múa lắc tay lên đầu làm con heo,rồi con bướm,đến con vịt.Anh nhìn cô,buồn cười chịu không nổi.

_Đôi chủ rần-Dừng lại hô to.

_Vĩnh Trung cũng hát rất hay....Tình anh con sóng như xô bờ,con nước về như bông lúa trở hoa...Anh lấy hai tay lắc qua lắc lại...Làm nhiều người cười đến đỏ cả đoàn rần.

Trong đó có Gia Ngân, cô cười đỏ cả mặt...Vĩnh Trung cũng then không kém,lần đầu vui chơi kiểu này,mất đi vẻ uy nghiêm của mình với nhân viên mất.Nhưng công nhận một điều giữa Vĩnh Trung và Gia Ngân rằng tuần trăng mật này thật đáng nhớ,nó làm cô và anh hòa đồng,vui vẻ quên đi những nỗi toan tính,những nỗi buồn phiền và cả nỗi đau trong hai người.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Đêm Tân Hôn Hải Hước.

Chương 17: Đêm tân hôn hải hước.

Cuộc chơi diễn ra với không khí vui vẻ và đầy hào hứng,nhưng không có cuộc chơi nào mà tồn tại mãi mãi.Rồi sẽ cũng đến lúc tàn.Bấy giờ những cặp vợ chồng mới phần ai quay về phòng người nấy.Chỉ riêng Gia Ngân thì vẫn còn cười trong hạnh phúc,lần đầu tiên cô cười sáng khoái đến như vậy,không ngượng ngừng cũng không hề gượng ép.

Vĩnh Trung nhìn cô cười mà cũng cảm thấy vui lây.Ánh mắt của anh lại hướng ra bầu trời biển đêm,nó cho anh cảm giác thật yên bình và thanh thản.Nhưng anh đâu có hay biết,cô cười còn một ý đồ khác.!!!!

Về tới phòng,cô vội vàng tắm rửa,rồi khoác lên mình một chiếc áo ngủ mỏng đến sát người.Cô nhìn về phía anh,còn lúc đó Vĩnh Trung đang nói chuyện với một người bạn.

_Cám ơn đã gọi điện,chúng tôi đang đi hưởng tuần trăng mật,không phiền gì đâu.

_Anh.....Ôi.....Cô chỉ tay vào người anh rồi nói một hơi dài.

Anh liếc mắt lại nhìn cô đến hai lần,suýt nữa là rút cái điện thoại xuống đất.

_Vĩnh trung không thể tin được,cô quá đẹp và còn quyến rũ nữa.

Anh nhìn đi nơi khác,để không cho cô thấy sự ngại ngùng bối rối của mình.

_Anh đi tắm đi,em tắm rồi đó.Cô vừa nói,vừa bức nút áo anh ra.

_Ừ...Ừm

Anh bối rối không biết nói gì,đánh bước vào phòng tắm.Lúc đó,anh không nghĩ rằng mình đã bị cô chơi.

_Cô vui sướng,lần này cô mới cười thỏa thích.Cô cởi áo ngủ ra,mặc lại cho mình cái váy kín đáo hơn.Rồi cô đem cái gối anh ra ngoài ghế,vội vàng chạy lên giường đắp chăn ngủ.

Anh từ phòng tắm bước ra đã thấy cô ngủ rồi,liếc mắt nhìn bên kia ghế có cái gối.Lúc này anh mới hiểu.

_Vĩnh Trung nhìn cô mỉm cười-Cô thích chơi chứ gì,được rồi tôi chơi tới cùng.

Cô híp mắt hờ ngủ,để xem anh làm gì.Thì cô thấy anh cuốn quanh cái khăn trắng quanh phần dưới

_Đừng nói anh ta nghĩ là thiệt nha,cô thẹn đỏ cả mặt.

Nhưng càng nhìn thì thấy anh càng hấp dẫn. Thân hình đo to với nước da trắng vàng,mặc dù không phải là body.Cô tặc lưỡi.Còn cái bụng thì hơi mỡ một tí,và cũng không phải là bụng sáu múi,cô lắc đầu.Nhưng Gia Ngân phải công nhận một điều là anh mặc vest rất phong độ.Cô suy nghĩ trong đầu mà không biết anh đã tới bên kia giường

Sao anh ta không qua kia ngủ,chết rồi anh ta mặt dày hơn mình tưởng.Anh vừa ngồi xuống giường thì cô bật dậy.

_Sao anh không ra ghế salon nằm,về mặt tức tối quá to.

_Anh bật cười-Tôi là chồng cô,tôi có quyền nằm ở đây.

Anh nói xong lột cái khăn trắng quanh thân mình.

_Á.....-Cô ré rồi lấy hai tay che khuôn mặt mình.

_Anh cười thành tiếng,cô ré gì vậy tôi mặc quần đùi mà.

_Tại sao anh lại mặc quần đùi cơ chứ-Cô vẫn che mặt,nhưng nói giọng ồm ồm do lấy tay che đây.

_Chẳng lẽ đêm tân hôn lại đi mặc đồ ngủ-Anh vừa cười vừa nói.

_Cô hát tay ra....Rồi tức tối quấn chăn quanh người,không để anh đắp chung.

Anh mới tắm xong,người hơi trần,gấp gió biển thổi vào phòng.

_Đưa cái chăn đây-Vĩnh Trung lên tiếng.

_Không,trừ khi anh ra ngoài ghế nằm thì tôi đưa cho.

_Rồi lấy gì cô dùng

_Tôi không cần,miễn sao anh ra đó nằm ngủ-Cô vẫn trùm chăn quanh đầu mà nói.

_Thôi thế cũng được,nhưng gió biển thổi vào lạnh lắm đây-Anh buồn cười nhưng phải cắn răng nhịn.

Anh lấy khăn đi ra,để cô nằm co ro một mình.

_Trời ơi,sao lạnh quá vậy nè

Cô lạnh run người nhưng ngày hôm nay quá mệt,nên chìm vào giấc ngủ một cách ngon lành bất chấp trời lạnh.

Vĩnh Trung ăn mặc đồ đảng hoàng vào,thì thấy cô đã ngủ rồi,anh cẩn thận lấy chăn đắp cho cô rồi bước ra ngoài.Anh đi xem hoạt động làm việc của nơi này,thì lúc xong việc cũng gần sắp sáng rồi.Anh lắng nghe tiếng đàn êm dịu đang du dương phát ra ở đâu.

_Thì ra là một ông già đang chơi một bản nhạc tình.....Anh ngồi xuống lắng nghe những âm điệu của nó thì phút chốc quá khứ chọt ủa về.

Hồi ấy anh thường tỉnh giấc lúc nửa đêm,ảo tưởng cô đơn lại vọng về.

Nếu mở cửa sổ ra,sẽ thấy được đại dương.Thời khắc đã lãng quên,nay nó lại tồn tại.Cô ấy đã chọn lựa chia ly,cũng chọn tình yêu ngang trái.Kể từ ngày hôm đó tôi nhận ra bản thân mình như một phần đã chết,không có một tương lai.Như đại dương không ánh sáng,đau đớn phủ quanh người.Mùa hè qua đi không trở lại.Như dấu chân trên cát bị chôn vùi bởi thời gian,tiếc nuối cô ra đi tìm hạnh phúc khác.

Trước kia vẫn không hiểu,tình yêu có thể thay đổi,một mối khiến tôi không dám tìm đến tình yêu. Vậy mà bây giờ tôi đã có vợ.Một người vợ hợp đồng.

Tình cảm như đóng tro tàn,đắm mình trong mùa thu năm ấy,hoài niệm lại kí ức xưa.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Chương 18: Loài hoa tượng trưng cho tình yêu bất diệt.

Bình minh mọc trên biển ,nhìn nó thơ mộng như một khung cảnh kì vĩ đang bị nuốt chửng giữa lòng đại dương bao la, từng tia nắng đang cố sức len lỏi để thoát ra chiếu sáng cho vạn vật muôn loài.Nếu có ai thấy được khung cảnh lãng mạn này,họ sẽ bị nó quyến rũ đến tê dại lòng người.Và người dân nơi đây nói rằng,ở thung lũng tình yêu có một loài hoa được sinh ra trong thời gian ấy.Đó chính là truyền thuyết về loài hoa tình yêu bất tử.Những cặp tình nhân vẫn thường đến đây tìm loài hoa này, để minh chứng cho tình yêu của mình.

Gia Ngân bị đánh thức bởi vẻ đẹp sống động của nơi đây,cô mặc lên mình một chiếc áo khoác,ngồi trên bờ cát trắng mịn ngắm nhìn bình minh đang vẫy gọi.Bỗng có một tiếng nói đánh thức cô.

_Cô cũng thích xem mặt trời mọc ah.

Một anh chàng đẹp trai,có giọng nói vô cùng ấm áp.

_Không tôi chỉ thấy nó đẹp và lãng mạn thôi.Cô nhìn anh mỉm cười như một lời chào hỏi.

Cô không biết rằng,nụ cười đó sẽ để lại dấu ấn trong lòng anh ta.

Rồi anh ngồi xuống gần bên cô nói chuyện như một người bạn.

_Tôi thì thích xem mặt trời mọc tại nơi này,nó không chỉ đẹp mà còn làm dịu đi những sự hồi hã thường ngày.Dem lại cho ta một cảm giác bình yên mà cuộc sống vốn có.

_Anh có vẻ là người rất lãng mạn nhì,chắc người anh yêu sẽ rất hạnh phúc khi được ở bên anh.Cô nhìn anh nói.

_Anh bật cười,tôi làm gì đã có người yêu.

_Vậy anh tới đây cùng ai?

_Một mình,tôi là người thích tự do tự tại...Anh nhìn cô mỉm cười trả lời.

Một con người vô tư và luôn sống theo cách của mình,không bị ràng buộc bởi mọi thứ xung quanh,có lúc cô cũng muốn được như thế....

Nhưng cuộc sống không đối đãi tốt với cô bao giờ.

_Cô có bao giờ nghe,về loài hoa tượng trưng cho tình yêu bất diệt chưa...Anh ngắm nhìn bầu trời và nói.

_Chưa,tôi chưa nghe về nó.

Loài hoa tượng trưng cho tình yêu ư,lần đầu tiên trong đời cô nghe đến nó.

_Loài hoa đó có tên là hoa ngũ sắc,trong tiếng anh gọi là Shining flower.Nó có rất nhiều công dụng như chữa vết thương chẳng hạn...Loài hoa đó chỉ mọc đúng vào thời điểm này,và sẽ chết màu khi hoàng hôn tới.Còn vì sao họ đặt tên nó như thế thì tôi chịu....Anh chỉ tay cho cô thấy nơi nó mọc, là một hòn đảo nhỏ nằm phía tây xa xôi khu nghỉ dưỡng này.

_Cô mau dẫn người yêu của mình tới đó đi,nếu như cô hôn anh ta trước sự chứng kiến của loài hoa đấy....Thì tình yêu của cô và anh ấy sẽ bất tử..

Cô gượng cười,tình yêu của cô chỉ là một cái hộp đồng mà thôi.Ánh mắt cô mang một nỗi buồn cô đơn,cứ hướng về hòn đảo xa xôi ấy.

_Cô tên gì vậy?-Anh nhìn cô hỏi.

_Tôi tên là Gia Ngân.

_Một cái tên đẹp,dịu dàng và đầy nữ tính.

Anh nói xong thì cô và anh cùng bật cười.

Cô không biết rằng,Vĩnh Trung đã nhìn thấy cô đang cười rất hạnh phúc với một người đàn ông khác,mà cô chưa bao giờ cười với anh kiểu đó bao giờ.Khuôn mặt cô lúc nào nói chuyện với anh cũng thường quay mặt đi về nơi khác.Trong lòng anh bây giờ dấy lên một nỗi ganh tỵ khó hiểu,nhưng anh cố xua tan đi.

Dù sao thì cô ấy cũng cần có một hạnh phúc sau khi hết hạn hợp đồng,anh không thể ích kỷ để cô sống trong những nỗi buồn phiền mãi được,mà anh và cô cũng không phải là tình yêu thật sự,tình yêu của anh chỉ mãi dành cho người phụ nữ ấy trong trái tim anh mà thôi.

_Rất vui được gặp Gia Ngân,nhưng bây giờ tôi phải đi rồi.

_Tạm biệt.....Anh đi một đoạn rồi vẫy tay chào.

_Nè anh còn chưa nói tên cho tôi biết-Cô quay mặt lại nhìn anh .

_Sau này có dịp gặp lại,tôi sẽ nói tên của tôi cho em .

Anh hô lớn rồi quay mặt đi xa dần.

Gia Ngân,một cô gái xinh đẹp và có sức hút lạ kì....Nếu sau này có duyên gặp lại,tôi sẽ làm mọi cách để có được em.Anh ta nhếch môi cười và lái xe đi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Lưu Lạc Trên Hòn Đảo Tình Yêu.(P 1)

Chương 19: Lưu lạc trên hòn đảo tình yêu.(P 1)

Tình yêu..... Hai từ thiêng liêng ấy biết bao giờ mới có thể định nghĩa được trong sách vở.Nó là tâm hồn,là lời kêu gọi của con tim và họ tìm đến nhau trao cho nhau những nụ hôn mãnh liệt.Nhưng một ngày nào đó họ mới biết rằng, khi tình yêu mất đi thì họ lại có một tình yêu mới thay thế....

Và tình yêu đang dần mất đi bởi sự thuần khiết ban đầu của chính nó.

Gia Ngân vẫn ngồi đó,gữa những con sóng đang lạng lẽ xô vào bờ.Không mãnh liệt cũng không gào thét,mà đơn giản nó cũng đang buồn khi nhìn thấy cô.

_Cô định ngồi đó,đến bao giờ nữa...Vĩnh trung đứng nhìn cô rất lâu,rồi mới lên tiếng.

Cô im lặng một hồi không trả lời anh,cô nhìn những gia đình đang hạnh phúc bên nhau,nắm tay nhau đi lang thang trên bờ biển lãng mạn.Còn mấy đứa trẻ nô đùa bên gia đình không âu lo,nặng cảm,cứ thế hồn nhiên với cha mẹ ,trong những câu nói ngây dại của mình.

_Tôi cũng không biết nữa,nơi đây cho tôi quá nhiều cảm xúc,tôi yêu quý nó.Nhưng không biết sau này còn có quay lại nơi đây hay không nữa hay tôi sẽ lao đầu vào những cảm dỗ của cuộc đời.

_Nếu vậy,thì nên trân trọng lấy nó.Rồi một ngày nào đó,cô sẽ gặp những điều tốt đẹp trong cuộc sống của mình.Tôi tin chắc như vậy.

Cặp mắt họ giao như một tia xẹt của lòng thương cảm.Sự đồng cảnh ngộ,một khoảng cách vô hình.Nhưng trái tim họ rung động vì một xúc cảm đang dâng trào mãnh liệt.

Có những tiếng hô vang gọi tên hai người,làm mất đi tình yêu đang gợn sóng trong họ.

_ "Anh Trung và Chị Ngân không muốn đi thung lũng tình yêu ah". Dũng và Lan từ xa vọng lại.

Họ nắm tay nhau đi đến nhìn cô và anh cười nói....Làm cho Vĩnh Trung và Gia Ngân luyến tiếc cái cảm xúc ấy.

_Anh chị phải đi chứ,nơi đó đẹp lắm luôn đó-Lan chanh chua,uốn ** bên chồng mình.

Vĩnh Trung quay lại nhìn Gia Ngân,nắm tay cô ,ánh mắt anh nhìn cô cười hiền.Một nụ cười đẹp nhất mà Gia Ngân từng khi biết anh đến bây giờ, nụ cười đó ấm áp như những tia nắng mặt trời sưởi ấm.

_Em có thích đi đến đó không.

Gia Ngân bắt gặp ghen ngào,mà cô không biết rằng chính mình cũng đã đổi cách xưng hô mà không hay biết.

_ "Em...em rất muốn đi đến đó".Cô nhìn anh trả lời.

_Vậy là được rồi,đi thôi anh chị ơi...Loan và Dũng hô vang mừng rỡ..

Nhưng vĩnh trung có linh cảm không hay cho chuyến đi này,hay đó chỉ là sự tưởng tượng của chính anh .Anh vội vàng lắc đầu rồi tiếp tục đi.

_Huraaaaaaaaaaaaaaaa.....Lan ré lên chạy đi trước thì bất thình lình dừng lại.

_Anh Dũng không được rồi,em đang có thai,họ nói có thai mà đi sẽ rất nguy hiểm.

Dũng mới dặt mình quên mất vợ mình đang có thai.Họ quay lại nhìn Gia Ngân và Vĩnh Trung cười gượng cho sự vô duyên của mình.

_"E hèm,anh chị thông cảm cho tui em,em quên mất vợ em đang có thai".Dũng gãi đầu.

_"Không sao đâu,chúng tôi đi một mình cũng được mà".Vĩnh Trung lên tiếng.

Gia Ngân nhìn Vĩnh Trung muốn bật cười.Anh như một gia trưởng trong gia đình vậy,lúc nào cũng thấy áo sơ mi dài tây và đồ vest....Đi nghỉ mát ,mà mặc đồ không khác gì một ông già.

Dũng và Loan chào tạm biệt hai người...Cô và anh vẫn tiếp tục hành trình đi đến đó.

_Thưa ông chủ,tình hình là không thể dùng ca nô đi đến đó được,nhìn biển im lặng như thế này,rất nguy hiểm.Chưa nói đến con bão số 9 đang ở phía trên chúng ta,mặc dù không vào nơi chúng ta,nhưng ai biết được nó quật ngược lại thì...-Một ông chủ đang đứng trên ca nô nói.

_Tôi hiểu rồi-Vĩnh Trung nói nhưng ông thăm nghĩ.

Nhưng Gia Ngân rất muốn đến đó.Cô định quay lại đi về trong sự thất vọng,thì anh không cảm lòng được.

_Tôi sẽ chờ cô ấy đi-Vĩnh trung nhìn người đáng tuổi cha chú nói.

Cô quay lại nhìn và cảm động trước tấm lòng của anh.Nhìn gió thổi tóc anh,mà cô thấy anh như già đi mấy tuổi.

_Không được đâu ông chủ,nguy hiểm lắm!!!!!!

Chú ấy cố can ngăn nhưng không được,đành lòng đưa chìa khóa và chất những thứ cần thiết lên tàu.Nhìn quanh thì cũng chỉ thấy đồ ăn,lều,lưới,cần câu v.v.....Phục vụ như một chuyến đi picnic...

Những con sóng tung tóe thành từng bọt lên người Gia Ngân,như đang chơi đùa,vẫy chào cô đến với hòn đảo tình yêu nơi thiên đường bất tận.

Cô ngồi trên tàu,mà bất giác để ý nhìn anh.Mặc dù anh ở độ tuổi 40 nhưng vẫn còn đẹp trai và hấp dẫn đến lạ kì.

_Anh Vĩnh Trung,anh biết lái cả loại tàu ca nô lớn này ah.

Giọng nói cô ầm ập truyền tải đến anh,anh hơi bất ngờ,từ khi gặp cô,kết hôn và đến bây giờ cô mới gọi tên anh một cách thân mật như vậy.Anh nghĩ thầm rồi trong đầu lại lóe lên muốn trêu chọc cô.

_"Em nói gì anh không nghe rõ,em nói lại lần nữa đi".Anh hô to trong gió biển,làm âm vang cả một đại dương yên tĩnh.

_"Anh Vĩnh Trung,anh có nghe em nói gì không".Cô lấy hai tay để trước miệng, hô thật to.

_Không,anh không hiểu em đang nói gì cả.

Cô mỉm cười,đắc ý.

_Vĩnh Trung ,anh là một ông già,một ông già ngốc nghếch, tốt bụng trong những người xấu trai mà em từng biết,anh sẽ không bao giờ nghe thấy được đâu.Anh đúng là một ông già ngốc nghếch.

Cô hét một hơi dài trong vui niềm vui sướng,rồi giang hai cánh tay ra đón lấy những bọt sóng biển vỡ tan,đắm chìm hương vị ngọt ngào,hạnh phúc của biển.

Ở đâu đó trong trái tim anh, cũng cảm nhận được niềm hạnh phúc đó trong lòng mình.Sự mạnh mẽ,bướng bỉnh của cô đã không còn nữa thay vào đó là sự ngô nghê,yêu đời.Anh tự nghĩ rồi mỉm cười cùng với niềm hạnh phúc với cô.Nhưng anh và cô không biết rằng,con bão đã quay ngược lại và đang đứng trước mặt họ thách thức tất cả....Lòng dũng cảm..Tình yêu....Khoảng cách của hai người.

_"Vĩnh Trung anh nhìn kia",phía trước trời đang tối, mây đen kéo ngàn ngạt còn sấm chớp thì nổi liên hồi .Gió cũng bắt đầu hung bạo hơn.

_Nghe anh nói nè.Chúng ta đang gặp một con bão,em đừng sợ nhìn anh nè,có anh ở đây.Anh đã từng gặp nhiều con bão như thế này rồi.Em hãy lấy sợi dây thừng cột hết những thứ cần thiết lại,còn những đồ không cần thiết ,thì khi đi qua con bão em hãy vứt hết xuống,tự khắc nó sẽ trôi vào bờ.

Bây giờ khoảng cách vô hình ấy đã biến mất,mà thay vào đó là những lời nói dịu dàng ,ấm áp cả lòng người.

Mưa quá to, kèm theo những con sóng đang gào thét giận giữ nhô cao, có thể đánh đập và san bằng tất cả những chương ngại vật mà nó muốn đi qua.Con mưa làm cô ướt sũng.

_Em lạnh không,mỗi em run lên vì lạnh rồi kìa.

Anh cởi áo sơ mi của mình choàng vào người cô.Để lộ ra bộ ngực kiên cường,bờ vai rộng lớn cho người con gái anh yêu tựa vào.

_Vĩnh Trung ,anh không có gì mặc,lỡ cảm lạnh rồi tính sao..

Anh cười nhìn cô ngây thơ quá,rồi cả hai ôm hôn nhau ,giữa trời mưa tối,sét đánh đến kinh hoàng.

"Không biết chúng ta có qua được cơn bão này không nữa".Anh suy nghĩ ,dù sao thì mình cũng 40t rồi,còn cô ấy còn trẻ chưa tìm được tình yêu đích thực,vậy mà đã kéo cô ấy vào cái trò chơi này.

Còn Gia Ngân thì sao,cô đang cảm nhận được cái hôn ấy.Đây là lần thứ hai cô được anh hôn,bất chợt nước mắt cô rơi xuống,hòa cùng cơn mưa lạnh buốt.

Mưa bắt đầu dữ dội hơn,những cơn sóng và cơn gió cũng trở nên hung bạo,rên rít đến chói tai.Kèm theo những cơn sóng đó, là những vòi rồng xuất hiện dữ tợn muốn nuốt trọn con tàu.

_Ném hết xuống đi em.

_"Nào nhảy xuống",anh nhảy xuống trước rồi nhìn cô sợ sệt đến run người.

_Em..em không biết bơi.

_Lẹ đi em-anh hét to,có anh ở đây,chúng ta không có thời gian đâu.Không con tàu sẽ hút chúng ta xuống.....

_Ôi không!

_Gia.....Ngân.....

Tiếng hét âm vang giữa lòng đại dương đang giận dữ,nuốt trôi đi mất con tàu xuống dòng nước.Sấm chớp cũng ngừng hẳn,chỉ còn nghe lại tiếng thét của gió hòa cùng mưa....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Lưu Lạc Trên Hòn Đảo Tình Yêu(P2).

Chương 20: Lưu lạc trên hòn đảo tình yêu(p2).

Sự việc diễn biến quá nhanh,Vĩnh Trung chỉ biết đứng nhìn con tàu mang theo Gia Ngân chìm sâu xuống dòng nước.

_"Gia Ngân,em đâu rồi.....Gia.....Ngân ".Anh cố gắng ré thật to để cô nghe thấy,nhưng xung quanh anh giờ đây là những cơn sóng và dòng nước mênh mông đen tối mịt mù.

Vĩnh Trung cố gắng lặn xuống thật sâu tìm cô nhiều lần nhưng vô vọng ,trời quá tối!.

Anh tự trách mình tại sao lại chỉ biết đứng nhìn,nước mắt anh tuôn ra trong những nỗi xót xa đến đắng lòng.

_"Gia Ngân ơi,tất cả là do anh,anh sai rồi...".Lần này anh khóc ,những giọt nước mắt tuôn rơi đến nghẹn ngào.

Trong tâm trí anh bây giờ,chỉ thấy hình ảnh cô xuất hiện một cách hồn nhiên vui vẻ....Anh thật lòng nhớ đến cô,nhớ rất nhiều.....Mới hôm qua anh cùng cô đi trên bãi cát,cùng vui chơi đến nỗi cười ra nước mắt.Thì hôm nay phải chấp nhận nghịch cảnh này.

Khuôn mặt anh bây giờ cũng không còn cảm thấy sức sống nữa. Vĩnh Trung đang cảm giác mình dần đuối sức.Anh nằm ngửa nhìn lên bầu trời đen tối để những cơn sóng mang anh đi theo cô.

Hình ảnh của cô thật là đáng yêu,bất giác anh nở một nụ cười, cho cuộc đời thật trớ trêu.

Vĩnh Trung khóc và thầm nói:

_"Gia Ngân ah.....Nếu có cơ hội ,anh muốn được một lần yêu em thực sự.Anh xin lỗi,anh thật là một người ích kỷ vì đã không nghĩ đến tâm trạng của em."

Vĩnh Trung nhắm mắt lại,nước mắt vẫn chảy ra, hòa cùng theo dòng nước..

_"Tạm biệt em,Gia Ngân".....

..Dòng nước đã mang anh đi thật xa .....

Gia Ngân bị con tàu hút xuống dưới đáy biển thật sâu và tối đen....., trong con mê ấy...Gia Ngân mơ thấy mình đang nằm giữa dòng nước có ánh sáng đẹp diệu kì.Cô nhẹ nhàng mở mắt, ánh sáng ấy chiếu thẳng vào đôi mắt , rồi từ bàn tay đến thân hình cô .Nó đẹp một cách lung linh huyền ảo.Cô nhìn ánh sáng ấy và nói:

_"Vĩnh Trung,từ khi gặp anh em mới biết được cuộc sống này ,nó có ý nghĩa đối với em như thế nào.Em biết mình đã yêu,và yêu anh thật rồi... Từ lúc anh cứu lấy ba em đến khi anh hôn em lần đầu tiên,nó cho em cảm giác như muốn được hồi sinh và sống thêm một lần nữa.Cảm giác ấy thật ấm áp như trái tim của anh vậy.Em biết rằng hôn nhân của chúng ta chỉ là một bản hợp đồng,nhưng em vẫn cố giữ cái hạnh phúc mà em đang có trong tim mình,em sợ nó bay đi mất và vĩnh viễn sẽ không bao giờ tìm thấy được cái cảm giác ấy nữa....."

Gia Ngân nhìn vào ánh sáng đó,nó chiếu cho cô thấy những quá khứ bất hạnh,tuổi thơ mà cô đã từng gặp phải,nó còn cho cô thấy cái tình yêu ngây dại của mình.Những nụ cười khi bên anh,những câu nói anh nói với cô ấm cả tình người:

_"Nếu vậy,thì em nên trân trọng cảm xúc đó.Rồi một ngày nào đó,em sẽ gặp những điều tốt đẹp trong cuộc sống của mình.Anh tin chắc như vậy."

Ánh sáng ấy chiếu vào khuôn mặt anh.Vĩnh Trung nhìn cô mỉm cười.

_"Hãy nắm lấy tay anh, chúng ta sẽ về nhà,nơi mà ta sẽ sinh ra những đứa con đầu đời.Nắm lấy tay anh em nhé!",".....Anh giờ tay ra về phía cô.

Gia Ngân nhìn anh mỉm cười giờ tay lên nắm lấy tay anh,nước mắt của cô lăn dài trên bờ má bé bỏng cùng nước mắt với anh trôi theo dòng nước,hòa quyện thành một.....

Khoảng cách ấy đã không còn trong những giấc mơ của mỗi người....Tình yêu ấy thật đẹp và kì lạ.Dù mai sau có thế nào đi chăng nữa....Sự dối trá,vô tâm hay những hiểu lầm đáng có .....Thì ánh sáng ấy sẽ mãi tồn tại trong giấc mơ của Gia Ngân ,nó là minh chứng cho một tình yêu đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Chương 21 Lưu lạc trên hòn đảo tình yêu(Phần cuối).

Cô nắm lấy tay anh.....

Gia Ngân mở mắt ra thì thấy những tia nắng mặt trời đầu tiên đang chiếu sáng rực rỡ,mặt trời cũng đang nhìn cô như mỉm cười...

_"Thì ra chỉ là giấc mơ.....".

Con bão đã đi qua như chính nó đã thử thách tất cả lòng dũng cảm và tình yêu lãng lẽ của hai người.Thiên nhiên nơi đây cũng phải cảm phục bởi tấm lòng đó.Nó đã trở về với trạng thái ban đầu, hiền hòa,ấm áp và đầy chất lãng mạn.

Bầu trời quang đãng không có một gợn mây,những con sóng thì đang thay nhau chạy về với mẹ đất liền ấm áp, xô vào bờ một cách chậm rãi yên bình.Gió cũng trở nên hiền hòa hơn bao giờ hết,thôi nhẹ cho tâm hồn ta những cảm xúc thanh bình đầy lãng động, mà chính thiên nhiên nơi đây đã ban tặng.

Cô nhìn quanh tìm anh thì không thấy một ai.Bỗng môi cô cong lên mỉm cười.Một người đàn ông, đang nằm cách cô xa xa không mặc áo,chỉ có mỗi cái quần tay là còn nguyên vẹn..Cô vui sướng reo lên chạy đến bên anh.

_"Anh Vĩnh Trung.....Anh có nghe em nói không,chúng ta đã tới thung lũng tình yêu.

rồi.....Huraaaaaaaaaaaaaaaa....."

Cô reo lên trong niềm vui sướng tột cùng,cuối cùng cô cũng đã đến được cái nơi mà cô từng mộng mơ .Gia Ngân vừa chạy ,vừa giang cánh tay,chạy nhảy đến bên anh.

Trong giấc ngủ của mình,Vĩnh Trung nghe thấy tiếng cô đang reo hò gọi tên anh.Bất chợt anh bật tỉnh dậy.....Nhìn dọc bờ cát trải dài trên biển,thì không thấy cô đâu,anh nghĩ rằng mình đã nghe lầm.

Ánh mắt anh buồn, nhìn xuống chiếc nhẫn cưới rồi xoay xoay nó,để nhớ lại kỉ niệm về cô.Một người lúc nào cũng tỏ ra mạnh mẽ,nhưng bên trong thì lại rất yếu đuối.Vĩnh Trung tiếc nuối và cô đơn,định bật tiếng ré lên tên cô.Thì một bàn tay nhỏ nhắn đang che lấy con mắt của anh.

Làm anh mừng rỡ nhưng cũng bức mình, suýt chút nữa là anh định khóc và thốt tên cô lên rồi.Anh quay mặt lại thấy khuôn mặt cô đẹp đến hiển từ,mái tóc ướt sũng trải dài xuống bờ vai.Và đang mặc lên mình chiếc áo của anh.Vĩnh Trung định mỉm cười nhìn cô,thì trong lòng lại cảm thấy tức giận.

_"Tại sao tôi nói cô nhảy xuống cô không nhảy?".Vĩnh Trung nắm lấy bờ vai cô lấy.Anh nhìn Gia Ngân như muốn chất chứa nỗi nhớ trong lòng.

Vĩnh Trung định nhìn cô rồi muốn nói là "anh tưởng rằng,mình sắp mất em".Nhưng anh lại không làm vậy,anh quay người về nơi khác.Anh sợ cô yêu anh,rồi sau này cô phải khổ.

_"Tôi không hiểu cái sở thích quái gở của cô nữa..Bây giờ thì cô thấy rồi đấy,chúng ta suýt chết ,còn những người khác sẽ nghĩ chúng ta không qua được cơn bão này,và thời gian cứ trôi qua sẽ không có ai đến cứu ta hết."

Anh quay lại nhìn Gia Ngân nói tiếp:

_"Bây giờ cô vui rồi chứ gì".

Vĩnh Trung không biết những lời nói ấy như sát muối vào tim cô,cô không ngờ anh thay đổi như vậy,ngay cả cách xưng hô..Vậy mà cô cứ tưởng ở trên cao lúc gặp bão,những lời nói anh là chân thật.....Cô hét lên:

_"Tránh xa tôi ra".

Vĩnh Trung nhìn cô di chuyển một cách gập hờn,cho đến khi khuất dần...Anh cũng không lo lắng cho cô nữa. Vì hòn đảo này rất nhỏ,cũng không có nguy hiểm gì...Anh đi dọc bờ biển lượm những thứ đồ trôi dạt vào...Toàn là những thứ không cần thiết.Còn những thứ cần thiết chắc nó đang đi lang thang trên đại dương rồi.Anh vui sướng khi thấy cái bật ga còn nguyên vẹn sử dụng được,tấm bạc và một số thức ăn còn sót lại..và anh tìm thấy thêm một cái hang 30m nữa.Rất nhỏ nhưng thích hợp để đốt lửa và ngủ.Vĩnh Trung đang đốt lửa thì Gia Ngân đi vào.

_"Vĩnh trung,em xin lỗi,em đã không nghĩ đến anh, phải để anh quan tâm đến một người như em.

Vĩnh Trung không nói gì và cứ thế đốt lửa.....Anh biết bây giờ tốt nhất cho chỉ có thể im lặng mà thôi .Để mặc Gia Ngân ngồi đó,rồi đi vào rừng tìm xem có thức uống hay trái cây gì cho cô không.Nhưng không ngờ đi được nửa đường,anh phát hiện một con heo rừng rất to đang gặm cỏ.Anh sáng hờn và định bỏ cuộc đi về.Vĩnh Trung có linh cảm là chú heo rừng đã thấy anh và đang chạy thật nhanh về phía mình. Thế là cuộc rượt đuổi bắt đầu.

Vĩnh Trung cầm đầu,cầm cổ chạy,còn chú heo rừng thì cứ chạy đuổi theo để húc anh.Anh vừa đi vừa la ré.Nếu nhìn vào họ không nghĩ anh đã 40t và là một người giàu có.Mà họ nghĩ Vĩnh Trung là một đứa con nít đang bị chú heo chạy theo đùa giỡn.

Gia Ngân nghe tiếng hét thất thanh của anh,thì vội vàng đuổi theo.....Đang đi thì cô hoảng hốt khi nhìn thấy anh đang bu trên một cái cây dừa không cao cho lắm.Cô nhìn anh bật cười:

_"Vĩnh Trung,anh đang đu khi ah"...

_"Cô không thấy có con heo rừng ah"...Anh bức mình quá.

_"Không,em đâu có thấy con heo nào đâu.".Gia Ngân ráng không để tiếng cười lộ ra ngoài.

Vĩnh Trung biết cô đang cười đùa mình,anh quê với cô quá,sợ nếu mà cãi lại thì cô không tin,nên anh đi thẳng về trái tắm bạc ra để chuẩn bị cho bữa tối.

Thế đấy,không ồn ào và cũng không lạnh lẽ,cuộc sống của hai người như một câu chuyện dở khóc ,dở cười trên hòn đảo tình nhân này.....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Đêm Lãng Mạn Hải Hước

Chương 22: Đêm lãng mạn hải hước

Mặt trời dần khép lại như một chu kì bất di bất dịch. Từng tia nắng cũng đang ngả màu hoàng hôn, rọi xuống những tán lá lia thia của cây cọ dừa cao nhất trên hòn đảo này, chào tạm biệt và chuẩn bị đón chào ngày mới tiếp theo.

Những cảnh vật nơi đây, cũng trở nên nên thơ và lãng mạn một cách bình dị. Mây vẫn còn lơ lửng gần mặt trời, như đang luyến tiếc một điều gì đó. Những tiếng chim chóc kêu nhau ríu rít để quay lại tổ ấm của mình.

Anh và cô dọn đồ cho bữa tối xong, thì ngồi ngắm cảnh vật giống hai đứa trẻ con, bơ vơ, buồn tuổi, như mới lần đầu biết thế nào là xa nhà, xa ba mẹ.

_"Chúng ta sẽ ở đây cho tới khi già"-Giọng nói của Gia Ngân nghe đến não lòng.

_"Cô sẽ trở thành một bà già"-Vĩnh Trung nghiêng đầu cười nhìn cô, để xem cái mặt cô như thế nào. Nhìn cô tức giận, trông cô giống con heo rừng hời chiều đi anh.

_"Nhưng anh sẽ thành ông lão trước tui"-Gia Ngân vẫn lấy hai cái tay chống cằm, nhìn cảnh vật. Còn anh thì tức trong bụng.

_"Cô....Cô...Cô ta dám nói mình....Lại chơi trò đáp đầu nhau đây mà".

Vĩnh Trung bực mình nhưng càng nhìn kỹ Gia Ngân lúc này, hoàng hôn chiếu vào người cô mới đẹp làm sao, không son phấn, hay bất cứ một quần áo đẹp. Nhưng vẫn tôn lên vẻ đẹp nữ tính, dịu dàng và đáng yêu.

_"Nhìn gì nữa cô nương, tối rồi vào ăn đi".

_"Còn một chai rượu sao mà uống". Gia Ngân cười cười nhìn anh.

_"Ê, đừng nói là cô định chù bọ luôn chai rượu nha". Anh trầm nghĩ.

_"Tôi cho cô ném thử loại rượu này, đoán đúng tên và năm sản xuất là của cô hết, không đúng là của tôi, sao dám chơi không". Vĩnh Trung nhìn cô khiêu khích.

_"Cũng được thôi, tôi cũng rất thích chơi cái trò này".

Rượu nào mà cô chưa uống, dám thách thức nữa- "Được lắm tôi sẽ cho anh biết, thế nào là tiếc nuối".

_"Ném đi, nhớ đấy có chơi có chịu, thua là không có khóc mà xin uống ké đâu nhé".

Gia Ngân ném vị rượu thơm nồng, cay tới tận mũi, nhưng nồng độ lại nhẹ nhàng rất đặc biệt, không giống mấy chai rượu khác, càng ném đi ném lại nhiều lần vẫn không biết nó là rượu gì.

_"Nè cô định uống hết chai rượu hã, đưa đây thua thì chấp nhận đi". Anh giật chai rượu từ trên tay Gia Ngân.

_"Áy, từ từ tôi chưa ném hết mà". Cô cũng giật lại rồi đưa lên miệng ném tiếp.

Không biết anh có để ý hay không, Gia Ngân nhắm một con mắt lại, mắt bên kia nhìn lên thân chai rượu...

_"Oh, đây rồi vodka 1991.....Anh thua rồi, đúng là ông già ngốc mà". Cô cười thầm trong bụng một cách ranh mãnh.

_"Xong rồi đó"...cô cười nểm nhìn anh, cô cắn răng sợ cười to thì anh biết. Mặt cô đỏ lên vì buồn cười chịu không nổi.

_"Trả lời đi, rượu gì năm bao nhiêu".

_"Vodka năm 1991". Cô trả lời cười tinh nghịch.

Bỗng nhiên, anh rất cười to không kiềm nể gì. Mặt cô ngơ lên không hiểu vì sao anh lại cười, hay là do cô trả lời sai nữa.

_"Loại rượu này đặc biệt ở chỗ, là tên công ty được in lên trên nhãn của chai rượu, cô định qua mặt tôi ah.....Nó là vodka mới nhất năm nay mà...., đồ ngốc". Vĩnh Trung định lấy lại chai rượu thì cô né được và nhanh tay cầm chai rượu chạy thẳng ra bờ cát.

_"Anh mới là ông già đồ ngốc". Cô vừa đi vừa ré

_"Đứng lại". Vĩnh Trung ré lên tức tốc chạy theo cô.

Cô chạy ra bờ biển,cầm nó uống một hơi đến ngon lành.Vĩnh trung giũt chai rượu trên tay cô.

_"Ôi trời,gần nữa chai rồi,con gái gì kì vậy".Nói xong Vĩnh Trung bỏ lên miệng mình vừa đi vừa uống.

Uống rượu giữa trời đêm mát mẻ này mới thích thú làm sao,Gia Ngân tiếc nuối chạy theo anh đòi lại.

_"Trả lại đây cho em,xin anh đấy, em chỉ uống một chút thôi mà".Gia Ngân chút nữa là bắt được tay anh.

_"Thưa rồi,đã nói không có van xin".Vĩnh Trung vừa cười vừa uống,cảm giác tuyệt vời khi không còn cô đơn như trước nữa,không công việc,cũng không uống rượu một mình.Nơi đây chỉ còn mình anh và cô.Bởi vì bây giờ có cô,nơi đây mới rộn vang cả tiếng cười.Cô thì vẫn cố đuổi theo lấy cho bằng được.

_"Thôi được rồi,của em nè ....Phụ nữ mà uống rượu nhiều không tốt đâu nhé".

Anh và cô ngồi trên bãi cát vừa uống rượu ,vừa cười đùa trong hạnh phúc.Gia Ngân chỉ tay lên bầu trời.

_"Anh Vĩnh Trung nhìn kia,ngôi sao ấy thật là đẹp luôn tỏa sáng nhất trong tất cả ngôi sao".

Anh cũng nhìn lên trời theo hướng ngón tay của Gia Ngân.....

_"Đúng vậy ngôi sao đó thật đẹp,đẹp như chính con người của em vậy Gia Ngân ah!, từ khi anh tưởng rằng anh sẽ mất em, nó giống như cái cảm giác anh mất đi cô ấy. Bây giờ anh được cùng ở với em tại nơi đây,được hồn nhiên thỏa thích như những kí ức tuổi thơ của mình.Nó thật là quý giá với anh biết chừng nào.Anh phải cảm ơn em đã làm cho anh hết đơn côi,buồn phiền....".Vĩnh trung vẫn nhìn lên bầu trời thầm nói với cô.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Đêm Động Phòng

Chương 23: Đêm động phòng

_"Anh bị làm sao vậy".Cô giơ năm ngón tay trước mặt anh,mà vẫn không thấy anh chớp mắt.

Vĩnh trung mặt tối sầm lại nói."Em có muốn anh kể về cuộc đời của anh không,Gia Ngân".Gia Ngân ngồi sát bên Vĩnh Trung.

_"Anh kể đi dù sao em cũng muốn nghe".

Anh cầm chai rượu lên uống tiếp,mắt cứ nhìn đôi tay mình dọc cát.....

_"Hồi trước nhà anh nghèo lắm,đến nỗi tiền học cũng không có mà đóng,nhà anh thì lại ở tận trên trang trại Ba Vì.Mẹ anh làm công nhân ở đó còn ba anh thì mất sớm,nên cuộc sống rất khó khăn ,anh phải chạy vạy nhiều thứ để kiếm thêm tiền giúp gia đình....khốn khó là thế nhưng nó thúc đẩy anh rất nhiều để có thể vượt qua."

Gia Ngân nghe xong mà cảm thấy thương thay cho Vĩnh Trung,nhìn anh giàu có như vậy nhưng đâu có ai biết được ,anh có cả một quãng đời cơ cực.Và càng buồn hơn là nhà anh nghèo và cực khổ đến mức đó.Như vậy thì cuộc sống của cô vẫn còn hơn anh nhiều thứ.

Vĩnh Trung tiếp tục uống!.

_"Cuối cùng anh cũng đậu được đại học mà anh mơ ước,em thấy buồn cười không,nhiều người bạn anh hỏi đó cũng nói với anh rằng":

"Nghèo mà bà đặt treo cao".

Bỗng nhiên anh cười càng lớn hơn..

_"Hình như anh ấy đang say thì phải,ah mà không bữa trước anh ấy uống nhiều thì có thấy gì đâu".Gia Ngân cứ nhìn mặt anh suy nghĩ.

Vĩnh Trung nói tiếp.

_"Nhớ lại lúc đó cũng vui,người ta cũng nói với mẹ anh như vậy,mẹ anh giận lắm nhưng nghĩ lại câu nói của anh bà lại thôi...."

Người đàn bà mập ú tới bắt chuyện với mẹ Vĩnh Trung

_"Tui nói bà nghe nha,nhà bà nghèo thì bà lo yên phận đi,cho con đi học đại học chi vậy,uổng công mà thôi".

Bà ta mập ú đáng đi lúc nào cũng tỏ ra ta đây là vợ ông chủ tịch phường.Bà ta vẫy tay chào:

_"Thôi tôi về nhé,tôi nói cũng để cho thông cái não của chị ra,cái đồ thùng rỗng kêu to mà cho con đi học đại học..sí.....".Bà ta kéo cái câu cuối một tràng dài rồi mới chịu đi về.Mẹ vĩnh trung tức lắm,nhưng làm gì được người đàn bà có quyền lực đó.

_"Thôi mẹ,dù sao họ nói cũng đúng,nhưng con vẫn sẽ học đại học và cố gắng hết sức để không phụ lòng mẹ ,hãy tin tưởng ở con.".Vĩnh trung nhìn mẹ nói đầy quyết tâm

.....

Gia Ngân mới nghe được mà tức muộn lộn ruột,không ngờ trên đời có người như vậy.

_"Anh vừa đi học vừa đi làm thì khi đó cuộc sống gia đình anh cũng đỡ vất vả hơn rất nhiều,nhưng có điều anh không thể biết được,là anh lại gặp người con gái tên là Ái Nhi"

Nhắc tới tên cô ấy,anh nhếch môi cầm chai rượu lên uống.

_"Cô ấy là hoa khôi trong trường kinh tế ,người đẹp lại dịu dàng ,rất được nhiều bạn trai trong trường để ý và quý mến.Ngay từ lần đầu gặp Ái Nhi,anh biết anh đã yêu cô ấy rồi.Cô ấy đẹp lắm,đẹp như một bông hoa hồng đang tỏa sắc vậy".

Gia Ngân nghe anh kể đến người con gái anh yêu, mà lòng cảm thấy nhói đau,Gia Ngân biết anh không yêu cô,mà yêu người con gái tên Ái Nhi đó.Trong lòng Gia Ngân bây giờ lúc này cũng dấy lên một nỗi đau,một cái gì đó ganh tỵ khó hiểu.

Vĩnh Trung quay lại nhìn cô mỉm cười.

_"Anh cứ nghĩ rằng mình yêu đơn phương,nhưng ngờ đâu cô ấy lại muốn nói là làm bạn gái anh,cô ấy nói anh thật thà,đẹp trai,dễ thương."

Anh nhìn cô buồn và nói:

_"Gia Ngân biết lúc đó anh làm gì không.....Anh mừng rỡ đến nỗi cứ tưởng rằng đây là một giấc mơ."

Gia Ngân không muốn nghe thêm một lời nào của anh nữa...Bất thành linh cô tức giận cắt ngang câu chuyện của anh.

_"Rồi,được rồi sau đó anh và cô ta chia tay chứ gì....Khi chia tay anh khóc sụt sùi định bỏ lỡ sự nghiệp của mình,nhờ ăn cú đấm của chú Minh bạn anh và anh đã thành công.....,thế đấy và giờ anh đang ở trên hoang đảo."

Cô nói một lèo trong sự ngạc nhiên vô cùng của anh .Gia Ngân nói xong ngồi cười thỏa thích,cho anh hết kể cái chuyện ngày xưa như củ khoai lang của mình.

_"Sao em lại biết?"

_"Thì mẹ anh kể".Gia Ngân đưa mắt lên trời nhìn nói.

_"Sao lại là mẹ anh,bây giờ em quên hợp đồng ghi rõ là gì rồi ah."

_"Thì mẹ của chung,anh đúng là ông già khó tính".Gia Ngân nói làm Vĩnh Trung mỉm cười.

.....Hừm...Hừm.....

Cô kéo tay áo anh lại gần bên mình rồi nhìn đảo quanh,Vĩnh Trung anh có nghe tiếng gì không.....

_"Suyt".Anh như muốn bảo cô im lặng.....

.....Hừm.....hừm...Tiếng của nó ngày một gần hơn.

Anh trầm nghĩ-"Đừng nói là con heo rừng to hời chiều nha"

_"Giờ sao anh,trên đảo có hai người chúng ta ah,em sợ quá"

_"Không sao đâu,có anh ở đây mà hình như theo anh nghĩ thì bọn thú dữ rất sợ lửa".Anh hô to

_"Chạy....."

Vĩnh Trung và Gia Ngân cấp tốc chạy thật nhanh vào hang,lấy tấm bạc đắp lên mình.Hai người ôm nhau ngủ lúc nào không hay biết và cũng không để ý

rằng đây là lần đầu tiên động phòng của hai người.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Thiên Đường Dậy Sóng

Chương 24: Thiên đường dậy sóng

Gió biển thổi nhẹ nhàng, đẩy theo những con sóng li ti trôi dạt vào bờ một cách xoa dịu, tạo cho lòng người một âm thanh yên tĩnh đầy lắng đọng. Nhưng không khí ở nơi đây lại trở nên lạnh lẽo hơn lúc về đêm. Ngọn lửa thì đang liêu xiêu với những đồng tro tàn còn sót lại, khói cũng đang hiu hiu bốc lên theo từng làn gió rồi biến mất.

Gia Ngân và Vĩnh Trung vẫn đang ngủ say dưới tấm bạc trải đồ ăn. Khung cảnh bình dị giữa núi rừng này làm người khác liên tưởng họ đang trở về thời nguyên thủy.

Trong cơn say ngủ, Gia Ngân bị không khí lạnh này làm cho trở nên mê sảng, miệng lẩm bẩm nói vu vơ một cách khó định hình. Vĩnh Trung giật mình thức giấc nhìn về phía cô, anh cảm thấy vai cô lay nhẹ.

_ Gia Ngân em bị sao vậy, em có nghe anh nói gì không!

Anh vẫn kêu tên cô nhưng đáp lại anh vẫn là những tiếng mê sảng của Gia Ngân. Anh chợt nhận ra thân người cô đang run vì lạnh. Lúc đó lòng anh nhói đau, anh đau vì người con gái trước mặt anh lúc nào cũng mạnh mẽ nhưng lại một con người nhỏ bé và rất yếu đuối. Anh áp má của cô vào má anh và ôm cô vào lòng thật chặt. Tạo cho cô cảm giác được bình an và ấm áp.

Cứ như vậy đôi tình nhân hồ này ngủ với nhau tới khi mặt trời lên tới đỉnh núi vẫn chưa ai chịu mở mắt.

Nắng chiếu vào người Gia Ngân làm cô thức giấc, bỗng nhiên tim cô đập mạnh liên hồi, mắt chớp lia lịa như đang xấu hổ bởi một việc làm gì đó. Mặt cô cũng đỏ hơn bao giờ hết, cô nhẹ nhàng quay đầu lại thì bất gặp hơi thở và khuôn mặt anh đang ở sát trước mặt cô. Còn tay Vĩnh Trung thì vô tình chạm vào ngực cô, như một đứa trẻ vấy gọi mẹ cho con được uống sữa. Nếu ai mà nhìn được khung cảnh này thì thật sự họ sẽ không chịu nổi được cười.

Cô hét lên...

_A'A'A'A'A'A'A'A'A'A'..

Vĩnh Trung giật mình ngồi dậy nhìn xung quanh rồi quay mặt lại nhìn cô và cũng ré lên.

_Cô có bị điên không hả.

Cô thì đang hét còn anh thì ré thật to, tạo ra cái thứ âm thanh hỗn loạn và vui nhộn cho ngày mới.

Gia Ngân mặt ửng đỏ.

_ "Anh ta dám lợi dụng mình đang ngủ để... để."

Cô tức đến nổi mắt cứ nhắm lại, còn khuôn mặt thì đang xấu hổ như muốn tìm một cái lỗ để chui xuống đất.

_Sao giờ cô im như hén thê, lúc này cô ré to lắm mà. Vĩnh Trung cũng tức không kém, nguyên một đêm vì cô mà mất ngủ. Giờ lại bị cô tiếp tục phá giấc ngủ của mình.

Gia Ngân hét lên

_Tại sao anh lại rờ tay vào ngực tôi trong khi tôi...tôi đang ngủ vậy haaaaaaa.

_ "Hà"- Vĩnh Trung cũng không thể tin được mình lại làm việc đó. Anh thầm khó nghĩ trong đầu.

_ Chắc do ôm cô ta chặt quá chăng?. Hay là do mình thiếu thốn lâu ngày rồi, bản năng xuất hiện nhỉ. Hay là vì...vì...

Những câu hỏi trong đầu của anh cứ nhảy liên tục, anh vội vàng lắc đầu xua đi. Gia Ngân nhìn anh cũng xấu hổ định đi ra bờ biển cho bớt cái không khí

thẹn thùng này.Bất giác cô đứng sững lại.Nhìn lên cái phiến đá trước cửa hang động.

Bỗng chốc cô nói to đầy vui sướng.

_ Ôi là hoa tình yêu.

Lần đầu cô mới được thấy loài hoa nó đẹp như thế này.Ở ngoài thì màu đỏ,còn bên trong thì tím,xanh,vàng,lục.Cô bức một bông và ôm nó vào lòng nhìn rất hạnh phúc.Vĩnh Trung đi lại về phía cô nhìn cô mỉm cười âu yếm.Làm cô càng hạnh phúc hơn,rồi anh mở miệng nói.

_ Khùng...

Rồi Vĩnh Trung bỏ đi về phía rừng để lấy thêm củi và tìm thêm thức ăn hoặc trái cây gì đó.Nhưng trong đầu anh thì lại ẩn hiện cái con heo rừng hôm qua,anh mong rằng mình sẽ không gặp lại nó thêm một lần nào nữa.

Gia Ngân bức mình nhìn về phía anh rồi miệng cũng bật cười to.Cô nhìn cái quần tay của anh màu đen giờ thành cái màu kaki,còn cái áo nhem nhút nhàu be bét,tóc tai bù xù.Rồi cô ôm bông hoa vào bụng và ngồi cười một mình.Cô vừa cười vừa nói vừa chỉ tay về phía anh đang đi.

_ Nghĩ sao ông ta làm chủ tịch vậy trời.

Gia Ngân cảm thấy thời tiết hơi nóng nên định đi ra biển dọc nước.Nhưng ngờ đâu cô mới ra tới thì không thể tin vào mắt mình nữa.Biển vào buổi sáng nơi đây quá đẹp,quá kì vĩ.Thực sự nó là một kiệt tác mà thiên nhiên nơi đây đã ban tặng.Lúc đầu cô định dọc nước nhưng suy nghĩ kỹ lại cô lại muốn được tắm biển ở nơi đây một lần,với lại cô cũng muốn được tắm cho đỡ nóng bức.Gia Ngân chỉ có một bộ đồ duy nhất còn sót lại trong người nên không nỡ để nó ướt hết,tất cả đồ của cô đem đi đã trôi dạt hết ra biển.Nên cô đành phải cởi hết tất cả những gì trong người của mình.Lộ ra thân hình trắng từ trên xuống dưới không có một mảnh *** che thân..

Gia Ngân chạy xuống biển vừa tắm vừa vuốt ve tay mình,miệng thì luôn cười ca hát,nhưng không ngờ con heo rừng của Vĩnh Trung kể hôm qua lại là có thật.

Nó đang đi đến chỗ bờ cát mà Gia Ngân không hề hay biết.Nó hửi áo quần và đồ lót của cô,Gia Ngân nhìn lại thì hét lên vì không thể tin được có một con heo rừng đang nhắm nhĩ đồ của mình.Cô hét lên:

_ "Vĩnh Trung cứu em với"

Anh giật mình khi nghe tiếng cô vọng gọi tên mình từ xa,anh chạy một mạch tới bờ biển thì thấy cô đang ở dưới biển không có một mảnh *** che thân,có lẽ anh đã thấy hết phần ở trước của cô rồi.Nhìn qua bên thì anh giật mình lại gặp con heo này,anh thâm nghĩ.

_ Nó đang làm cái quái gì với cái đồ của cô ta thế nhỉ,nó hấp dẫn nó đến vậy sao!.

Trong đầu anh xuất hiện một suy nghĩ,miệng anh mở một nụ cười nham hiểm.

_ Phải cho cô ta nếm mùi vì hồi hôm qua không tin mình.

Gia Ngân cảm thấy khó hiểu rồi bức mình hét lên.

_ Cứu em,anh là đồ bất nhân.

_ Ai biểu hôm qua em kêu anh đu khi,anh khoanh tay lại nhìn cô cười.

_ Công nhận một điều em có sức hút với động vật rất là ghê gớm.

Vĩnh Trung bật cười sáng khoái như để hả dạ lòng mình.

_ Anh..Anh

Gia Ngân tức đến tím mặt,bỗng con heo rừng nghe được tiếng cười của anh thì quay đầu nhìn lại.Dường như nó cũng cảm nhận được anh rất là quen,và chạy từ từ đến chỗ anh.Vĩnh Trung sáng hồn khi thấy nó đang đến chỗ mình.Và cuộc rượt đuổi lại bắt đầu.

Gia Ngân thoát nạn mỉm cười lại nhìn về phía anh.

_ Đáng đời cái tên đáng ghét

Cuộc sống của họ trôi qua thật đẹp và sống động.Nơi đây không còn im ắng của tiếng núi rừng nữa mà thay vào đó là không khí nhộn nhịp và tràn đầy tiếng cười hạnh phúc của chính họ.

Chương 25: Trở Về

Chương 25 : Trở về

Từ ngoài lòng đại dương xa xôi cách hòn đảo qua 247 hải lý, có đến tất cả 4 tàu ca nô loại lớn và một tàu to sang trọng đang boong boong chạy hết tốc về phía họ. Người ở trên chiếc tàu đó chính là quân gia Minh, ông đang mặc một bộ đồ vest tay cầm ống nhòm nhìn về phía trước. Vậy mà ở nơi đây, Vĩnh Trung đang bị một con heo rừng rượt đuổi.

_AAAAAAAAAAAAA, tránh xa tao ra con heo đáng ghét.

Vĩnh Trung vừa quay đầu lại không ngừng la hét chạy hết tán cây này anh lách qua tán cây khác.

_Mày có biến đi không hả

_Tránh xa tao ra, tao có làm gì mà mày lại cứ đuổi theo tao hoài vậy.

Chạy một hồi anh quay đầu lại thì không còn thấy nó nữa, anh thở phào nhẹ nhõm, định quay lại thì bắt gặp Gia Ngân đang vút ve nó. Vĩnh Trung sáng hớn mắt cứ đăm đăm nhìn về phía trước.

_Cô ta quyền rũ được cả nó..cô ta..cô ta còn ôm cả nó nữa chứ. Chuyện quái gì đang xảy ra ở nơi này vậy hả trời.

_ "Gia Ngân cô làm gì mà có thể..có thể". Anh thở và nói theo từng nhịp vì chạy quá sức. Gia Ngân nhìn anh mỉm cười, mắt lại nhìn về con heo:

_Con heo này chắc chỉ có mình nó ở nơi đây.

_ "Sao cô biết?". Anh cảm thấy khó hiểu bởi câu nói của Gia Ngân.

_Nhìn vào ánh mắt của nó thì tôi biết thôi.

_ "Trời ơi"-Anh trầm nghĩ, cô ta còn hiểu được cả tâm lý động vật nữa cơ đấy. Quả là một cô gái có nhiều điều bí ẩn mà mình chưa biết về cô ấy. Gia Ngân cảm thấy bức bối nhìn mắt hồ nghi của anh.

_Không tin anh qua đây mà nhìn mắt nó xem, nó rất hiền lành.

Vĩnh Trung bước gần đến bên nó, anh hết nhìn cô rồi nhìn nó. Vì quả thực hai cái sừng của nó rất là sắc bén nhưng nó lại là một chú heo tốt bụng. Anh ngồi xuống nhìn nó rồi từ từ đưa tay chạm lên đầu nó. Đường như chú heo đó cảm nhận được hơi ấm từ tay anh, ánh mắt nó nhìn anh âu yếm để tận hưởng hơi ấm từ bàn tay đó, xua tan đi sự cô đơn trong lòng nó.

_Đó anh thấy không, nó hiền lắm mà còn rất là khôn nữa. Vậy mà anh chạy bán sống bán chết, làm như nó muốn hại anh không bằng.

Gia Ngân nhìn anh nói bướng bỉnh làm anh bức mình quát.

_ "TÔI BIẾT RỒI"

_Sao anh lại quát em, còn đòi cách xưng hô nữa chứ.

Có lẽ anh bị quê quá nhiều để cô nhìn thấy.

_ "Anh xin lỗi, được chưa!"

Vĩnh Trung nhìn cô cười âm ỉ rồi tỉnh ngịch lấy tay sờ vào cái mũi đang ướt nhèm của con heo. Và một tiếng động xảy ra.

...Hừm. Ích Xi.

Vĩnh Trung giật mình ngã ngồi xuống đất, còn Gia Ngân thì lấy tay bịt miệng lại cười. Tiếng cười của cô mỗi lúc càng to làm cho Vĩnh Trung cũng bật cười theo. Tiếng cười vang to cả khu rừng, chim chóc nghe thấy cũng phải im thinh thính. Còn chú heo thì cứ lấy cái mũi hửi chân của hai người. Nhưng họ không biết rằng, người quân gia và đoàn tùy tùng cứu hộ cũng như nhân viên của Vĩnh Trung đang kêu gào tên hai người ở ngoài bờ biển.

_ "Anh Minh nhìn nè, có dấu chân người hình như là của một nam và một nữ". Người nhân viên cuối người xuống, tay rờ vào dấu chân trên cát nói.

Quản Gia Minh nhìn từ xa thấy có một cái hang nhỏ.

_"Vậy là rõ rồi,họ còn sống qua con bão.Tôi biết mà tôi biết ông chủ làm được mà.".Giọng ông mừng rỡ quá quyết.

_Đi tìm họ thôi.

Vĩnh Trung và Gia Ngân đang định quay trở lại về bờ biển, thì quay đầu lại vẫn nhìn thấy con heo đang đi theo từ từ sau lưng mình.Gia Ngân nước mắt cứ rung rung khi nhìn thấy nó,bởi vì cuộc sống của Gia Ngân,những người thân của cô không bằng một chú heo trung thành mới quen biết .Cô ôm nó vào lòng vuốt ve .Vĩnh Trung nhìn Gia Ngân mà lòng cũng cảm động bởi chính tấm lòng của cô và chú heo.

Ra khỏi khu rừng đi về phía bờ biển,Gia Ngân kinh ngạc khi nhìn quá nhiều tàu thuyền đậu.Còn có một chiếc thuyền to cao sang trọng đang đứng sừng sững ở phía trước.Vĩnh Trung thì không ngạc nhiên mấy mà anh còn cười thâm trong bụng.

_Cuối cùng họ cũng đã tới,như vậy là kết thúc một chuyến đi mà đối với mình đây là một kỉ niệm đáng nhớ..

_"Đã tìm thấy họ rồi"-Người cứu hộ reo to lên,làm đoàn người chạy um sùm tới.Mắt cứ tròn xoe nhìn họ.Hai người tóc tai đều bù xù,nhưng nhất là Vĩnh Trung áo và quần có vài chỗ bị rách vài chỗ.Làm cho Vĩnh Trung và Gia Ngân cảm thấy ngượng ngùng đôi chút.Quản gia Minh chạy tới ôm lấy Vĩnh Trung, như hai người bạn già thân nhau từ thuở hàn vi vậy.

_Xin lỗi ông chủ vì tôi đến trễ,nhưng ông không sao là tôi vui rồi.

Vĩnh Trung nhìn và vỗ nhẹ vào lưng ông cười nói

_Tôi còn định ở đây thêm vài hôm nữa đây.

_"Hả"-Mọi người cảm thấy kinh ngạc bởi câu nói của ông,còn riêng Gia Ngân thì cảm thấy hơi buồn vì cô sắp phải chia tay nơi này,một nơi đẹp nhất mà cô từng được thấy như trong giấc mơ của cô vậy.

Nơi đây không chỉ cho cô được ấm áp, mà nó còn cho cô được cả tuổi thơ, và niềm hạnh phúc nhất mà từ trước đến giờ, ít khi trong cuộc sống cô có nhiều như vậy.Khi chiếc tàu chạy xa khỏi hòn đảo lòng Gia Ngân và Vĩnh Trung vẫn còn hướng về nó.Hai người ngồi trên lang cang ánh mắt cứ nhìn về hòn đảo đang khuất xa dần.Họ biết chính nó đã tạo ra khoảng cách giữa họ trở nên gần nhau hơn,và họ cũng biết chính nó cũng giúp cho họ có một thứ tình cảm thiêng liêng ấm áp không một chút giả tạo.Và nụ cười của hai người trên hòn đảo đó sẽ là một kỉ ức khó nhạt nhòa.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Cuộc Hội Ngộ Bất Ngờ(P1)

Chương 26: Cuộc hội ngộ bất ngờ(P1)

_Cái nhà này bây giờ không phải là nhà rồi.

Bà Vân, mẹ của Gia Ngân ôm đầu nói lẩm bầm.Bỗng bà xoay mặt 180 độ ,nơi có tiếng bước chân chạy hối hả về phía cánh cửa.Bà thầm nghĩ:

_"Chẳng lẽ là con bé Bảo Ngọc,chứ con Gia Ngân thì chắc không có rồi".Bà bỗng nhớ lại ánh mắt của Gia Ngân khi nhìn bà trong bệnh viện,bà Vân rên lên.

_Ôi ghê quá ah.

Bà chạy ra mở cửa thì thấy Ngọc Hân đang cầm một tờ báo,miệng thở hổn hển.Bà Vân nhăn mặt trách móc.

_Mày làm gì mà chạy như ai đòi nợ vậy.

_Mẹ..mẹ đọc tờ báo này đi,rồi mẹ sẽ biết.

Bà nhìn về phía Ngọc Hân,miệng cười mỉa:

_"Hôm nay còn đọc báo nữa chứ,đã thế còn làm mẹ tò mò nữa".Bà xoay người vào nhà,đi từ từ đọc tờ báo.Trên trang nhất của tờ báo....

_A"""""""""" Tròi..oi

Bà vân lấy tay che miệng như không thể tin vào mắt mình nữa.Tấm hình cưới của Gia Ngân và Vĩnh Trung.

_Con bé Gia Ngân nó..nó cưới chồng rồi.

Ngọc Hân cười hiềm,chi tay vào tờ báo.

_"Mẹ có thấy Chị Gia Ngân cưới ai đây không".Cô vẫn cười nhìn mẹ mình.

Bà Vân cảm thấy nghi hoặc bởi ánh nhìn và nụ cười đó.Bà chăm chú đọc thiệp kỷ người Gia Ngân cưới là ai.

_Miệng bà nói lắp" Vĩnh Trung".Ngọc Hân reo lên

_Chính xác rồi mẹ.

Bà vân càng cảm thấy khó hiểu.

_Vĩnh Trung là ai?

_ "Hả".Ngọc Hân bí xị trước câu nói của mẹ.Mà suy nghĩ lại Ngọc Hân cũng thấy đúng.Bởi mẹ mình suốt ngày trong nhà thì biết được gì trong giới thượng lưu.

Ngọc Hân chỉ tay vào khuôn mặt người đàn ông lịch lãm,đang mặc đồ vest đứng cạnh Gia Ngân.

_Vĩnh Trung là Chủ tịch hội đồng quản trị tập đoàn bất động sản JTJ.

_ "Hớ.....Ôi trời..".Bà Vân tròn mắt lấy tay che miệng.Bà chấp tay nhìn lên trần nhà miệng lẩm bầm

_ "Con rể là chủ tịch tập đoàn cơ đấy..".Bà cảm thấy sung sướng khi biết được tin này.Đối với bà tập đoàn gì thì không cần biết,quan trọng giàu là đủ rồi.

Còn Về Ngọc Hân cô cũng như mẹ của mình,đang suy nghĩ mơ mộng,cái mơ mộng và ánh mắt bí hiểm đang toan tính một điều gì đó.

Bà Vân quay mặt về phía Ngọc Hân.

_ "Chúng ta sẽ tới nhà con rể vào chiều nay..."Ngọc Hân cười âu yếm khi bà mẹ nói như vậy.

_Vâng,con sẽ chờ mẹ đi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Cuộc Hội Ngộ Bất Ngờ (P2)

Chương 27: Cuộc hội ngộ bất ngờ (P2)

14.00pm...

Chuyến tàu hộ tống Gia Ngân và Vĩnh Trung trở về khu resort.Điều đầu tiên đập vào mắt họ là tất cả các quang khách đang đứng khá đông nhìn về phía mình.Trong số đó Dũng và Lan đang háo hức muốn gặp lại hai người.

Dũng nói:

_Từ khi hai anh chị ấy thất lạc qua con bão,chúng ta mới biết được thân thế của họ.Nhưng điều mà làm anh bất ngờ là,tuy họ giàu có nhưng chưa bao giờ tỏ ra ta đây đối với mình.Anh phục họ thật.

Ánh mắt Dũng nhìn họ đang bước xuống tàu bằng một sự khâm phục.Còn Lan thì cười hoài

_Chút nữa em sẽ hỏi hai anh chị ấy đã làm gì trên đó!

Lan cười ranh mãnh, còn Dũng thì quá biết đường sau cái suy nghĩ đó là gì. Chắc cũng là ngủ như thế nào, tắm rửa ra sao chứ gì.

_ Em có bị điên không đi hỏi cái gì vớ vẩn vậy.

_ Anh bị điên thì có, một câu hỏi có độ quan tâm khá là cao.

Dũng xì mặt:

_ "Quan tâm cái đầu em"..Lan định đối đáp lại thì cô quanh sang và reo lên.

_ A. anh chị ấy đến rồi kìa..

Lan và Dũng chạy tới trước mặt Gia Ngân và Vĩnh Trung.

_ "Chuyến đi hạnh phúc quá phải không anh chị"-Dũng nói.

_ "Anh chị đã làm gì trên đó có thể bật mí cho tụi em biết một chút ít được không"-Lan chen ngang câu nói của Dũng. Làm anh ta mặt bí xị và xấu hổ bởi độ vô duyên của Lan.

Gia Ngân im lặng không nói gì, có lẽ cô buồn vì đã rời khỏi hòn đảo. Còn Vĩnh Trung thì cười to trước câu nói của Dũng và Lan.

_ Hai người thú vị thật đấy..

Quản gia Minh chen ngang :

_ Ông chủ và Bà Chủ nên về phòng nghỉ. Vì chiều chúng ta có chuyến máy bay về lại thành phố rồi.

Nhắc tới đây, Vĩnh Trung và Gia Ngân mới sực nhớ là mình quá mệt mỏi, mấy hôm liền ngủ không đủ giấc, còn chạy nhảy khá là nhiều. Hai người về tới phòng, không ai nói ai một câu gì. Gia Ngân đi tắm, rồi đến lượt Vĩnh Trung, hai người im lặng và làm việc như hai cái máy đã được lập trình sẵn. Lúc Vĩnh Trung tắm xong thì Gia Ngân cũng đã ngủ mất rồi. Vĩnh Trung nằm xuống bên cạnh Gia Ngân và chìm sâu vào giấc ngủ.

Hôm nay là ngày đi công viên vui nhất của Bảo Ngọc. Nhìn những nụ cười của Huy và Tuấn, cô cảm thấy nó thật là ấm áp và hạnh phúc biết bao. Tuấn anh cũng trở nên ngộ nghĩnh và mất dần đi vỏ bọc hoàn hảo của chính mình. Nhìn xung quanh, cô lại sực nhớ hình ảnh của chị hai, Gia Ngân. Trong đầu cô cứ xuất hiện hình ảnh người chị bé nhỏ ấy. "Không biết chị ấy có hạnh phúc không, không biết giờ này chị Ngân sao rồi". Và trong tâm trí của bảo ngọc luôn cầu mong Gia Ngân sẽ hạnh phúc.

Bỗng Tuấn Anh lên tiếng làm mất đi dòng suy nghĩ của Bảo Ngọc.

_ Em đang nhìn gì vậy, hôm nay đi chơi không được vui à?

Bảo Ngọc lắc đầu- "Không em rất vui"

Tuấn Anh nhìn Bảo Ngọc biết cô đang buồn bởi một chuyện gì đó, anh lảng tránh qua đề tài khác.

_ Chiều nay ông bà chủ tịch về rồi, chúng ta sẽ đến nhà họ vào chiều nay.

_ "Hả"-Câu nói bất ngờ của Tuấn Anh, làm cô trở nên phấn khích. Như vậy là Bảo Ngọc sẽ gặp lại chị mình. Và còn rất nhiều thắc mắc muốn hỏi chị Gia Ngân nữa

.

Tuấn Anh không hiểu tại sao cô lại thay đổi thái độ nhanh như vậy. Nhưng đối với anh, Bảo Ngọc vui vẻ là đủ rồi, còn những thứ khác anh không quan tâm

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 28: Cuộc Hội Ngộ Bất Ngờ (P3)

Chương 28: Cuộc hội ngộ bất ngờ (P3)

Vĩnh Trung ngồi dậy định đi kiểm thêm ít củi cho bữa tối, thì sực nhớ ra là anh và cô đã rời khỏi hòn đảo. Anh vuốt mặt chán tỉnh, để cố quên đi. Nhưng thật sự đối với Vĩnh Trung cái cảm giác đó vẫn đang tồn tại trong tâm trí. Đến nỗi trong giấc mơ của anh vẫn đang cười đùa với Gia Ngân trên hòn đảo. Chán nản anh liếc nhìn xung quanh căn phòng, một màu trắng tinh khiết làm lòng người cảm thấy dịu lại.

Vĩnh Trung giật mình khi bên cạnh không thấy Gia Ngân. Anh nhớ là anh và cô nằm ngủ chung trên chiếc giường này khi trở về đây. Anh mặc đồ cấp tốc bước nhanh ra khỏi phòng tìm cô, tìm xung quanh vẫn không thấy hình dáng Gia Ngân đâu. Vĩnh Trung chạy ra bờ cát nơi cô vẫn thường hay ngồi, anh lại chạy đến du thuyền tìm cô cũng không có.

Trong lòng anh cảm thấy lo lắng khôn xiết, "Chẳng lẽ cô ta buồn chán đến nỗi bỏ về thành phố một mình". Nhưng thật ra Vĩnh Trung đang tự dối lòng, cái anh sợ là cô đi đâu và lỡ có chuyện gì ở nơi xa lạ này.

Nắm chặt tay anh thở dài, thì Quân Gia Minh xuất hiện.

_ Ông chủ 4.30 chúng ta phải bay.

Vĩnh Trung hướng mắt lên nhìn ông quản gia.

_ Anh có thấy Gia Ngân đâu không

Trong giọng nói của Vĩnh Trung, có dồn nén sự lo lắng. Ông quản gia mỉm cười như đã hiểu được phần nào.

_ Bà Chủ đang ở quầy rượu cùng với hai cô cậu nào đó.

Nghe được đến đây, các sắc thái biểu cảm trên mặt Vĩnh Trung trở nên thay đổi một cách kì diệu. Vĩnh Trung bước thật nhanh đi đến đó, bỏ lại ông quản gia một mình đang nhìn về hướng anh đi.

_ Ông chủ đã thay đổi rất nhiều.

Trong lòng Vĩnh Trung cảm thấy nhẹ nhõm, nhưng lại giận sôi gan lên khi nhìn thấy Gia Ngân đang nói chuyện vui vẻ với Dũng và Lan. Còn trong khi đó thì anh phải lo lắng tìm cô khắp nơi. Có lẽ trong trái tim anh, Gia Ngân là một hình bóng không thể thiếu. Chỉ có điều anh đang cố để tự lừa chính mình mà thôi.

Trước khi chia tay Lan và Dũng, hai người ấy không để cho Vĩnh Trung và Gia Ngân được nói một tiếng nào.

Lan nói nghèn nghẹn:

_ Anh chị về rồi nhớ đừng có quên tụi em nha.

Lan nói như muốn bật khóc, còn Dũng thì mỉm cười kéo bờ vai Lan vào cạnh mình, nhìn hai người họ rồi nói.

_ Anh chị phải sống thật hạnh phúc vào nhé.

Chỉ câu nói của Dũng thôi, cũng làm cho Gia Ngân và Vĩnh Trung, cảm thấy có vài mũi tiêm đâm vào trái tim mình một cách đau nhói. Chính họ đã lừa dối tất cả mọi người, vì họ biết cuộc hôn nhân này chỉ mang danh nghĩa là hợp đồng.

Không ai nói ai một câu gì, vẫy tay tạm biệt tất cả. Gia Ngân và Vĩnh Trung bước lên máy bay quay trở về sau một tuần trăng mật đầy lãng động.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Cuộc Hội Ngộ Bất Ngờ (Phần Cuối)

Chương 29: Cuộc hội ngộ bất ngờ (phần cuối)

Mẹ con Ngọc Hân đứng trước ngôi biệt thự cao sang. Hai người không thăm bảo nhau là nó quá sức tưởng tượng. Trước mặt họ là cánh cửa cao to bằng

ngôi nhà của chính họ đang ở. Trước cánh cửa lại là cái vòi sen đang tung bay theo từng kiểu. Làm cho hai người trở nên phấn khích và sáng khoái.

Bà vân chẹp miệng lên tiếng:

_ Con bé Gia Ngân này, cưới được chồng giàu cỡ này mà không hề nói một tiếng. Riết nó không coi mình ra gì. Mà phải công nhận.

_ Chẹp...chẹp.. "Đẹp quá"

Ngọc Hân cũng khoái không kém.

_ Mẹ à, vào thôi đứng đây xem biết bao giờ mới ngấm cho hết.

Hai người định bấm chuông bước vào thì có một giọng nói lên tiếng.

_ Đứng lại hai người là ai và tới đây để làm gì.

Giọng nói của hai tên vệ sĩ mặc đồ đen, đang tiến bước gần tới họ. Giọng nói âm vang mang theo một âm điệu như một lời cảnh báo.

Bà Vân hoảng sợ lùi về sau lưng Ngọc Hân. Còn cô thì không hề lay động gì trước câu nói đó, Ngọc Hân khoanh tay lại.

_ Tôi nói cho hai người biết, đây là mẹ của Gia Ngân là bà chủ của gia đình này.

Ngọc Hân vừa nói vừa chỉ tay về phía bà Vân. Nghe đến đây bà vân chột dạ, ung dung với vẻ đầy tự hào. Hai tên vệ sĩ nghe được tới đây, cũng cảm thấy bất ngờ và hồi lối. Vì họ không muốn bị quở trách bởi quản gia Minh.

_ Dạ cho chúng tôi xin lỗi, hiện tại ông bà chủ chưa về, mời hai người vào trong chờ đợi.

Bà Vân và Ngọc Hân cảm thấy thích thú và sung sướng, vì lần đầu tiên mình oai vệ và cao sang trước người khác như vậy.

Vừa đi hai người vừa ngắm, ngôi nhà bên trong nằm trong một cái khuôn viên toàn là cây cỏ, như một thiên đường sang trọng. Mặc dù ngôi nhà cách khá xa với cánh cửa ra vào, nhưng họ không cảm thấy mệt chân hay mệt mỏi. Mà thay vào đó là niềm hạnh phúc khó tả. Vì lần đầu tiên họ được đến nơi này.

Hai người ngồi xuống chiếc ghế sofa sang trọng, cách bài trí phòng khách cũng rất là quý tộc. Bà vân đứng ngồi không yên. Cứ như ngồi chỗ này qua chỗ khác.

_ Nếu mà được ở nơi này thì sướng thật.

Bà Vân vừa nói thì bỗng có một giọng nói vang lên:

_ Chào hai vị khách quý.

Giọng nói này chính là mẹ của Vĩnh Trung, người đàn bà này có vẻ già hơn Bà Vân rất nhiều. Nhưng phong thái và cách ăn mặc thì lại toát lên một sự hài hòa, giản dị như trẻ lại thời thanh xuân vậy.

Bà Vân cảm thấy khó chịu khi nhìn thấy người đàn bà trước mặt. Vì trước khi đến đây, bà Vân nghĩ rằng ba mẹ của Vĩnh Trung chắc đã chết hết rồi, vì nhìn thấy Vĩnh Trung cũng đã trung niên rồi. Và bà có thể xin một nơi nào đó ở đây để có thể ăn sung mặc sướng.

Vậy mà.....

Bà vân thở dài ngược mắt lên nhìn mẹ Vĩnh Trung.

_ Dạ Chào chị, tôi là mẹ của Gia Ngân.

Bà Vân chưa kịp nói xong, Ngọc Hân chen ngang vào như để lấy lòng.

_ Dạ con chào bác con tên là Ngọc Hân, con là em gái của chị Gia Ngân. Nghe chị Ngân cưới chồng mà gia đình con không thể tham dự và ra mắt gia đình được. Vì..

Nói tới đây, giọng Ngọc Hân biến đổi.

_ Vì ba con mới trải qua căn bệnh cực kỳ nguy hiểm, nó có thể cướp đi mạng sống của ba con bất cứ lúc nào, nhưng rất may là ông đã thoát được từ cõi chết.

Ngọc Hân nói, cùng với nước mắt rung rung. Bà vân tròn mắt, như không thể tin được. Vì cô đóng quá đạt, quá sức hoàn hảo. Bà Vân còn nhớ mới đây thôi, "Gia Ngân kéo nó đi lên bệnh viện để ghép gan cho ba nó. Vậy mà nó khóc um sùm không chịu đi".

Bây giờ bà vân không biết nên sợ Gia Ngân hay là Ngọc Hân đây.

_ "Thì ra là vậy,vậy mà tôi là không để ý hỏi con bé,thật là thất lễ với gia đình anh chị rồi"

Bà vân cười- "Không sao đâu mà chị"

_ À con là em của Gia Ngân hả?

_ "Dạ"-Ngọc Hân lễ phép trả lời.

Mẹ Vĩnh Trung nhìn Bà Vân bằng ánh mắt khâm phục.

_ Thiệt là chị có phúc thật đấy,đứa nào cũng ngoan hết.Mới đây thôi,cũng có con bé Bảo Ngọc đến cùng với Tuấn Anh tới đây chơi.Nó kêu nó cũng là em của Gia Ngân.Con bé cũng dễ thương và ngoan lắm.

_ "Hà"-Hai mẹ con đều bất ngờ trước câu nói của bà.Bảo ngọc đã bỏ nhà ra đi,và hai mẹ con đang suy nghĩ rất nhiều xung quanh vấn đề này"Tuấn Anh là ai,chẳng lẽ là em trai của Vĩnh Trung".

Bà Vân mừng thầm:

_ Hai đứa con gái mình giỏi thiệt.

Ngọc Hân thì suy nghĩ khác,cô không ngờ con Bảo Ngọc chơi cao tay hơn mình.

Chiếc xe chở Vĩnh Trung và Gia Ngân từ sân bay trở về,hai người cảm thấy mệt mỏi sau chuyến đi.Và còn phải trả lời các câu hỏi của mẹ nữa..Cả hai đều có cùng suy nghĩ

_ Thật là phiền phức.

Vừa mới kịp về trước cổng thì bắt gặp cảnh Bảo Ngọc và Tuấn Anh đang cãi nhau.

Bảo ngọc lên tiếng:

_ Nè tại sao còn chưa vô nữa,đợi đến lúc nào mới vào.

Tuấn Anh cũng không kém

_ Em bị điên à,phải đợi chủ tịch về đã.Cái gì cũng phải có phép tắc chứ,anh đâu phải sếp của ông ấy đâu.

Bảo Ngọc giận sôi gan lên định cãi lại thì Vĩnh Trung và Gia Ngân đã bước xuống xe từ lúc nào rồi.

Vĩnh Trung cười lên tiếng:

_ "Tuấn Anh,sau này tôi già rồi cậu sẽ là sếp của tôi".Tuấn Anh nghe vậy cười ngượng,"Chủ tịch nói quá".

Gia Ngân phản bác Vĩnh Trung ngay tức khắc.

_ Chứ bây giờ đã già rồi,đợi đến khi nào mới được cho là già nữa.

Vĩnh Trung bực mình vì lần đầu tiên có người dám nói xéo mình.

_ "Chị Hai"-Bảo ngọc vui mừng reo lên.

Gia Ngân cảm thấy bất ngờ vì được gặp lại Bảo Ngọc,hai người chạy tới ôm nhau vui mừng khôn xiết.Làm cho Vĩnh Trung và Tuấn Anh bất động.

_ "Họ là chị em sao".

Hai chị em vừa đi vào cổng vừa nói chuyện rất vui vẻ,để lại cho Vĩnh Trung và Tuấn Anh chỉ biết lắc đầu ngao ngán.Vì hai chị em nhà này giống con nít quá mà.

Ông quản gia Minh đi đến phòng khách cúi chào hai mẹ con và thì thầm vào tai mẹ Vĩnh Trung.

Bà nhìn bà Vân reo lên vui sướng:

_ Tụi nó đi tuần trăng mật về rồi đó chị.

Bà Vân nghe được Gia Ngân đã về,làm bà nhụt chí và tay chân cũng trở nên lạnh toát.Bà không biết phải đối mặt với Gia Ngân như thế nào.Ngọc Hân cũng vậy cô cũng cảm thấy bất an,nhưng sau đó nở một nụ cười hiểm.

_ "Muốn bắt được cọp thì phải vào hang cọp".Ngọc Hân thầm nghĩ.

Gia Ngân và Bảo Ngọc đang nói chuyện bước vào nhà thì bất gặp Ngọc Hân và Bà Vân đang ngồi cùng với mẹ Vĩnh Trung. Cả hai đều thốt lên như không thể tưởng tượng được:

_"Mẹ....."

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Đôi Mắt

Chương 30: Đôi Mắt

Bà Vân bắt đầu cảm giác sợ hãi khi Gia Ngân đang nhìn mình. Bất giác bà chạy đến ôm chầm lấy cô.

_"Cái con bé này, chỉ tại mẹ không chăm sóc được gia đình này. Nên mới để con chịu khổ, ngay cả đám cưới con gái mà ba mẹ cũng không thể tới tham dự được, tất cả là lỗi của mẹ mà.. huhu...". Bà khóc một cách ngon lành, trước sự chứng kiến của tất cả mọi người. Ngay cả Gia Ngân và Bảo Ngọc cũng cứng đờ người, trước một diễn viên nghiệp dư đóng quá đạt. Gia Ngân không biết nên cười hay nên khóc đây. Nhưng cô biết cái ngày này rồi nó cũng sẽ đến.

_Con chào mẹ!!- Một giọng nói trầm ấm vang lên. Bà Vân ngược nhìn người con rể, với khuôn mặt chữ điền, nước da ngăm ngăm, to cao phong độ đến hoàn mỹ. Làm bà trở nên cảm thấy hãnh diện khi được người giàu có gọi mình là mẹ. "Là Vĩnh Trung đây sao, trời ơi quý hóa quá, con rể tui đây sao". Bà vừa nói, vừa cười sáng khoái.

_Mẹ! Giọng Bảo Ngọc như muốn nhấn mạnh, "mẹ mình giữ thể diện cho chị". Nhưng vừa dứt lời, thì bị Bà Vân liếc gườm một cái làm cô im bật. Tuấn Anh cũng lạnh lẽo bước đến chào và bắt tay bà Vân. "Con chào cô, con bạn trai của Bảo Ngọc". Vừa nói, anh vừa đá lỏng nheo với Bảo Ngọc, làm cô ức đến nghẹn. Bà Vân cười hoa cả mắt, bà không ngờ rằng các con mình được phước đến vậy, toàn những người đẹp trai và quý tộc.

Nhìn cảnh tượng này, ai cũng nghĩ đây là một gia đình hạnh phúc. Nhưng không ai biết rằng, sẽ không qua mắt được một người phụ nữ đang nhìn về hướng họ. Đó là mẹ Vĩnh Trung.

Ánh mắt của Gia Ngân và Ngọc Hân bất gặp nhau, Gia Ngân đang dần hiểu ra vấn đề. "Chỉ có thể là nó, mới có thể để mẹ biết và dắt mẹ đến đây. Nó định chơi trò gì đây?". Gia Ngân vừa nhìn vừa suy nghĩ còn Ngọc Hân thì đang cười thầm: "Chị à, trò vui giờ mới bắt đầu".

Tự hợp trong phòng khách. .... Bà Vân độc diễn như tấu hề, bà vừa nói vừa cười nhìn mẹ Vĩnh Trung. "Chị biết không, nhà tôi có 4 đứa con gái, đứa nào cũng ngoan hiền.". Vừa dứt lời bà Vân nhìn Gia Ngân bằng ánh mắt âu yếm, làm cô nổi da gà. "Nhất là Gia Ngân đây, nó giỏi lắm chị ạ, vừa là chị cả nó quán xuyến hết mọi việc trong nhà. Ngay cả tiền viện phí cha nó, mình nó ôm hết.". Bà vừa xuýt xoa đôi bàn tay, vừa cười đến tự hào.

Gia Ngân, Bảo Ngọc chỉ biết ngao ngán và thờ dài trước sự độc diễn của mẹ mình. Còn Ngọc Hân thì cô đang toan tính điều gì đây??

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Âm Mưu(Phần 1)

Chương 31: Âm Mưu(Phần 1)

Trời cũng bắt đầu khuya, mọi thứ đang dần trở nên im lặng, chỉ còn nghe cái tiếng âm thanh đặc trưng của loài vật. Đèn khuôn viên đồng loạt tỏa sáng, làm ngôi biệt thự trở nên đẹp và lung linh hơn.

Sau bữa ăn thịnh soạn. Mọi người đưa 2 mẹ con bà Vân ra đến cửa.

_ Mẹ hay để con đưa mẹ về-Vĩnh trung nói.

_”Thôi được rồi, để tài xế đưa mẹ và Ngọc Hân về là được rồi.Bữa nào mẹ lại ghé thăm”-Vừa nói bà vừa luyến tiếc.Bà phải công nhận được ở những nơi này,dù là 1 ngày đối với bà cũng mãi ngàn năm.

Ngọc Hân thì cứ nhìn về hướng Vĩnh Trung,ở nơi anh ta luôn tỏa ra một thứ cảm giác khó tả,mà cô không tài nào hiểu được-phải chăng đó là cảm giác an toàn và hạnh phúc mà người con gái nào cũng muốn có.Ngọc Hân bóp chặt tay.

Gia Ngân nãy giờ vẫn không rời mắt khỏi Ngọc Hân,cô quá hiểu người em gái mình.”Ngọc hân trong mắt cô,là người em gái chỉ thích tiền,sắc đẹp và thù đoạn”.Cô không thể suy đoán ngọc hân đang toan tính điều gì.Gia Ngân chỉ mong rằng,một ngày nào đó người em gái mình sẽ thay đổi,và suy nghĩ chín chắn hơn.

Bà Vân ghé sát tai Bảo Ngọc:”Mày đi theo zai chừng nào mới chịu về nhà.Ba mày trên bệnh viện đang nhắc mày từng ngày đấy,lo mà liệu cái thân”.Bà nói xong ,quay mặt về hướng mọi người cười như không có chuyện gì.Bảo ngọc bất động và tự trách bản thân:”Đã lâu rồi mình chưa về thăm ba”.

_ Em sao vậy- Tuần anh lo lắng hỏi.

_ Không có chuyện gì đâu anh,mẹ nhắc em thăm ba.Cô ngước mắt nhìn anh nói.

Tuần Anh nhìn cô âu yếm:”Được rồi,mai anh dắt em đến thăm ba”.

Bà Vân vẫy tay chào mọi người rồi bước lên xe.”Ước gì được ở đó luôn nhĩ”-Ngồi trong xe,bà nhìn lên trần vừa nói,vừa xuyết xoa.Ngọc Hân thì từ khi xe đi đến giờ không nói lời nào,làm bà Vân cụt hứng.Bà tức quá nghiêng răng,đánh cô một cái.

_ Á...Mẹ làm gì vậy-Cô đau quá ré lên,nhìn về phía mẹ mình.

_ Chứ mày thờ thần gì,mà mẹ mày nói nãy giờ mày lơ đãng đâu vậy hả-Nói dứt lời bà định đánh cho cô một cái nữa cho cô tỉnh.

_ Thôi mà mẹ-Ngọc hân bực mình hạ giọng.

_ Này đừng có nói với tao,mày đang định âm mưu cướp bỏ con Bảo Ngọc nha.Nó em gái mày đấy-Nói dứt lời bà cười lớn.

_ Nhà này có phước thật,được 2 anh giàu có về cơ đấy...haha..haha._ Bà khoái chí cười sung sướng.

"Rồi tôi cũng sẽ có người chồng giàu có thôi"-Ngọc Hân nhếch môi cười thầm.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Âm Mưu(Phần 2)

Chương 32:Âm mưu(phần 2)

Sau khi Tuấn Anh và Bảo Ngọc xin phép về,chỉ còn lại Vĩnh Trung và Gia Ngân đang nhìn chiếc xe từ từ lăn bánh rồi mất hút.Cả 2 người đều trầm ngâm,không chịu nói câu gì.Chắc có lẽ họ đang nhớ lại, những khoảnh khắc ấm áp,hạnh phúc được tự do ,tự tại trên hòn đảo phía tây ấy.Đó là những tháng ngày vui vẻ mà sau này có lẽ họ sẽ không bao giờ quên được.

_ Hai đứa làm gì mà đứng thần thờ ở trước cửa thế,còn không chịu đi ngủ-Một giọng nói vang lên từ xa,làm họ bất ngờ quay đầu nhìn lại ,thấy mẹ và quản gia Minh đang từ từ đi đến.Vĩnh trung nhăn mặt suy nghĩ:”Mẹ đang định làm gì nữa đây”. Anh chưa kịp định hình thì bà vỗ vai anh cười một cách khó hiểu:”Hai đứa vô uống thuốc rồi mới lên giường đi ngủ nha,mẹ phải kêu anh minh con qua singapor mua đấy.Nghe đâu bạn mẹ nói thuốc này công hiệu lắm”.Bà vừa nói vừa cười một cách sung sướng:”Chắc tầm khoảng 3,4 tháng nữa là mẹ có cháu bông rồi...haha”.

Nghe tới đây thôi,Gia Ngân và Vĩnh Trung hoảng hốt la lên.

_ Mẹ!!!!!!!!!!!!!!!

Thế đấy,cả hai người phải lần lượt uống thuốc, trước mặt bà mẹ chồng ham có cháu bé,rồi bà mới chịu đi ngủ.Một mõi sau một ngày dài,Vĩnh Trung và Gia Ngân ập lên giường nằm thì biến cố xảy ra.Gia Ngân mở mắt ra,còn Vĩnh Trung thì ngấn đầu lên nhìn lại cô.

_ Hợp Đồng- Cả hai người đều đồng thanh.Gia Ngân không chịu thua kém,”anh ra ghé ngủ đi”.Vĩnh Trung tức thầm”” đường đường là một chủ tịch một công ty lớn,đứng trên mấy ngàn nhân viên mà chịu lép vế sao,chưa nói đây là giường anh hay nằm nữa,sao có thể ra ghé nằm được”.

_Em ra ghế nằm đi-Nói xong anh lần cô ra rìa giường làm cô suýt rớt xuống đất.Cô cũng quyết tâm và không chịu nhụt chí cũng cố lần anh lại.”Nhưng mà sức người nhỏ bé, không thể đọ với sức voi được”-Cô thầm nghĩ rồi mê man vào giấc ngủ lúc nào không hay.

Vĩnh Trung xoay người lại nhìn Gia Ngân đã thiếp đi, anh ngắm nghía đôi mắt cô trông thật đẹp, khuôn mặt cũng hiền dịu ,càng tôn lên làn da trắng ngần. Anh nhớ lần đầu gặp cô bị tai nạn, đến khi ở vũ trường. Hình ảnh cô thật khác biệt, như bị lột xác vậy. Không mạnh mẽ cũng không yếu đuối, cô lém lỉnh trong mắt anh đến chừng nào.

Càng nhìn sâu vào Gia Ngân, thì hình ảnh người con gái ấy lại xuất hiện trước mắt. Ngao ngán thờ dài, anh cầm gối ra ghế sofa.... Nhưng anh không biết rằng, lòng mi của Gia Ngân đang âm ứ.

Ngọc Hân đang loay hoay cái card vidid được ghép lại từng mảnh, cái mà cô đã tìm thấy trong thùng rác của bảo ngọc. Cô đang suy nghĩ mãi điều gì mãi rồi cô mới quyết định:”Không được, mình không thể chần chừ mãi được. Phải gọi điện thôi. ...”

_Alo...tôi nghe đây-Giọng một người đàn ông đã lớn tuổi,”Chắc tầm khoảng năm mươi”.Cô đoán vậy.

_Dạ cho em hỏi có phải là anh Mr.Đàm, chuyên đào tạo người mẫu không ạ-Giọng cô thanh khiết đến từng câu chữ..

_.....

_.....

Sau vài lời chào hỏi thân thiết.

_Oh cô tên Ngọc Hân hả, được rồi thứ 6 đến tôi có một chương trình sơ tuyển tại khách sạn Riven Night .Lúc đó rồi tôi mới quyết định cô có được nhận hay không .

_Dạ em cảm ơn anh, chắc chắn thứ 6 em sẽ đến-Nói xong cô cúp máy.

_Chắc chắn mình sẽ làm được-Cô nhìn ra cửa sổ xa xăm một cách bí hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Âm Mưu(Phần 3)

Chương 33: Âm Mưu(Phần 3)

Ngày thứ 6, trời còn đang mờ mờ lấp ló, quang cảnh yên tĩnh vô cùng, chỉ nghe được những tiếng lách cách, lục đục từ những quán ăn đang dọn hàng bán cho ngày mới. Ngọc Hân dậy thật sớm để chuẩn bị cho màn trình diễn của mình, cô chuẩn bị cho mình bộ đồ bó sát và mỏng. Cô tin rằng màn trình diễn của mình sẽ gây ấn tượng với Mr.Đàm”Rắc..”. Cô đang trang điểm thì nghe tiếng mở cửa, thì ra là mẹ cô.

_Ôi cái con bé này! Sao hôm nay dậy sớm thế, đã thế còn trang điểm như đi dự tiệc vậy. Ôi trời!!- Bà thốt lên một lần nữa, chống nạnh tròn mắt nhìn cô như không tin vào mắt mình.

_Con có việc của con!.-Cô vừa nói vừa trang điểm

_Việc gì?Mày thì có việc gì. Toàn ăn chơi, làm đẹp chả làm được gì-Bà vừa chống nạnh vừa cười.

_Kìa mẹ, sao lúc nào mẹ cũng nói con câu này hết vậy.

_Mày gọi, mày kiếm giùm tao thằng rể nào giàu có như Vĩnh Trung ấy, thì lúc đó tao mới không nói nữa-Nói xong bà đi ra khỏi phòng.

Ngọc Hân trang điểm xong, nhìn mình trong gương tự nhủ rằng”Sẽ gần rồi mẹ à”, ánh mắt cô lộ ra vẻ nham hiểm khó lường. Cô chuẩn bị bước ra cửa thì gặp Ngọc Thư đang chuẩn bị đi làm. Chị em nhìn nhau không nói lời nào, ngăn ngấm Ngọc Thư thổi phồng mái tóc mái mình lên”Chắc cũng lại đi shopping, spa các kiểu đây mà”.

...

Khách sạn Riven Night nằm trên trung tâm của thành phố Hồ Chí Minh, không phải dân sành sỏi chắc không biết nơi này. Nhưng riêng Ngọc Hân là người có kinh nghiệm, am hiểu mấy khu ăn chơi sang trọng, lại quen biết nhiều, nên thành ra cô đến đó rất nhanh.

Đoàn người đi vào khách sạn rất đông.Ngọc Hân cứ nghĩ mình đến sớm nhất,nhưng không ngờ lại đông đến thế này.Không biết có thay đổi lịch trình hay không,cô vội vàng bước nhanh đến chỗ lấy số báo danh.Vừa vào đến nơi,cô nhận ra ngay Mr.Đàm đang ngồi giữa nói chuyện với trợ lý.”Minh phải làm cho ông ta để ý mình bằng mọi giá,như vậy mới thành công được”-Cô đang tự nhủ mình,thì nghe cuộc nói chuyện.

_Bà biết sao không,nếu mà được Mr.Đàm chấp nhận đào tạo,thì trước sau như một cũng trở nên nổi tiếng.Nghe đâu người mẫu chỉ là ban đầu thôi,ai mà vô công ty ông hả,talk show và casting không thiếu.

_Nhưng mà chắc khó bà ạ,yêu cầu cũng cao lắm.

_ Dĩ nhiên,bởi vậy mình phải cố gắng.Chị em mình đẹp mà.-Hai người nói chuyện cười đùa say sưa.Làm Ngọc Hân nghe được nhếch môi cười thầm.”Như vậy là đẹp hả,đúng là mèo khen mèo khen dài đuôi,không biết xấu hổ.”

_Số báo danh 228-Người dẫn chương trình kêu to.

_ Là số báo danh mình-Cô cười và tự tin bước vào phần thi.

_Ohhhhhhhhh. ....Khán giả ấn tượng trước phần dự thi của Ngọc Hân,mặc đồ thể hiện sự cá tính,khuôn mặt được trang điểm quyến rũ,nước da trắng hồng.Những tiếng trầm trồ vỗ tay,huýt sáo không ngừng.

Phần thi di chuyển của cô năng động trẻ trung, đúng với nhiệt huyết giới trẻ hiện nay.Vũ đạo điêu luyện mềm dẻo,ánh mắt của Ngọc Hân nhìn vào Mr.Đàm một cách khiêu gợi,làm ông ta không thể rời mắt được.

Kết thúc phần dự thi của mình,Ngọc Hân tự tin bước ra về vì cô biết rằng,sẽ có người liên lạc với cô.....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Âm Mưu(Phần 4)

Chương 34: Âm Mưu(Phần 4)

Suốt cả một buổi chiều dài đằng đẵng tiếp xúc với nhân viên của công ty JTY mà tâm hồn của vị chủ tịch danh tiếng lầy lùng cứ để đi đâu đâu.Ngay cả giờ đây,khi đang ngồi trong bữa tiệc chiều dài của nhà hàng cao cấp của công ty,những món ăn ngon và không khí vui vẻ trên bàn tiệc cũng chẳng át đi nổi tư vị nhạt nhẽo đang tràn ngập trong lòng anh.Bác Sâm,giam đốc tài chính của JTY,một nhân viên lão làng và rất mực trung thành với công ty từ thời anh còn mới lập nghiệp.

_Xin chủ tịch hãy tạm gỡ bỏ ánh mắt đăm chiêu ấy đi.Hôm nay chúng ta đón tiếp các vị lãnh đạo thân mật,đoàn làm phim và tất cả các nhà báo từ trong nước đến ngoài nước,để chuẩn bị cho sự hợp tác dự án phim mà công ty ta tài trợ.

Vĩnh Trung gật đầu,tay cầm cốc bia đầy tràn lên,quay sang nói với Ngọc Thắng:

_Giám đốc Thắng,phien anh cùng chúng tôi đi chạm cốc với mọi người ở đây.

Giám đốc Thắng nãy giờ lo lắng không biết mình hay đội ngũ nhân viên đón tiếp có điểm gì thiếu chu đáo khiến sếp không hài lòng,gìờ nghe thấy vậy trong lòng mừng như mở cờ,vội vội vàng vàng đứng lên cùng anh qua các bàn giới thiệu.Mọi người hỏi han rồi chúc tụng lẫn nhau,bia rót liên tục,tiếng chạm cốc vang dội.Không khí trở nên vô cùng hào hứng.Khi Ngọc Hân và Mr.Đàm từ ngoài đi vào bất gặp đúng khoảnh khắc náo nhiệt ấy.Đoàn nhà báo thấy họ nhao nhao lên:

_Mr.Đàm sao giờ mới tới,phạt đi!phạt đi!

Mr.Đàm bắt tay vĩnh trung ,rồi tới mấy người của tổng công ty,chào hỏi hết lần lượt rồi mới áy náy nói.

_Xin lỗi các sếp,hôm nay tôi có chút chuyện riêng nên đến trễ một chút,xin được tạ lỗi,nói xong ông cầm cốc bia uống một hơi dài,trong sự phẩn khích của mọi người.

Trong công ty không ai biết mối quan hệ của Vĩnh Trung và Ngọc Hân,nên trước mặt người ngoài vĩnh trung cũng không tỏ ra quá thân mật.Ngọc Hân theo chân Mr.Đàm đến chào lãnh đạo,sau đó vội vàng tiếp cận Vĩnh Trung.Nhưng giám đốc Thắng đã phá tan âm mưu của cô.Anh kéo ngọc hân:

_Này em sang bàn anh ngồi đi.Các bàn kia kín chỗ hết rồi.

Mọi người liên tục về chỗ của mình,Ngọc hân trố trêu,chữi thẳm:”Phải mất công lắm mới được Mr.Đàm nhận vào trong dự án phim mới của công ty Vĩnh Trung và được tham gia bữa tiệc,thế mà gặp thằng cha chết bầm này,bực mình hết sức”.Đã thế cô còn bị anh ta truy hỏi đủ điều không thể làm được gì.Cũng may là lúc này,mọi người bắt đầu hô hào luân phiên nhau gây ấn tượng với ban lãnh đạo.

Người đầu tiên,không ai khác chính là em phương trình diễn viên cạnh tranh với xuất diễn viên chính của cô.Em này chơi quả đảm đồ chói lòa dài quét đất,đã thế trang điểm đậm đến không thể đậm hơn,khi nói mắt chớp chớp giả nai khiến cho lòng mi giả sắp rơi cả ra.Em ấy ôm li bia đến vịnh trung, tranh thủ màn giới thiệu bản thân, không quên kể công trạng.

_Em là phương trình,làm diễn viên được 3 năm rồi,là người lần trước đóng bộ phim do công ty anh tài trợ đấy,em kính anh một ly.

Vĩnh trung vừa đáp lễ xong.Thì cô này vừa rút,một toán ba người kéo tới.Ngọc Hân nhìn mà ngứa cả con mắt:”Đúng là bọn cơ hội”.Vĩnh trung tặc lưỡi bảo rằng,”hôm nay mọi người hùa nhau hợp lực tấn công tôi,mà sao không thấy tuấn anh đến vậy,đã có ai thông báo chưa”.Anh nhăn mặt bực mình,làm nguyên ban lãnh đạo phải thót tim ngồi ăn không yên.Giám đốc Thảng lên tiếng:

_Dạ thưa sếp,hôm nay sếp Tổng bảo có việc gia đình nên không đến được ạ-Vừa nói anh vừa run, sợ phật lòng sếp.Mặc dù nói bông đùa,sắc mặt như cũ không thay đổi,nhưng hơi thở của anh đã chò thoáng chút nặng nề vì còn.Đúng lúc ấy,một ly nước lọc trong veo được Ngọc Hân nhẹ nhàng đặt xuống trước mặt anh.Chỉ hành động nhỏ thôi,cũng làm cho mấy cô nàng diễn viên bên cạnh xi xầm bàn tán.Vĩnh Trung cười như cảm ơn cô,xong anh đứng lên dẫn cô ra ngoài lan can.

_Anh không biết rằng em lại là diễn viên đấy-Vĩnh Trung nhìn cô nói.

_Em cũng chán ướt,chán ráo mới vào đây thôi-Cô vừa nói,nhưng bụng mừng thầm,nếu như có tiếng nói Vĩnh Trung thì chắc chắn xuất chính thuộc về cô.Chưa kể cô có thể thu hút anh trong dự án lần này.

_Vậy ah,em xinh đẹp như vậy anh nghĩ em sẽ leo lên đỉnh nhanh thôi.

_Em,cũng không biết nữa-Cô giả giọng buồn.

_Em mới vào nghề chưa có đủ kinh nghiệm,chưa kể.....chưa kể...

_Chưa kể sao-Anh nhăn mặt hỏi.

_Chưa kể độ hot của mấy diễn viên kia,em cạnh tranh không lại.

_Ôi Giời,em là em của Gia Ngân,anh sẽ không để em chịu thiệt đâu,chỉ cần em cố gắng là được rồi-Vĩnh Trung vỗ vai cô động viên.

_Em cảm ơn anh!

Dưới thành phố về đêm nhìn từ trên cao xuống thật đẹp,đèn điện tỏa sáng khắp nơi, chạy qua hết các cây cầu đến những tuyến đường,dòng xe qua lại,không khí cũng trở nên trong lành hơn. Cuộc nói chuyện lần đầu tiên của hai người diễn ra rất thân mật.Ngọc Hân nói anh cười,cô nói Vĩnh Trung cười,.....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Âm Mưu(Phần Cuối)

Chương 35: Âm Mưu(Phần cuối)

Chiều hôm nay ,Gia Ngân không hiểu sao mà người cô cứ ngơ ngác ở nơi đâu,cho dù mẹ chồng có kể chuyện hay dẫn cô đi mua sắm cô cũng không vui được chút nào.Trong lòng cô giờ đây có một dự cảm chẳng lành mỗi khi cô nghĩ về Vĩnh Trung .Gia Ngân tự hiểu rằng, anh ta chỉ là một người chồng mang danh nghĩa hợp đồng và trong đó cũng đã nêu rất rõ là không được xen vào cuộc sống của nhau.Nhưng trong sâu thẳm trái tim mình,Gia Ngân muốn được gọi điện thoại cho chồng như bao người phụ nữ khác,muốn hỏi han và quan tâm đến chồng. . .Bỗng có một bàn tay quơ lại trước mặt Gia Ngân làm cô cất ngang dòng suy nghĩ.

_Này Gia Ngân từ chiều đến giờ mẹ hỏi thật,tâm hồn con nó để ở nơi đâu thế.Mới xa chồng có nửa ngày mà đã vậy rồi ah.

_Dạ không phải vậy đâu mẹ.-Cô nhìn mẹ chồng cười híp mắt.

_ Mẹ biết là vợ chồng mới cưới nó hay vậy ,nhưng mà con cứ như thế chồng con nó không an tâm tư tưởng vào công việc được.Nếu mà con cảm thấy không khỏe đưa gì Hậu gọt táo rồi lên nằm đi.-Lời nói của bà mẹ chồng như một mệnh lệnh khiến cô ngượng ngùng nhưng phải tuân theo.

_ Dạ mẹ!.-Bà nhìn cô đi thần thờ lên lâu.

_ Cái con bé này từ chiều đến giờ nó bị sao vậy,thường ngày nó hay cười và vui lắm mà,hay là nó ở với mình không thoải mái,mà cũng không phải.....Chắc cũng không phải"-Bà ngồi suy nghĩ đắn đo hết chuyện này đến chuyện khác,rồi ngán mình hết to.

_ Ô....ơ hay...hay nó có bầu rồi-Bà rùng mình vui sướng khôn xiết,chị hậu thì giật mình suýt làm rơi đĩa táo.

_ Bà nói với chị hậu:"Nhanh chị,hầm con gà đem lên cho nó nhanh".

_ Nghĩ thầm trong bụng:"Con bé nó ốm quá,từ nay phải tắm bỏ cho nó thôi,chứ không sau này cháu mình như da bọc xương thì chắc mình chết mất,bắt đầu từ ngày hôm nay nó phải theo lịch trình của mình".

Sau khi trở lại bàn tiệc ,Ngọc hân nhanh chóng tiếp cận ngồi bên Vĩnh Trung và nói chuyện thân mật với các cấp lãnh đạo.Cô cũng không biết mình đã uống bao nhiêu rượu vào trong người.Nhưng cơ hội này chỉ có một lần,cô không thể để vụt mất nó được,Ngọc hân tự an ủi mình.

Đã gần mười hai giờ,một số nhà báo và người nổi tiếng đến bắt tay vĩnh trung để ra về.Những bàn tiệc đang dần trở nên trống vắng vì số người đi về càng nhiều hơn,chi riêng bàn của Vĩnh Trung là chưa có động tĩnh gì.Một số lãnh đạo công ty,từ giám đốc Thái(giám đốc nhân sự),giám đốc Sâm(giám đốc tài chính),các trưởng phòng ban khác cũng đang trông chờ ngài chủ tịch đứng lên thì họ mới về được.Còn Vĩnh Trung thì mùi còn đang lan tỏa khắp người ,dường như nó đã thấm vào máu và đang chạy lên não anh,nhưng nó cũng chưa đủ sức đánh gục được anh. Vĩnh Trung hồi tưởng lại cái thời còn trẻ,khi anh ở trên thuyền đánh cá gần một tháng để trang trải việc học.Đêm nào cũng cùng các bộ lão uống cái thứ rượu ngoài Bắc,cái rượu gạo đặc trưng của vùng cách mạng mà không có vùng nào có thể so sánh được.Anh nhớ lại mùi vị của nó thật thơm,và nóng để dịu đi cái lạnh của biển khơi.Bất giác anh cười một mình,làm cả bàn run sợ.

_ Thoải được rồi,bữa tiệc đến đây thôi tôi về trước-Anh đứng dậy cầm cái áo vest của mình vừa nói,làm cả bàn ai cũng mừng.

_ Sếp về cẩn thận,tụi em cũng về luôn đã muộn rồi-Nói xong cả bàn lần lượt ai cũng đứng dậy.

Vĩnh Trung nhìn họ cười rồi quay mặt bước ra về,trong bước đi của anh bây giờ đang chuyển hướng về ngôi nhà của mình.

_ Không biết bây giờ cô ta làm cái quái gì ở nhà nhỉ,chắc đã ngủ rồi.

_ Ai dè ở ngoài khí thế lắm,về nhà phải ra salon nằm-Anh đang cười thầm,lấy hai ngón tay xoa xoa thái dương của mình.

Một người phục vụ đưa xe của anh ra trước cửa,xuống xe cúi đầu chào anh. Vĩnh Trung chuẩn bị lên xe,thì có một giọng nói từ xa.

_ Anh Trung đợi em với-Anh nhìn từ trong gương thì thấy ngọc hân đang chạy lại hướng mình.

_ Ủa sao em chưa về.-Vĩnh Trung ngạc nhiên hỏi.

_ Anh Mr.Đàm về trước bỏ quên em rồi-cô chu mỏ buồn rầu.

_ Vậy lên xe đi,anh chờ em về.

Từ suốt quãng đường ngồi trong xe,Ngọc Hân không nói câu gì cô cứ thất thần nhìn về trước, Vĩnh Trung nhìn cô lo lắng.

_ Sao vậy,lần đầu uống rượu bia không quen hả em

_ Dạ không phải,mà cũng không có chuyện gì đâu anh.-Cô nói lấp lững cười hiền gây sự tò mò.

_ Là sao em nói rõ coi nào,em đang có chuyện gì buồn à!.

_ Thật ra hiện tại bây giờ em đang ở khách sạn,chỉ vì đam mê của mình mà em đã mâu thuẫn với mẹ,nhưng em cũng không hối hận vì việc đó-Cô nói xong lại quay mặt nhìn anh ánh mắt đượm buồn.

_ Anh nghĩ rằng một ngày nào đó,mẹ sẽ ủng hộ quyết định của em thôi-Vĩnh Trung an ủi cô.

Chiếc xe dừng lại trước khách sạn White,Vĩnh Trung chồm người qua cô mở cửa xe.Mùi hương của anh cộng với hơi men đã làm cho cô có suy nghĩ càng táo bạo hơn,bây giờ trong lòng cô cũng chỉ muốn có anh,chỉ 1 lần trọn vẹn đêm nay thôi.Ngọc Hân bước xuống xe vẫy tay chào anh tạm biệt,cô mới đi ra khỏi xe được mấy bước....

_ Á...-Vĩnh Trung đang định lái xe đi thì quay mặt lại thấy cô đang ngồi sệt dưới đất,về mặt hiện lên đau đớn.Anh dừng xe đột ngột bước xuống nhanh chóng.

_ Em có sao không

_Em không sao,chỉ tại đôi guốc chết tiệt này.Cô đứng dậy dậm mạnh chiếc guốc mình xuống đất thì..

_Á..đau quá-Cô quỵ xuống để Vĩnh Trung chụp cô vào lòng anh lần nữa.

_Như thế này em không thể đi được rồi,để anh dìu em lên.

Từ xa ,có bóng dáng một người phụ nữ đeo kính, đang hướng mắt nhìn họ.Thân hình anh cao to đang đỡ cho một cô gái nhỏ nhắn vào khách sạn.

_ Là anh ấy sao?-Người phụ nữ nói.

.....Vĩnh Trung dìu cô lên tầng 16.....

Mở cửa bước vào, đập vào mũi anh là mùi thơm quyến rũ cực kì dễ chịu.Cả ngày nay,anh phải tiếp khách uống cũng rất nhiều.Khi nghe mùi thơm này nó làm cơ thể anh thoải mái,muốn được chìm vào giấc ngủ ngay vậy.Ngọc Hân đi cà nhắc đến tủ lạnh lấy bình nước cam và hai cái ly thì Vĩnh Trung lên tiếng.

_ Chân bị đau thế,em đi lại hạn chế vào.Sao không nói để anh lấy cho.

_ Ngọc Hân nhìn anh cười.-Không sao đâu anh,bây giờ em thấy đỡ hơn nhiều rồi.Anh uống ly nước cam cho giải bía rượu. . .

_Anh có đời nào uống nước cam-Vĩnh Trung nói xong định đứng lên ra về.Thì ánh mắt ngọc hân bắt đầu tỏ vẻ nguy hiểm.

_Anh mà không uống em giận đó,cả ngày nay anh uống rất nhiều rồi chưa nói mùi rượu trên người anh nồng sặc.Lỡ anh đi xe vào cái giờ này có chuyện gì,thì em ăn nói sao với chị Ngân.-Cô ngược lên nhìn chu mỏ ra vẻ hờn giận.

Hết cách,mà trong lòng Vĩnh Trung cũng tức cười thầm:"Gia Ngân,cô ta là gì mà mình phải nể nhữ,thôi kệ tôn trọng điều khoản hợp đồng, nghĩ cho cùng tính tình em gái cô ta cũng dễ thương hơn cô ta gấp ngàn lần".Đang suy tư, Vĩnh Trung cầm ly nước cam uống hết lúc nào không hay,bất giác đầu óc anh quay cuồng mờ ảo không còn biết mình đang ở nơi nào nữa.!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Mang Thai (Update)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.